

КРАСУНЯ
Фото
Олександра
ЗАДИРАКИ

КИЇВ 1 1992
ЛЕЛЬ
ЩОМІСЯЧНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ЖУРНАЛ ДЛЯ СІМЕЙНОГО ЧИТАННЯ

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Ми раді вітати вас на сторінках журналу "Лель". Народжувався він не без сумнівів і суперечок. Народжувався як альтернатива, як протест проти низькопробної друкованої продукції, що заполонила українські міста.

Так, наша країна протягом багатьох десятиліть вороже ставилася до найневинніших публікацій з проблем статевого виховання. Кожен мав опановувати науку кохання самостійно, навпомацки, нерідко руйнуючи свою й чужу долі. Нині завісу псевдоцнотливості прорвано. Але ким? Тонку й делікатну справу віддано на відкуп спритним ділкам від "бізнесу." Знову забороняти — вони діятимуть з підпілля. Вихід один: створити часопис, який, по-перше, задовольнить цілком природний інтерес до питань сексу, а по-друге, працюватиме не на шкоду, а на користь суспільній моралі. Про любов і про все, що з нею пов'язане, слід говорити лише в контексті світової та національної культури.

Ми адресуємо журнал насамперед молодим подружжям. Але будемо вести розмову так, щоби й батьки могли читати "Лель" разом з дорослими дітьми. Допоможіть їм, шановні дорослі, осягнути поезію і красу кохання. Допоможіть нам зробити такий часопис, який би зміцнював сім'ї, захищав душі юних від бульварщини й порнографії — редакція прислухається до ваших порад.

Названо новий журнал, як ви, напевне, здогадалися, на честь древнього слов'янського бога Леля — всесильного покровителя шлюбу та всіх закоханих. У першому та наступних випусках часопису Лель говоритиме з читачами про любов у найширшому розумінні цього слова.

ЛЕЛЬ розповідатиме про культуру статевих взаємин різних часів і народів.

ЛЕЛЬ добиратиме для вас поезії з світової скарбниці любовної лірики, а також твори сучасних українських поетів.

ЛЕЛЬ познайомить вас із фізіологією чоловіка та жінки, дасть необхідні знання з медицини та гігієни.

ЛЕЛЬ разом з вами цікавитиметься еротикою в образотворчому мистецтві, літературі, які протягом віків глибоко досліджували психологію і красу кохання.

ЛЕЛЬ допоможе вам підготуватися до подружнього життя, застереже від можливих сімейних конфліктів.

ЛЕЛЬ друкуватиме сексуальні, дитячий та інші гороскопи, підтримуватиме найтісніші зв'язки з астрологами.

ЛЕЛЬ навчатиме дівчат жіночності, а юнаків — справжнього лицарства.

ЛЕЛЬ відповідатиме на найскладніші запитання — для бога кохання, покровителя закоханих, нема нічого неможливого на цьому світі, коли йдеться про щастя двох.

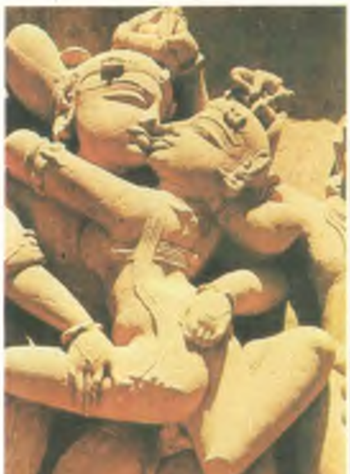
Все це робитиметься заради підвищення загального рівня нашої культури.

Дуже сподіваємося на підтримку нинішніх та майбутніх читачів. Від вас залежить — бути чи не бути нашому журналові. Отже, давайте знайомитися.

Сергій ЧИРКОВ,
головний редактор
журналу "Лель".

У НОМЕРІ

Скажи, лелю...

Малюнки О.Міхнушова

"ЧОМУ ДОРОСЛІ ТІЛЬКИ ТЕ Й РОБЛЯТЬ, ЩО ЗАСТЕРІГАЮТЬ НАС ВІД СЕКСУ? ЧОМУ ТЕ, ЩО НЕ ШКОДИТЬ ЇМ, МАЄ ШКОДИТИ НАМ?"

— Це дуже важливе питання. Певне, кожен колись та замислювався над цим: чому дорослим не шкодить, а нам?..

Є кілька приводів для цього. По-перше, то наслідки статевого життя. Наслідки вельми і вельми серйозні: вагітність — цілком природний результат статевого життя. Та навіть вагітність не є єдиною і найважливішою пересторогою. Разом з нею на молоду дівчину падає безліч проблем. Аборт, або штучне переривання вагітності, породжує непевність (невідомо, чи зможе дівчина колись завагітніти знову), народження дитини теж трагедія — і для юної мами, і для її дитини, яка не одержить необхідних чинників для розвитку. Підемо далі. Хлопці часто ставляться до перших контактів дуже легковажно. Дівчата переживають глибше, сильніше — і часто помиляються у своїх надіях щодо хлопців. Сподіваються, що після "цього" матимуть в особі хлопця справжнього друга назавжди. На жаль, так буває дуже рідко. Хлопець невдовзі знаходить собі іншу дівчину. А що відчуватиме та, перша? Що її скривдили, сплюндрили її почуття, її надії. Навряд чи, зустрівши нового хлопця, та дівчина цілком довірятиме йому.

Втім, для самого хлопця теж не все так просто. Перший статевий контакт має надзвичайно сильний вплив на психіку людини. Такий сильний, що може зіпсувати все подальше життя. Відомо, що людина вельми схильна до того, щоб відтворювати відчуті нею раніше приємні почуття. І навіть не стільки повторювати самі почуття, скільки ситуації, в яких вони з'явилися. Не те саме, а так само. Аналогічно тому, як було вперше.

А як здебільшого відбуваються перші статеві контакти підлітків? Чи завжди у нормальних умовах? Чи завжди з людиною, в яку по-справжньому закоханий? Для цього треба дозріти не тільки фізично, але й психологічно, розумово. Трапляється ж, що перше своє кохання переживають десь на задвірках, де прийдеться, у небажаних чи навіть образливих умовах, абияк і аби з ким. І такі небажані навички можуть усталитися, що є небезпечним і для хлопця, зламати все його життя.

Уявіть собі яхту. Напевне, бачили, як красиво пливе вона по морю чи озеру. Віє вітер, вітрило напинається, фали тремтять, яхта нахилилася до води. Красиво! І яхтсмен, який керує судном, щасливий!

Але уявіть у цій яхті дитину, яка ніколи не плавала, не вміє керувати судном. Яка опинилася в морі під час сильного шквалу. Буде з того щось хороше чи красиве? Навряд. Якщо навіть і не перевернеться, не потоне у воді, то так налякається, що ніколи вже не схоче відчути щось подібне.

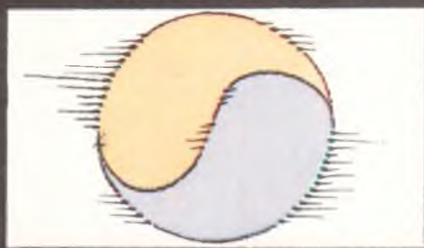
То чи не краще спочатку навчитися керувати вітрилами, а вже тоді сідати в яхту?

Молоді хлопці інколи здатні на страшні дурниці. Про свій перший досвід у коханні люди мусять згадувати з ніжністю, та що хорошого можуть згадати хлопці, які обіймають ледь знайомих дівчат десь у підвалі чи старому вагоні електрички? Яких звичок і навичок набудуть вони там?..

Сексуальне життя здатне подарувати людині велику радість. Цю радість не варто марнувати, розтринькувати наліво й направо. Жалітися буває просто запізно.

ХТО ВЗЯВ ПЕРШИЙ ШЛЮБ ?

Споконвіку гармонія суспільних стосунків уявлялась людству невід'ємною складовою частиною загальної гармонії світобудови. Як людське суспільство складалося з двох половин, двох статей — чоловічої та жіночої, так і вся світобудова мислилась шлюбним зв'язком двох протилежних начал: світлого, активного, відкритого чоловічого й темного, пасивного, потаємного жіночого.

І закарбовувалися в пам'яті стрункі ряди відповідних аналогій: промінь світла — струмінь сімені — спис — ніж — меч...

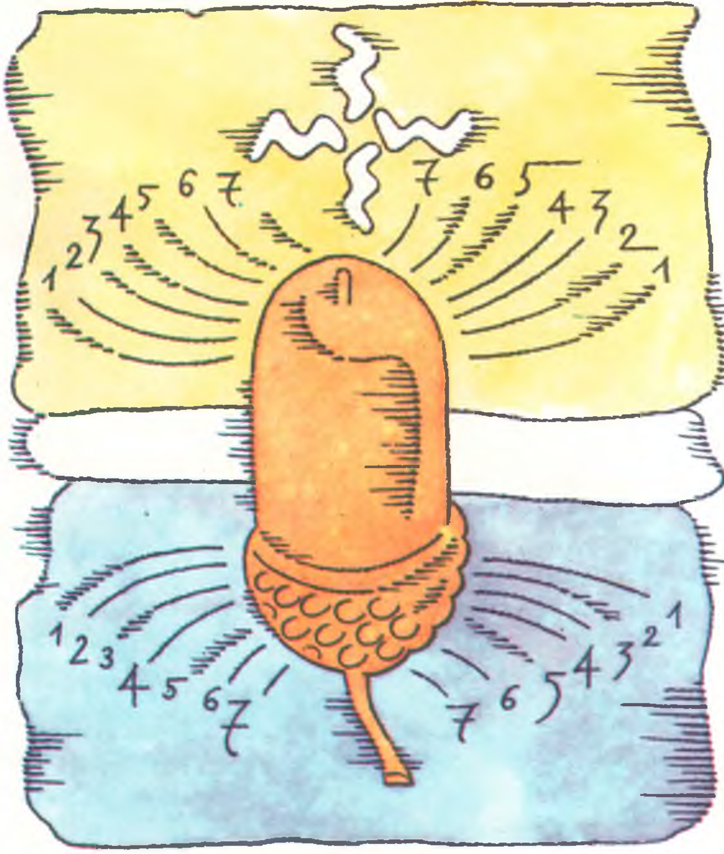
А з другого боку: космічні й морські глибини — лоно — менструальна кров — піч — чаша...

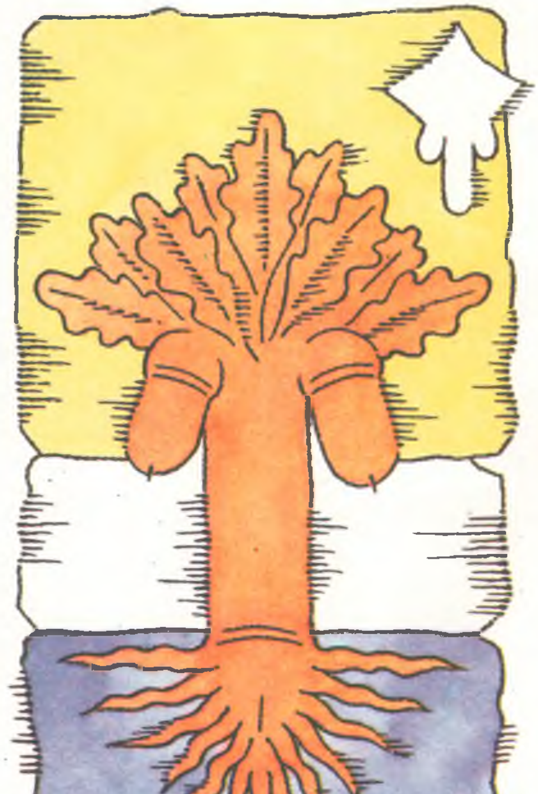
У китайців ці праобрази-архетипи склались у міфологічно-філософську концепцію ІНЬ (жіноче начало) і ЯН (чоловіче начало).

У європейській традиції відповіднийцьомусимволовізнак Риб.

В українському прикладному мистецтві це будуть дві пташки, найчастіше - Голуб і Голубка обабіч фантастичної квітки. Та квітка означає так зване світове древо - вісь світу, а Голуб із Голубкою - це не просто усоблення чоловічого та жіночого начал, це деміурги-світотворці. Як же вони творять світ?

Колись то було з початку світу,
Втоді не було неба ні землі,
Неба ні землі, нім синє море,
А серед моря та два дубойки.
Сіли-упали два голубойци,
Два голубойци на два дубойки,
Почали собі раду радити,
Раду радити і туркотати:
- Як ми маємо світ основати?
Спустиме ми ся на дно до моря:
Винесеме си дрібного піску,
Дрібного піску, синього каменця.

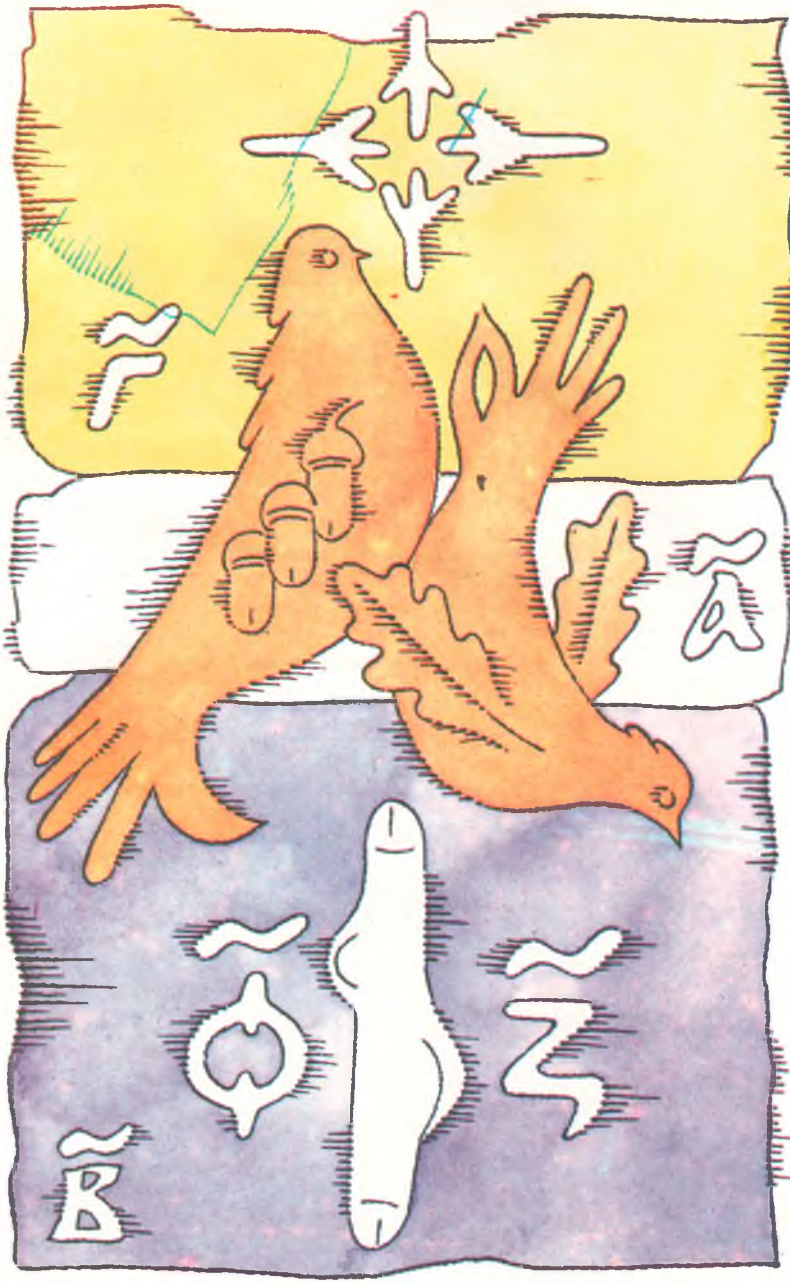

Дрібний пісочок посієме ми,
Синій камінець подунеме ми.
З дрібного піску - чорна землиця,
Студена водиця - зелена травиця;
З синього камінця - синеє небо,
Синеє небо, світле сонейко,
Ясен місячок і всі звіздочки.

Отакий український міф про походження світу з любові-злагоди, з любові-ради донесла нам колядка. Тут "синє море"-космічніглибини,"два дубойки"впервісномуваріанті були, мабуть, одним дубом - світовим древом, а два стало згодом, щоб "до пари" двом голубам."Пісок"і"синійкамінець" із "дна моря" - це сі м'я з космічного лона, а з того сімені виростає земля з водою і травою, а також небо з сонцем, місяцем і зорями. Схоже на те, що викладений у цій колядці первісний міф дійшов до нас у трохи зміненому вигляді. Саме слово ГОЛУБ не тільки співзвучне термінові ШЛЮБ, а й тотожнє йому в спільному міфологічному архетипі - праформі, від якої пішли ці обидва слова, давно диференціювавшись у своїх значеннєвихвідтінках. ГОЛУБИЦЯ, чи ГОЛУБКА,

означає міфологічно ТЕШИ - ШЛЮБ чи КУЙ - ШЛЮБ, адже шлюбний акт, як ми побачимо далі, найчастіше уявлявся предкам як виТІСування чи КУВання нового життя, і теперішній начебто суто формальний суфікс -К- був колись аж настільки значущий, як сам міфічний первопредок КИЙ, власне, він і був КИЄМ - спільнимдля всього людства чоловічим шлюбним символом. А закінчення -А? Шумерське А означало “кохатися”, “крапля сімені”, а ще, за аналогією, - “сльоза”, “вода”, тожмизвеликою часткою вірогідності можемо припустити десь такий універсальний зміст спільного для всього первісного людства слова-звука А. В колядці не сказано ГОЛУБ і ГОЛУБКА, а просто “два голубойци”, й тому шлюбний мотив тут звучить приглушено, прозираючи крізь туманець переосмислення - можливо, табуїстичного, щоб приховати від непосвячених і ворогівнайістиннішийтекст священного гімну. На шлюбний мотив указує тільки “поринання в море”, адже “морськіглибини” - це образна паралель жіночого лона. Поринання птаха-ГОЛУБА в море - птаха, що називається ШЛЮБ, - нічого іншого й не може означати, як тільки ШЛЮБ. ГОЛУБ-ПТАХ - це ж той самий біблійний ГОЛУБ-ДУХ, бо й слово П-ТАХ означає “благословенний дух”. А голубицею була й пеласгічна “богиня всіх речей” Евринома, й шумерська Ягу, що стала біблійнимбогом-творцемЄговою, а в слов’янських казках перетворилась на Бабу-Ягу. Тож у нашій колядці йдеться про космогонічний шлюб ГОЛУБА й ГОЛУБКИ - світотворчий акт, унаслідок якого постають земля й небо, і всі речі й світила. У багатьох традиційних зображеннях лапи птахів-деміургів і коріння світового древа сплітаються в одно, і обидва птахи разом із древом, що ніби виростає з їхніх обіймів, утворюють трифігурну композицію, стилізованийваріант якої - відомий усім тризуб, прадавній знак влади над трьома світами чи знак потрійного віддзеркалення кожної нової сутності в трьох світах, який був символом княжої влади на Київській Русі, а з відродженням української державності символізує Україну. Світове древо - улюблений у багатьох народів міфологічний образ чоловічої шлюбної функції, адже гілля й листя в цій міфологічній паралелі - це водограй божественного сімені, з якого виникає все суще. Чоловічий дітородний орган, чи фалос по-грецькому, обожнювали всі давні народи, й мислився він як щось окреме, божественно-автономне, і саме з первісного зачудування дивовижною здатністю фалоса миттєво ставати дієздатним і так

Малюнок В.Слововежі

само миттєво втрачати дієздатність виникли поняття "слуга, раб, друг, посол", а ще "ледар, лінивець, дурень, телепень" і тисячі таких синонімічних слів. Дослідники дивуються обмалі синонімів працьовитості: "роботящий, трудящий" - і чи й не все, а зате низка "ледачих" синонімів здається просто невичерпною. Корені цього явища ховаються не в "морально-трудовому кодексі" предків - то була тільки паралель, відбиток, хоч і вельми важливий, древнього, як саме людство, як людська мисль, фалічного культу. Адже виживання роду було в прямій залежності від шлюбної активності його дорослих членів. Тому так поклонялися "ледащові" й "телепневі", спонукуючи його до активності, тому вшановували вертикальні дерев'яні та кам'яні його зображення (фракійські герми, індійські лінги), а пережитки цього культу живуть і нині в переосмисленій вертикальності надгробних пам'ятників, храмів, обелісків... Двоє і третій "не зайвий" - фалос, що єднає двох, це "вушко голки", крізь яке пролізе і слон, і навіть кит, - ось найперша модель найпершої трійці. Пізніше її переосмислення - батько, мати й дитя, але переосмислення невелике, адже зародок, новонароджене дитя уявлялись перевтіленнями-перетвореннями всетогож "телепня-чудотворця", що відбилось і в мовному матеріалі: корінь ХЛОП слів "хлопець, хлопчик" і формально, й міфологічно споріднений із "фалічно-шлюбним" рядом: ШЛЮБ - ГЛУП - ГОЛУБ - ХЛІБ - СЛІП - СЛАБ - СЛУП; російське МАЛЬчик пов'язане з МАЛ - МИЛ

«Земне кохання приємне богам !..»

Є в індійському місті Конарак (штат Орисса) дивовижний храм. Збудовано його ще в XIII столітті і названо Храмом Сонця. А от європейці охрестили його Чорною пагодою. Чи не правда, цікава розбіжність тлумачень: золото й велич сонця — і чорна брутальність гаспида!..

Як відомо, нічого доброго європейці "чорним" не назвуть. Тому ми можемо лише щиро порадіти, що вони не дізналися про цю "крамольну" споруду за часів похмурого середньовіччя. А то цілком ймовірно, що історія засвідчила б ще один хрестовий похід — до Індії, з метою знищити Чорну пагоду.

А втім, як би воно там було в історії, судити важко. Одначе і в наш легковажніший час туристи з Європи витріщають очі і сором'язливо стуляють губи, вперше побачивши Храм Сонця.

Справді, непідготовленому глядачеві скульптурні композиції Храму Сонця можуть здатися принаймні безсоромними: більшість горельєфів присвячено темі тілесного кохання, сексу, єднанню чоловіка та жінки у найінтимніших стосунках. І це — храм? Місце богослужіння!?.

Але, як справедливо зазначав ще червоноармієць Сухов з популярного фільму: "Схід — річ тонка". Тобто — делікатна. Тому не варто квапитися з висновками. Це нас, європейців і американців, протягом тисячоліть привчали до боротьби з власним тілом, сексом, змушували не вбачати в коханні нічого талановитого, натхненного, спрямованого на духовне перетворення. Тим-то й ніяковіємо ми, опинившись сам на сам з горельєфами Храму Сонця. Адже тут, в Індії, ставлення до кохання суттєво відрізняється від нашого.

Еротичні скульптури прикрашають багато індійських храмів, де був поширений тантризм — це навіть не стільки релігія, скільки метод, який веде до ототожнення себе з Природою. Згідно з тантризмом, єднання чоловіка й жінки є головним принципом Всесвіту. Космічна єдність здобувається під час статевого акту. Істину слід шукати у власному тілі, в божественній суті власного "я", а не зовні, не в богові.

Тантризм протягом тисячоліть був єдиною культурною традицією, яка цілковито сприймала секс. Людина живе в своєму тілі, воно є чистим, святим і слугує визволенню духовної енергії. З тілом не слід боротися, бо це означає боротьбу з самим собою. Тілесне кохання прихильники тантризму розуміли не як мету взаємин між чоловіком та жінкою, а як шлях, рух, найглибиннішу форму діалогу між власним "я" і Природою. Ко-

- МОЛод - МОЛот; індо-європейське СИН - із СОН - САН - СІНО - СІНИ - СУНУти - ШАНА, а латинське ФІЛІУС - "син" повторює грецьке ФАЛОС. Трійця іудейсько-християнська: Бог-отець, Бог-син і Бог-дух - штучна, бо вона суто чоловіча, в ній не лишилось місця матері...

Ефективність жіночої функції, функції лона, вважалася куди надійнішою, майже безвідмовною, "роботяще" лономало незрівнянно вищий авторитет, ніж "ледар"-фалос, тож на перших етапах суспільного розвитку це автоматично давало владу матері роду, тріумфував матріархат у вигляді поліандрії - шлюбу однієї жінки з багатьма чоловіками. Рід міг вижити лише за умови саме такої суспільної організації.

Олександр МОКРОВОЛЬСЬКИЙ

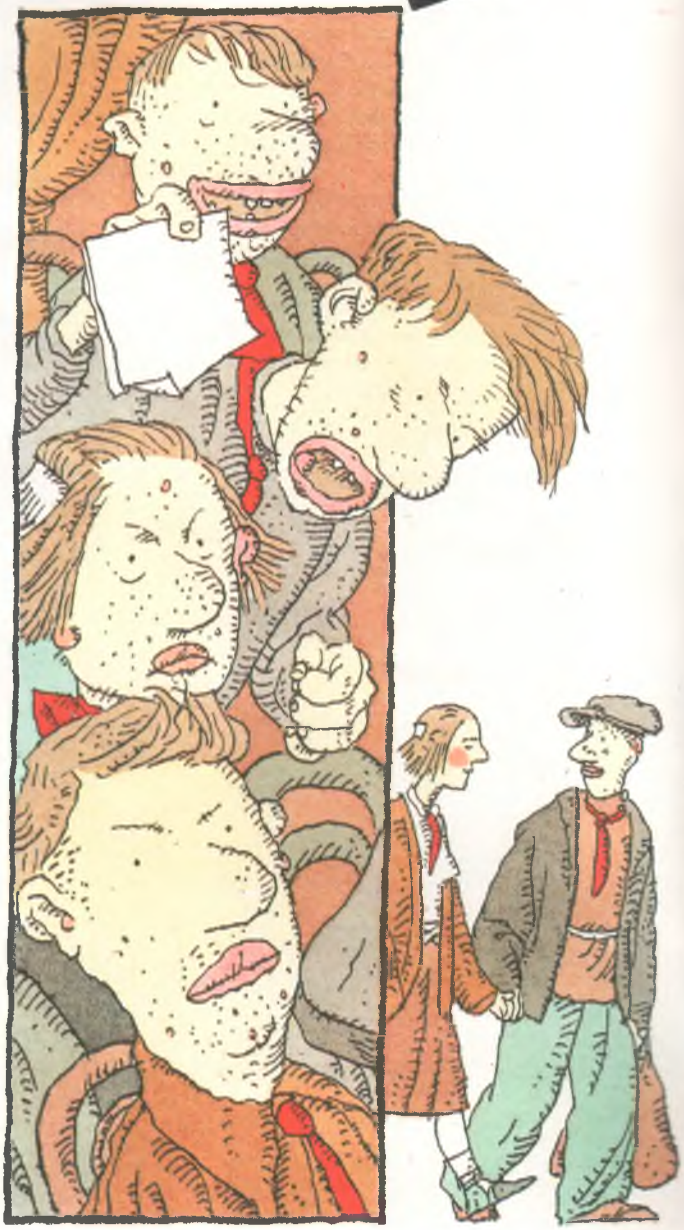

хання — то відповідний стан душі, воно або є, або ж його немає. І кожний акт кохання — то космічне дійство, адже тіло людини вбирає в себе цілий Всесвіт...

Чи не правда, все це так далеко від наших уявлень про кохання?.. Тантризм — чи не єдиний напрямок у світовій культурі, який культивує еротичне мистецтво і музику, здатні посилювати сексуальну енергію і сексуальні почуття. У наступних номерах "Леля" ми ще повернемося до нього, взагалі познайомимося з коханням стародавніх цивілізацій. І хай не бентежать вас скульптури Храму Сонця в Конараку — вони передусім відображують уявлення людей тих часів про щастя, здоров'я, молодість. Вони промовляють до нас через століття: "Земне кохання угодне богам!.."

СУД НАД

Один із піонерських загонів глухого містечка схвилювало прикре відкриття: було помічено, що піонер Андрій Чугунов систематично розбещує піонерку Марію Голубєву.

Було призначено слідство, щоб викрити винного і очистити піонерське середовище від шкідливих елементів, тому що нарікання на молодь набрали впертого і постійного характеру з боку обивателів.

Говорили про те, що молодь зовсім пустилася берега й розгубила будь-які виміри визначення добра і зла. І, звичайно, передовсім пояснювали це тим, що "Бога забули", "без релігії живуть".

Стосовно Бога тут заперечувати годі, що ж до деяких осіб, подібних до Андрія Чугунова, то на загальних зборах було ухвалено вжити якнайсуворіших заходів. Якщо потрапила до отари паршива вівця, вона всю отару перепсує.

Влаштували негласний нагляд і почали стежити за Чугуновим, який нічого не підозрював.

Злочин ще дужче обтяжувало те, що Марія Голубєва була селянка (жила на слободі, за версту від міста). Якої ж думки будуть селяни про піонерів?

З'ясувалося, що він часто гуляв з нею у міському саду, потім іноді проводжав її додому пізно ввечері.

Стеження за ним вирішили розпочати в четвер увечері, коли в клубі найпізніше закінчувалися заняття і можна було з більшою певністю передбачити, що він піде її проводжати.

Цього вечора весь загін нервувався. Усі були настроєні тривожно, підозріливо, і очі всіх несамохіть стежили за Чугуновим.

Це був хлопець років п'ятнадцяти, завжди носив куртку, накинуту на плечі. Чуприну мав надзвичайно шорстку й суху, що завжди стирчала в різні боки. Він раз по раз зализував її вгору кишеньковою щіточкою. Обличчя в нього було бліде, прищаве. Він завжди ходив окремо від усіх, біля паркана на шкільному подвір'ї, і на ходу зубрив уроки. У його зовнішності начебто не було нічого, що спонукало б припустити можливість такого злочину.

А Марія Голубєва справляла ще безневинніше враження: вона була тиха, задумлива дівчина, яка ледь переступила поріг шістнадцятої весни. З червоненькою стрічечкою у волоссі, з червоною хустинкою на шиї. Вона мала звичку: замість того щоб розчісувати волосся гребінцем, мотала головою навсібіч, від чого її стрижене волосся розсипалося, як від вихору, а потім просто закладала в нього круглий гребінець.

Її майже ніхто не засуджував, тому що вбачали у ній несвідому жертву. На неї тільки дивилися з деякою цікавістю і співчуттям, коли вона проходила мимо.

Усе обурення зосередилось на Чугунові.

У четвер, після закінчення занять у клубі, відряджені на стеження два піонери вдавали, ніби ніяк не можуть знайти свої шапки, — щоб дочекатися, коли вийдуть Чугунов і Голубєва. І всім хотілося бачити, що буде далі. Тому в роздягалці була штовханина. Точилися неголосні, сторожкі розмови. І всі поглядали на коридор. Раптом хтось дав знак, що ідуть, і всі, тиснучи одне на одного, вибігли на вулицю.

У прочинені двері було видно, що робилося в роздягалці.

Усі стовпилися біля дверей і жадібно спостерігали.

— Товариші, йдіть додому, — двом товаришам доручено, вони простежать і донесуть, а вам тут нічого робити, — сказав вожатий.

Та всі нервувалися, хвилювались, і ніхто не зрушив з місця. Потім усі кинулися врозтіч і сховалися за ріг: з'явився Андрій Чугунов з Марією.

Вони не розійшлися в різні боки, як їм годилося б, — адже мешкали в протилежних напрямках, — а пішли разом, у бік околиці міста. Зрозуміло було, що Андрій подався разом з нею до її села.

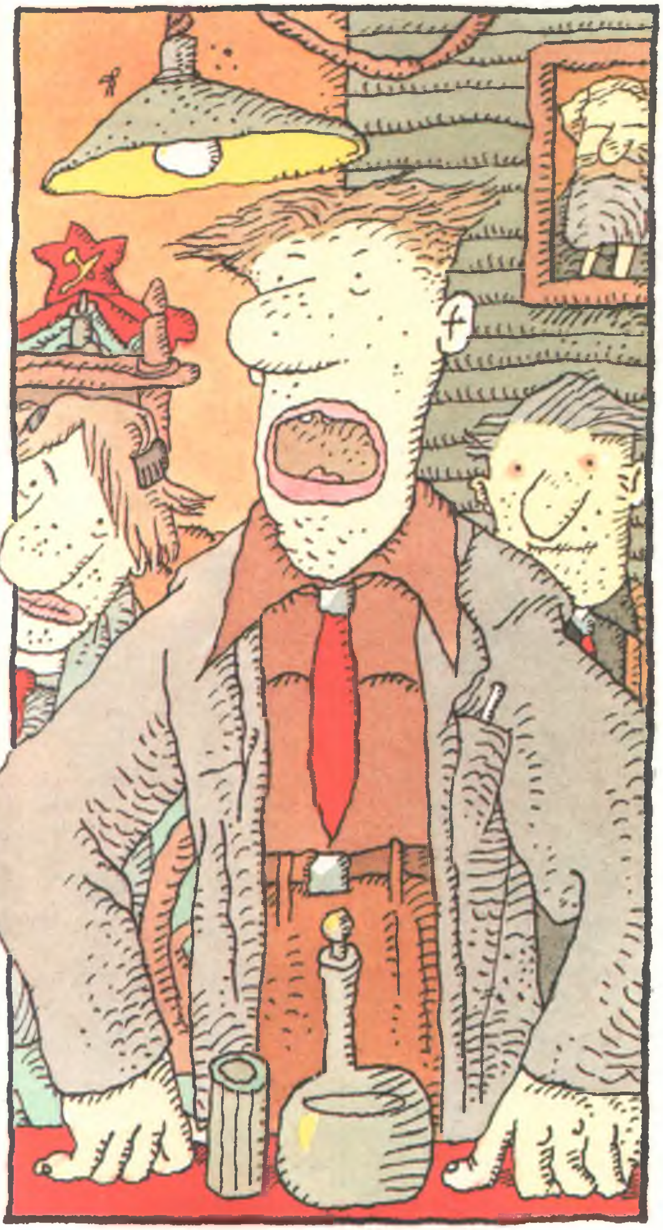
Потім усі побачили — у вечірній сутіні, — як Андрій перейшов по кладці через струмок і подав Марії руку. Вона перейшла, спираючись на його руку.

Два слідчі запнули від вітру куртки і крадькома шмигнули слідом за ними.

ПІОНЕРОМ

Пантелеймон
РОМАНОВ

Малюнок О.МІХНУШОВА

Ті, що лишилися, почували себе схвильованими всією таємничою обстановкою і тим, що Андрій іде зараз, нічого не підозрюючи, а тим часом його невідступно переслідуватимуть дві тіні.

Цього вечора всі довго не лягали спати, бо чекали повернення слідчих, щоб дізнатися від них про наслідки.

Хлопці та дівчата довго сиділи в їдальні навколо столу, з якого прибрали посуд, і гомоніли тихими голосами, раз у раз замовкаючи, коли повз них проходив керівник.

Його вони не захотіли втручати в цю справу, поки не з'ясується цілковито вся картина.

Об одинадцятій годині хлопці повернулися. Всі кинулися до них і почали розпитувати, що виявилося, чи підтвердилися звинувачення? Ті заходилися жадібно їсти на краєчку столу й зберігали глуху мовчанку. Вони заявили, що до суду не скажуть жодного слова.

— Та годі дурня клеїти! — сказав хтось.

— Ні, товариші, вони мають рацію; вони, як призначені офіційно, не можуть задовольняти просту цікавість, — мовив Микола Копшуков, один із старших у загоні.

Хлопці та дівчата замовкли і, стоячи навколо тих двох, що вечеряли, мовчки дивилися на їхні кудлаті маківки і на роти, які жадібно жували, наминаючи гречану кашу.

Усі з іще більшим нетерпінням чекали тепер суду, що його призначили на третій день після стеження, у неділю.

У гуртожитку зранку робилося таке, як ото буває у вулику, коли виламають мед. Усі якось збуджено, без будь-якої видимої мети снували сюди-туди.

Чергові принесли чаю і булок. Усі похапцем попили чаю і побігли до горішньої спальні, звідти — до зали, де було призначено суд.

Десятки очей проводжали Чугунова, коли він ішов до зали на виклик вожатого, все ще нічого не підозрюючи.

Президія суду сіла за висунутий на середину зали стіл.

Хлопці та дівчата посідали на вікна й лави. До зали ввійшла вагітна кішка, яку чомусь звали "Мишком", і почала тертися об ноги.

— Піонер Чугунов! — промовив голова суду. При цьому він підвівся і, скуйовдивши чуб, почервонів, бо товариш, який сидів праворуч, смикнув його за рукав, щоб він не підводився, а говорив сидячи.

— Піонер Андрій Чугунов звинувачується товаришами у систематичному розбещуванні свого товариша по загону — Марії Голубєвої.

— У чому річ? — сказав, підвівшись з лави, Чугунов і, озирнувшись довкола, стенув плечима, мовби запитуючи всіх — чи при своєму розумі і твердій пам'яті типи, що засідають за столом?

— Ти потім даси свої пояснення, — зупинив Чугунова голова. — Товариші! — сказав він, підвищивши голос і позираючи у бік вікон, звідки чути було тихі голоси піонерів, що перемовлялися між собою. — Прошу уваги. Та проженіть під три чорти цю кішку! Товариші, у поточний момент, коли молодь звинувачують у розбещеності і в тому, що не гідно піонерів, ми повинні особливо високо тримати прапор. А таких елементів, що дискредитують, треба особливо переслідувати і виключати із загонів.

Чугунов сидів у накинутій на плечі куртці й знизував плечима, неначе кажучи, що все це добре, але яке це має відношення до нього?

— Зауваження деяких товаришів змусили нас влаштувати розслідування справи, і одержаний матеріал цілком підтверджує попередні заяви окремих товаришів. Тепер дозвольте допитати товариша Андрія Чугунова.

Голова погладив долонею чуприну, ніби міркуючи, які ставити запитання.

Але сусід праворуч знову щось прошепотів йому.

— А втім, ні, — сказав голова, — я спершу прочитаю, що бачили три дні тому два товариші, яким дано

було доручення від загону простежити поведінку Чугунова. Ось воно:

"Об одинадцятій годині, коли закінчилися клубні заняття, всі пішли одягатись, а ми нібито загубили картузи й затрималися, щоб усе бачити. Вийшов Чугунов разом з Марією, і, коли вона почала одягатися, він тримав її сумку і торбу, яку вона мала нести додому, тому що в ній було борошно з кооперативу.

Потім він пішов разом з нею ліворуч від школи, через струмок, де подав їй руку і перевів через цей струмок по колоді, наче панночку. Потім пішли разом далі. Нам не можна було йти близько — мусили уникати, щоб вони не помітили нас. І тому нам мало було чути, про що вони балакали. Але чули, що про вірші. Причому лишилося невідомим, про свої вірші він говорив чи про вірші відомих поетів. А потім узяв у неї торбу й поніс замість неї. Потім довго стояли на узліссі, і що вони робили, було не видно, тому що дуже темно. Потім вона пішла сама, а він повернувся, залишивши нас непоміченими в чагарях узлісся".

— Ось. Картина ясна, товариші. Перед нами постає поведінка, не гідна піонера, яка ганьбить весь загін.

— Визнаєш? — звернувся він до Чугунова.

— Що визнаю?

— Що тут прочитано. Все так і було?!

— Так і було.

— Отже, й через струмок переводив, і торбу ніс?

— І торбу ніс.

— А вірші чиї читав?

— Це моя особиста справа, — відповів, густо почервонівши, Чугунов.

— Ні, не особиста справа. Ти принижуєш гідність загону. Якщо ти свої вірші писав і читав їх не колективу, а своїй дамі, то це, брате, не особиста справа. Якщо ми всі почнемо вірші писати та хустинки піднімати (а ти й це робив), то в нас вийде не загін майбутніх солдатів революції, а чортзна-що. Це не особиста справа, бо ти псуєш іншого товариша. Ми повинні мати загартованих солдатів і рівноправних, а ти за нею торби носиш, та за ручку через струмок переводиш, та вірші читаєш. А це давно помічено — як проберуться у загін синки крамарів...

— Я не син крамаря, мій батько слюсарем на заводі! — крикнув, почервонівши від ганебного наклепу, Чугунов.

Але голова покуйовдив чуприну, поглянув на нього і сказав:

— Тим ганебніше, товаришу Чугунов, тебе це ніяк не виправдовує, а — зовсім навпаки. Син чесного слюсаря, а упадає за піонеркою: Якщо вона тобі потрібна була для фізичних зносин, ти міг чесно, по-товариському заявити їй про це, а не розбещувати підніманням хустинок, і торби замість неї не носити. Нам потрібні жінки, що йдуть з нами в ногу. А коли їй через струмок провідника треба, то це, брате, нам не підходить.

— Вона мені зовсім не потрібна була для фізичних зносин, — сказав Чугунов, густо почервонівши, — і я не дозволю ображати...

— А навіщо ж тоді? — запитав, примружившись, сусід голови з правого боку, той самий, котрий на початку смикнув голову за рукав. — Навіщо ж тоді?

— Навіщо?.. Звідки я знаю, навіщо... Взагалі. Я з нею розмовляв.

— А для цього треба ховатися від усіх?

— Я не ховався зовсім, а хотів бути з нею сам.

— Сам ти з нею міг бути для зносин. Це твоя особиста справа, тому що ти її не відриваєш від колективу, а так ти в ній виховуєш цілий напрямок.

— А якщо вона мені про своє горе розповіла?.. — мовив, знову почервонівши, Чугунов.

— А ти що — піп?

— Я не піп. А вона мені розповіла, а я її пожалів, от ми відтоді й...

— Справжня піонерка не повинна ні перед ким рюмсати, а якщо горе серйозне, то повинна розповісти загонові, а не відокремлюватись на парочки. Тоді й загони нема чого влаштовувати, а веди всіх до попа, і край, — сказав голова.

Ззаду засміялися.

— Загалом картина ясна, товариші. Пред'явлене звинувачення лишається в усій силі неспростованим. Товариш Чугунов говорить різними мовами, і тому ми з ним не порозуміємось. І тим це болячіше, товариші, що він такий самий, як і ми, син робітника, а являє собою розкладницький елемент, а не бійця і зразкового члена колективу.

Ставлю на голосування чотири питання...

— Гей, ти, Мишко, ану геть звідси — стороннім вхід заборонено, — почувся приглушений голос з вікна.

— ...Перше. Чи доведене пред'явлене звинувачення у систематичному розбещуванні піонером другого загону Чугуновим піонерки Марії Голубєвої?

Друге. Чи слід виключити його із списку піонерів?

Третє. Чи визнати винною також і Марію?

Четверте. Чи слід також виключити і її?

Голоси розділилися. Більшість кричала, що коли цю справу так залишити, то розпуста дасть глибоке коріння і замість твердих солдатів революції утворяться парочки, які малюватимуть одне одному голубочків і сповідуватимуться у ніжних почуттях. На біса вони потрібні. Таке кохання — те саме, що й релігія, цебто дурман, який розслаблює мозок і революційну волю.

Коханням хай займаються і вірші пишуть непманські синочки, а з нас досить здорової потреби, для задоволення якої ми не підемо до повій, тому що в нас є товариші.

Одначе меншість заперечувала, що так зовсім викоріняться людські почуття, що в нас є душа, яка вимагає...

Тут здійнявся крик і глузливі вигуки:

— До душі добалакались! Оце здорово! Ну й молодці! Мишко, а в тебе душа є?

— У них душа віршів вимагає! — почувся насмішкуватий голос.

— Хулігани!..

— Краще хуліганом бути, ніж любов розводити.

— Товариші, припиніть! — кричав голова, махаючи рукою в той бік, де більше кричали, потім, нахилившись до сусіда праворуч, який щось йому говорив упівголоса, він сказав: — Проголосуймо організованим порядком. Артеме, викинь кішку. І замкніть двері зовсім, не пускайте це стерво сюди.

При голосуванні першого питання про винність у систематичному розбещуванні факт доведеності провини визнано більшістю голосів.

При голосуванні про виключення деяка незначна меншість була за залишення. За ухвалою більшості — виключений.

При голосуванні про винність Марії факт винності визнано більшістю голосів.

По четвертому пункту більшість стояла за залишення, але за умови суворого попередження тримати прапор піонера незаплямованим.

Чугунов мовчки зняв свій червоний галстук, поклав його на стіл і пішов із зали в своїй накинутій на плечі куртці. Чоловік десять піонерів зірвалися з місць і, вигукуючи на адресу тих, що лишилися: "Хулігани! Бовдури!" — пішли геть із зали за Чугуновим.

Голова взяв червоний галстук, згорнув його, пожбурив у кошик для сміття.

І сказав:

— Пішли, ну і біс із вами.

1926 р.

З російської переклала
Валентина МИТРОФАНОВА

Малюнок О. МІХНУШОВА

Дмитро ПАВЛИЧКО

***

Дівочих непорочних ліній
Довершеність — літак і лук.
Вона прийшла у день осінній,
Вся повна чародійних мук.

На грудях, на стрункому лоні
Одежу тихо розпина.
Неначе куля на долоні,
Лежить прекрасна і страшна.

***

Скинь одежу свою,
Увійди
В річку рук моїх —
Уже літо,
Від джерела аж до моря
Замліває ріка, а над нею
Заметіль сонця шумить.

***

Це неправда, що ми помрем!
Ти — земля, а я — твій сівач.
Плуг іде — під його тягарем
Ти возрадуйся і не плач.

Сокруши свою душу тверду
Пестотливою зливою втіх.
Я ж і сам, як зернина, впаду
Поміж скибами гонів твоїх.

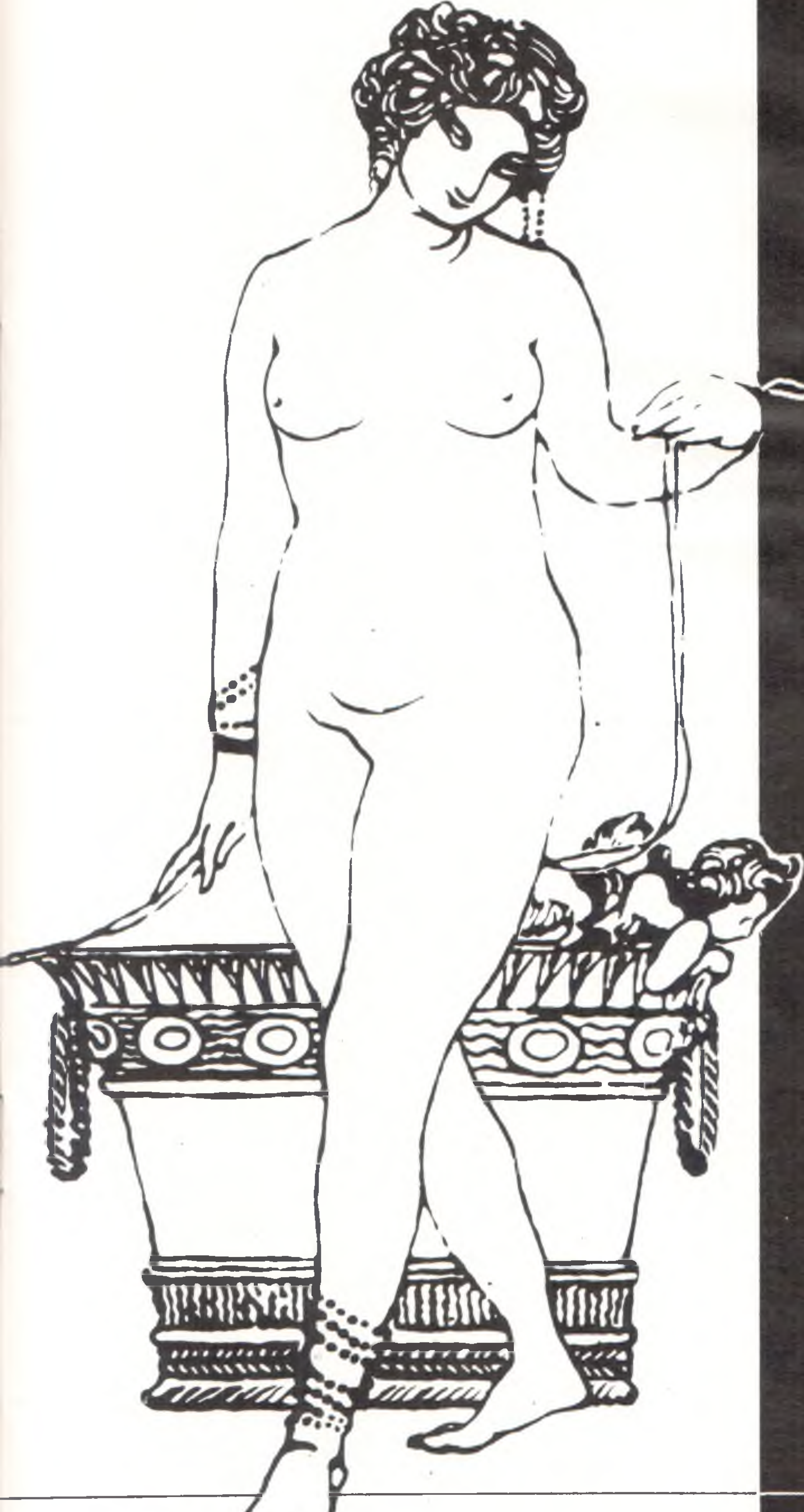
Ми небес глибину збагнем,
Вище зір піднесем колоски.
Ми пшениці незгасним вогнем
Пролітатимем крізь віки.

***

Я бачив тебе сьогодні
Між дівчатками з п'ятого класу.
Ти така ж, як вони:
Тонесенька стебелина,
Навколо якої скакалка
Гуде, мов пропелер.

Я бачив тебе сьогодні
Між невістами молодими.
Ти така ж, як вони:
Біле чоло у веснянках,
Навколо якого світить
Ореол материнства.

Я бачив тебе сьогодні
Між бабусями сивоокими.
Ти така ж, як вони:
Прозорий щільник із медом,
Навколо якого літають
Спогади, наче бджоли.

Л.БАКСТ. Малюнок до журналу “Мир искусства”, 1902 р., N 1.

ЛЮБОВ НА ПАРНАСІ

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ КОХАНІЙ ОКСАНІ

Здрастуй, Кохана Оксано!

Вибач, що звертаюся до тебе саме так, але коротенький підпис під твоїм листом "К.О." поставив переді мною складну задачу розшифровувати твоє ім'я та прізвище. Перебравши безліч варіантів, я вирішив, що "Кохана Оксана" — це звучить зовсім непогано, а відтак і звертатимуся до тебе відповідно. Гаразд?

Тож — почнемо з початку.

Здрастуй, Кохана Оксано!

Чесно кажучи, твій лист і здивував мене, і примусив замислитися. Здивував твій щирий гнів, який ти обрушуєш на кучеряву голову улюбленого мого поета — Олександра Сергійовича Пушкіна: мовляв, його вірші у школі вчать, у концертах читають, мільйонними тиражами книжки виходять, а насправді він був, за твоїми словами, великим розпусником! Мовляв, варто було йому побачити якусь гарненьку жіночку, то зразу ж: "Я вас люблю... Я вас люблю..." Ще й віршика надрукує і гроші за це одержить. А бідні жінки потім плачуть і переживають, оскільки аніскільки він їх і не любив, а тільки грав у кохання і безсоромно обманював.

"Хіба це чесно? — запитуєш ти. — Хіба можна стільки разів закохуватися по-справжньому?!."

Оце останнє запитання і примусило мене замислитися: а й справді — скільки разів можна закохуватися і після якої кількості вже не можна? Власне, я й досі про це розмірковую і загинаю пальці, рахуючи всі "можна" і «не можна», тому до цієї теми звернуся трохи згодом. Але в процесі загинання пальців мені спало на думку поширити тему і взагалі розібратися з питанням, як впливало кохання на життя і творчість знаменитих поетів, письменників, музикантів, художників — усіх тих людей, яким грецька міфологія відводила почесне місце на горі Парнас. Чим була любов у їхньому житті? Як ставилися до кохання — невже теж рахували "можна" і "неможна"?..

Виявляється — рахували! І пальці загинали, і сумнівами мучилися, і страждали безмежно!..

Але спочатку все ж таки мушу відзначити, що тобі, Кохана Оксано, не варто геть усі твори про любов сприймати надто буквально: зовсім не обов'язково поет, який написав вірш про палкі бажання, що їх пробуджує в його душі погляд чарівної Незнайомки, має на меті спокусити цю Незнайомку, а згодом покинути. Зовсім не обов'язково. Хоча буває часом і так. Але все ж я хочу нагадати коротенький віршик ще одного поета — Саші Чорного, в якому він, звертаючись до майбутніх критиків, справедливо іронізував:

Коли поет, описуючи даму,
Почне: "Я вулицею йшла. Під груди жав корсет", —
Тут "я" не розумій, звичайно, прямо —
Мовляв, під дамою ховається поет.
Твою уяву вмить я заспокою:
Поет — мужчина. Навіть з бородою.

Тож давай, Кохана Оксано, зробимо знижку на творчу фантазію художника, на його уяву. Скажімо, Стівенсон, який написав чимало пригодницьких романів, насправді був хворою і кволою людиною і нікуди далеко від дому майже не відходив. А Чейз, чиїми детективами захоплюється молодь, за все своє життя лише одного разу був у поліції. Фантазія — то така дивна річ, яка дозволяє поетові відчути яскраві почуття, що їх він ніколи не відчував у особистому і буденному житті. Надзвичайно відверто в цьому розумінні висловився видатний французький письменник Едмон де Гонкур: "Людині, яка цілком присвятила себе літературі, не потрібні почуття, жінки, діти, в неї не може бути серця, тільки мозок". Так щиро ніхто більше не висловлювався, хоча насправді багато письменників міркували саме так. Можна навіть сказати, що в них художник пожер людину: замість жінки вони бачили том віршів або прози, в цілунку шукали новелу, а від кохання прагнули лише роману.

Звичайно, я був би безсоромним брехуном, якби став запевняти тебе, Кохана Оксано, буцім

геть усі поети вигадували свої почуття лише з голови. Свідчить про це і та нескінченна пісня кохання, яка впродовж багатьох тисячоліть ллється з вуст нових і нових поколінь поетів, пісня, до якої і я, Кохана Оксано, вписав і свої нікчемні рядки (боронь Боже подумати, ніби це справді нікчемні рядки — то я просто скромність виявляю!). В світовій літературі беззастережно панує Жінка — в усьому блиску своїх принад, і створити цей привабливий образ лише уявою неспроможний ніякий видатний розум. Тож не стану запевняти, нібито поети цуралися жінок.

Однак саме жінки в усі віки були символом розладу в житті письменника. З тих гнівних і образливих слів, якими осипали представниць слабкої статі філософи, художники і письменники, можна було б складати цілі антології — що, врешті, і практикувалося в попередні століття: існують такі антології. Зрозуміло, що велика кількість письменників так і не наважилися одружитися протягом усього життя. Маю на увазі, Кохана Оксано, не тільки наших з тобою сучасників: занурившись в історію, ти б неодмінно з'ясувала, що Вергілій и Горацій, які жили хтозна-коли, ніколи не обтяжували себе сімейними узами (чи, може, краще сказати — путами?). А насмішкуватий Боккаччо гірко докоряв славетному Данте за те, що той одружився, промінявши мудру філософію на сварливу дружину, яка до того ж рано чи пізно постаріє, а поезія — вічно молода. Сам Боккаччо такої помилки не припустився, наслідуючи приклад Петрарки — того ж таки Петрарки, який присвятив на диво щемні поезії чарівній Лаурі. Так от саме він не менш натхненно описував самотнє холостяцьке життя, а у своєму "Листі до нащадків" хизувався тим, що після сорока років узагалі уникав жінок, "хоч і мав безліч сил і пристрастей".

Тут доречно буде згадати і Флобера, який, з одного боку, написав роман "Мадам Боварі", над яким проливають сльози тисячі жінок у всьому світі, а з іншого, наполегливо пропагував серед красного письменництва статеве утримання, чим надзвичайно сердив Жорж Санд, яка плекала надію на подружнє життя з Флобером. А той чесно писав, що не може без заздрості дивитися на монахів, тому і свій будинок перетворив на монастир — сторонніх і навіть друзів пускав до себе зрідка, коханій заборонив там з'являтися, а коли вона якось насмілилася порушити заборону, попросту виставив її за двері.

Олександр Дюма-син переказує розмову з Бальзаком, яка сталася під арками Пале-Роялю. Творець "Людської комедії" нібито сказав йому: "Я точно розрахував, скільки ми втрачаємо за одну ніч кохання. Слухай мене уважно, юначе, — половину тому. І не існує на світі жінки, якій варто було б дарувати щороку хоча б два томи!" Не думаю, що тобі, Кохана Оксано, зараз буде цікаво це знати, але для допитливих все ж відзначу, що на той час Бальзакові було лише 38 років. Тож не слід вважати його надто старезним.

А втім, ти, Кохана Оксано, можеш заперечити, що більшість письменників все ж таки мали сім'ю, вели подружнє життя і мали силу-силенну дітлахів, як, скажімо, Лев Толстой. Не стану сперечатися, оскільки це відповідає дійсності, і дружини більшості з класиків літератури мали згодом чималий зиск, писавши спогади про своїх чоловіків, — і далеко не всі ці спогади було б приємно прочитати самим письменникам за життя. Наприклад, дружина Альфонса Доде писала, що письменник, який уникає подружнього життя, не викликає в неї довіри. У своїх спогадах вона дуже хвалить сімейного Віктора Гюго, мабуть, не підозрюючи, що за життя той розривався між дружиною і коханкою, відпочиваючи від обох лише в обіймах чергової покоївки.

Однак я дещо випереджаю події, оскільки маю намір повернутися до теми "ЛЮБОВ НА ПАРНАСІ" докладніше в наступних номерах журналу. А наостанку хочу лише зауважити, що бути письменником — то дуже нудна справа: рік у рік, день у день стежити, спостерігати за життям, щось вигадувати, копирсатися в книжках — бр-р!.. Тому не варто тобі, Кохана Оксано, так сердитися на Олександра Сергійовича, оскільки, на відміну від більшості письменників, він жив повноцінним життям — письменником був виключно в якісь окремі миттєвості буття, залишаючись більшість часу чарівною, веселою людиною, письменницький хист якої міг раптово вибухнути віршованими експромтами, жартами, віршами в альбом. І повір мені, не був він розпусником, він був Пушкіним. Єдиним і неповторним. Поетом.

Во ВІК

ПАРФУМИ І ТВОЄ ТІЛО

Нафарбувала губи, вилила на себе півфлакона парфумів - і ти вже майже леді. Тобто цілком доросла. І вже за десять метрів полониш усіх щедрими пахощами, які пожертвувала тобі на день народження подруга чи які ти знайшла у маминій шухляді!

Ой, якби ж усе так просто й було!..

Пахощами людство користується, скільки існує цивілізація. І виробило вже певну культуру, яка збагачується новими поколіннями.

Пам'ятай, що шкіра кожної людини має власний, лише їй притаманний запах. Косметичні засоби обов'язково вступають з ним у хімічну реакцію. Отож не користуйся першими-ліпшими парфумами, інакше досягнеш зворотної реакції: той, кого ти зібралася привабити, може просто втекти від тебе, не витримавши неприємного сполучення запахів.

До того ж навіть твої, точно знайдені, парфуми мають бути чутні лише при інтимному наближенні. Вони - твоя таємна зброя.

Пам'ятай, що приємний запах залежить насамперед від дотримання особистої гігієни. Якщо ти цього не знаєш або не вважаєш за потрібне зайвий раз прийняти душ, помити тіло, позбавитися неприємних запахів, не допоможуть найфірмовіші парфуми. Ти свого запаху не чуєш, бо він твій - це закон, а всі інші можуть потерпати. Отже, гігієна і ще раз гігієна.

Почнемо з волосся. Мити голову ти повинна принаймні раз на тиждень. Слідкуй за охайністю зачіски. Волосся повинно мати легкий постійний запах - індивідуально визначений. Після того як помиєш і прополощеш волосся, злегка змочи його улюбленими парфумами чи туалетною водою, потім добре витри й висуши. В такому разі голова не поширюватиме постійних пахощів, вони з'являться - тонкі та приємні - лише тоді, коли ти спітнієш, попадеш під дощ, прийдеш у збудження або твій коханий проведе по волоссю вологою рукою.

Шкіру змащувати парфумами треба дуже обережно. І теж краще тоді, коли вона ще не висохла після вмивання: кілька крапель за вухами, на шиї, в ділянці декольте - їхня реакція з розпашілим тілом створить неповторний аромат.

Але місця з підвищеною пітливістю - приміром, у пахвових ямках чи в паху - не слід змащувати парфумами чи одеколоном. По-перше, можна подразнити шкіру. По-друге, гострий запах у цих місцях забити практично неможливо. Краще привчити себе голити волосся під пахвами - особливо влітку, коли ти носиш відкритий одяг і більше пітнієш. Це корисно і з точки зору естетики, і боротися з неприємними запахами буде легше.

І ще запам'ятай: до жіночих запахів належать так звані лісові та степові: хвойних дерев, чебрецю, ромашки, м'яти тощо. Настій з них ти можеш приготувати сама - і нехай вони тобі поки що чи замінюють парфуми, чи доповнюють їх.

ХРАМ ДІВОНІЇ

СКАЖИ, ЛЕЛЮ...

"ЧИ БОЛЯЧЕ ДІВЧИНІ ПІД ЧАС ПЕРШОГО СТАТЕВОГО КОНТАКТУ? КАЖУТЬ, ЩО МОЖНА ВТРАТИТИ БАГАТО КРОВІ".

— Вхід до піхви у дівчини закритий тонкою плівкою, яка має невеличкий отвір і називається пліва.

Під час першого статевого контакту пліва проривається, що може викликати деякий, але незначний біль. Разом з тим виникає невелика кровотеча, яка швидко припиняється.

Мусимо зазначити, що деякі дівчата від народження не мають пліви — і в тому нічого незвичного або небезпечного немає.

Малюнок О.Міхнушова

НЕКОРИСНІ ПОРАДИ

Для довідки зазначимо, що для запліднення яйцеклітини потрібен лише 1 (один) сперматозоїд. Дівчата, які ризикують значно більше за хлопців, як правило, знають цю цифру, однак теж часто-густо користуються вельми творчими порадами своїх подружок. Ось деякі з таких некорисних, тобто шкідливих порад.

Після статевого акту негайно біжи до ванни й помийся — сперматозоїди як рукою зніме.

Якщо ванни поблизу немає, промий піхву якоюсь рідиною — найкраще "пепсі-колою" або лимонадом.

Як і цих напоїв немає, пострибай на місці (метод коктейлю) — сперматозоїди спантеличаться і не знайдуть дороги.

З'їж лимон без цукру: організм виробить лимонну кислоту, яка повбиває підступних ворогів (спосіб для юних любителів хімії).

Пошукай у мами протизаплідні таблетки: якщо знайдеш, приймай — буде все о'кей.

Примітка: кожна третя дівчина-підліток з тих, які завагітніли, не бажаючи цього, сама або разом з партнером користувалась "порадами друзів". Дві перші, звісно, ніякими методами контрацепції не користувалися.

СКАЖИ, ЛЕЛЮ...

"ЧИ ВПЛИВАЄ НА ОРГАНІЗМ СТРОК ПОЧАТКУ СТАТЕВОГО ЖИТТЯ?" "ЧИ СПРАВДІ ПОГАНО ПОЧИНАТИ СТАТЕВЕ ЖИТТЯ В НАШОМУ ВІЦІ?" "В ЯКОМУ ВІЦІ МОЖНА ПОЧИНАТИ ЗАЙМАТИСЯ СЕКСОМ?"

— Статеві стосунки — то не гігієнічна процедура, як чищення зубів або відправлення фізіологічних потреб. Це, перш за все, акт розумового життя, оскільки беруть в ньому участь дві особи, а не одна, і наслідки цих стосунків можуть мати величезне значення у житті — наприклад, у випадку небажаної вагітності. Кожний статевий контакт залишає в психіці людини певний слід. Підліток же у психічному плані є надзвичайно вразливий, кожна стресова ситуація глибоко впливає на його психіку. Недаремно навіть на війну не беруть підлітків, хоча у фізичному розумінні 16- чи 17-річні хлопці й дівчата нічим не поступляться 45-річній людині. Але психологічно 16-річні ще не дозріли до сильних відчуттів. Так само і починати статеве життя слід, враховуючи можливості своєї голови, а не тієї самої "штуковини", яка ні за що не відповідає.

"ЧУЛА, ЩО БУВАЮТЬ ЛЮДИ, АБСОЛЮТНО НЕ ПРИСТОСОВАНІ ОДНЕ ДО ОДНОГО В КОХАННІ, ЯКІ НЕ ПАСУЮТЬ ОДНЕ ОДНОМУ З ФІЗИЧНИХ ПРИЧИН. ЩО ЦЕ ОЗНАЧАЄ?"

— У людей, які по-справжньому кохаються, все в порядку. Справді, природа не любить одноманітності — і в розміщенні статевих органів теж, але існує безліч способів статевих контактів, і будь-яка пара може знайти для себе найкращі. Але, повторюємо, для цього треба кохати одне одного, а не займатися сексуальним спортом. Статевий акт мусить стати лише частиною вашого кохання, лише тоді він принесе вам насолоду.

Кохання не є легкою справою. Воно вимагає від обох людей значної праці. Ви маєте відчути відповідальність за коханого чи кохану, оволодіти мистецтвом підпорядкування своїх власних потреб і уподобань іншій особі, навчитися розуміти одне одного, по-справжньому подружитися. Оце і є пристосування психологічне.

Молодим хлопцям часто здається, що найголовнішим у стосунках з дівчатами є сексуальні контакти. Так, до речі, гадають іноді навіть жонаті чоловіки. Хибна думка! Для жінки статеве життя не є найважливішою частиною кохання. Жінка прагне ніжності, доброзичливості, відчуття безпеки за чоловічою спиною.

Одне слово, мистецтву кохання треба вчитися. Де і як вчитися? На лекціях сексологів, у розмовах з лікарем. З нашого журналу, нарешті!

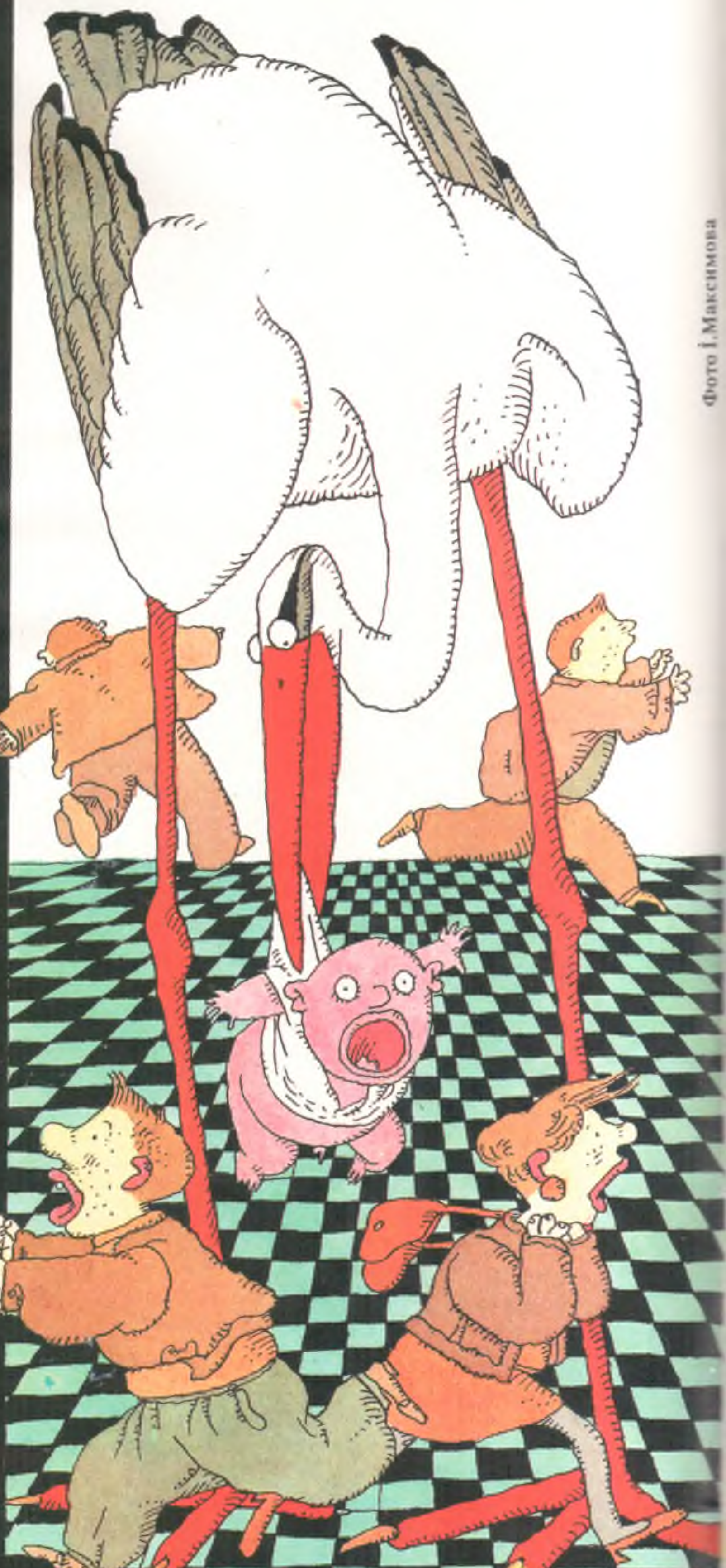

Фото І. Максимова

МАЛЕНЬКІ ХИТРОЩІ

Ви зустрічаєтеся з коханим. Не прагніть щоразу говорити багато. Коли він щось розповідає, навчіться терпляче вислуховувати, не перебиваючи його навіть блискучими дотепами. Дивіться коханому в очі (обов'язково!) й схвально кивайте. Вставляти можна хіба що тихеньке "так", поки не побачите, що він чекає більш розгорнутої відповіді. Тоді слід повторити своїми словами його монолог — і коханий відчує, що ви цілком його розумієте.

* * *

Взимку цілуватися хочеться не менше, ніж навесні чи влітку. Та от губи на морозі тріскаються. Щоб цього не траплялося, змастіть їх перед побаченням гігієнічною помадою.

* * *

Щоб волосся було шовковистим і блискучим, розведіть у літрі води три столових ложки оцту і сполосніть цим розчином волосся після миття. Ним буде так приємно бавитись...

ДУШ — АЛЕ ЯКИЙ

Вам подобається ходити без ліфчика? Нічого не маю проти. Але врахуйте, що без необхідної підтримки груди розтягуються, особливо — під час занять спортом. Тоді слід одягати бюстгальтер навіть тим, у кого маленькі груди.

Некорисно швидко набирати або скидати вагу. Це негативно позначається на розмірі грудей. До того ж внаслідок різкого схуднення на них залишаються некрасиві сліди.

Дуже розумію тих, хто прагне, аби загар по всьому тілу був рівномірний. Та будьте обережні: шкіра на грудях особливо ніжна, й сильні ультрафіолетові промені викличуть на ній веснянки, сонячні плями й зморшки.

Плавання, фізичні вправи зміцнюють м'язи спини та грудної клітки, вдосконалюють форму грудей.

Не зловживайте гарячими ваннами та душем. Принаймні завершуйте їх прохолодною водою. Масаж холодним душем (робіть рухи по колу) омолоджує шкіру, робить груди більш тугими.

ЛІКАР — ЧАС

Якщо вам дошкуляє ластовиння на носі, заспокойтеся й наберіться терпіння: у тридцять років його кількість зменшиться, а в сорок — воно може й взагалі зникнути.

НЕ ЗАХОПЛЮЙТЕСЯ!

Якщо ви накручуєте волосся на термобігуді, запам'ятайте: це можна робити не частіше одного разу на тиждень. Інакше можна зіпсувати волосся — а воно ж у вас он яке!

ЩАСЛИВОГО ПОБАЧЕННЯ!

Квіти в руках. Посмішка. Коханий чекає на вас і ще здалеку знаходить у натовпі.

Ви наближаєтеся. Відчуваєте, як тіло виповнюється світлою радістю. І раптом помічаєте, що його посмішка дещо пригасла... У чому річ?

Не впадайте у відчай. Зараз розберемося. Нумо, пройдіться ще раз... Звичайно, у вас не дуже красива хода. До наступного побачення слід обов'язково виправити.

Вміння ходити розпочинається з правильної постави. Підійдіть до дзеркала: голова має бути на одній лінії з корпусом, точніше, з хребтом. Уявіть, що через нього пропущено струну, яка проходить і через голову.

Розгорніть плечі, відведіть назад і розслабтеся. Це зніме зайве навантаження на м'язи плечового пояса, й ваші легені одержать максимальний простір для функціонування, а значить організм одержуватиме більше кисню.

Згадайте ще раз про струну й підтягніть увесь корпус так, аби стегна, поперек, плечі й голова були на одній лінії. Підтягніть живіт.

Спочатку ноги можна ставити дещо ширше, а коли виробите ходу — на ширині стегон. Ногу, яка виноситься вперед, обов'язково ставте на п'ятку — під кутом 45 градусів до поверхні землі, і в той момент, як вона почне опускатися, нога має остаточно випрямитися. Енергію рухові надає нога, що залишилася позаду, — перед наступним кроком слід зробити поштовх її пальцями. При цьому слідкуйте за тим, як переноситься вага тіла. Вона має "перетікати" від опорної ноги до тієї, яку винесено вперед. Полегшити цю вправу можна, рухаючи стегно вслід винесеній уперед нозі.

Потренуйтеся — й у вас усе вийде.

3 «Лель» № 1.

ФОТО НА ЗГАДКУ
Фіналістки конкурсу красунь м. Києва 1991 року.
Фото Олександра ЗАДИРАКИ

Vice Mis
SHARP 20
1 SHARP

ДЕНЬ ТРЕТІЙ

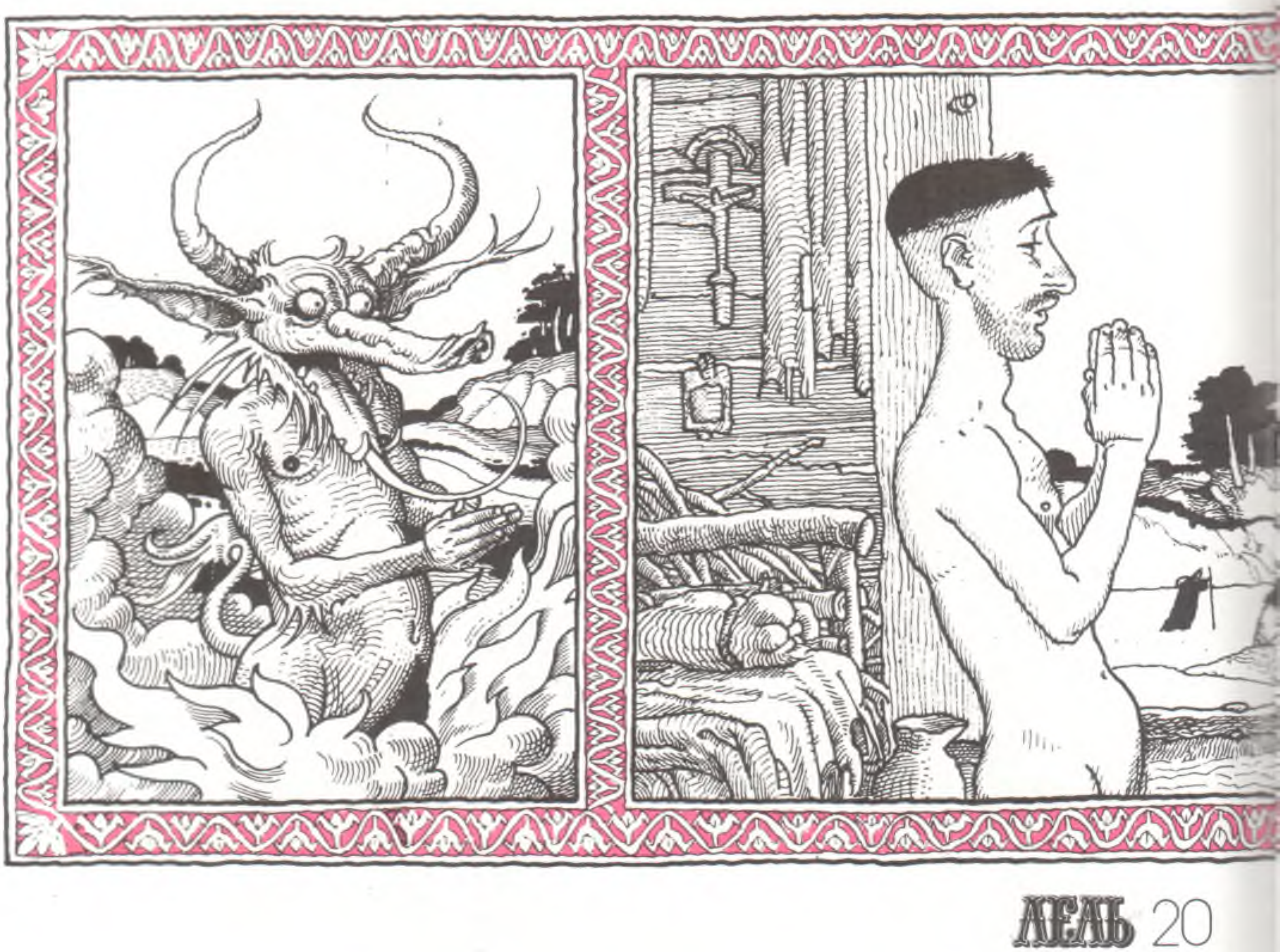
ОПОВІДКА ДЕСЯТА

В Берберійському царстві, у місті Капсі, жив колись один багатий чоловік; мав він кількоро дітей, а між ними й гарненьку та миленьку дочку, на ім'я Алібек. Дівчина та, не будучи християнкою, чула, проте, од деяких християн, що в їхньому місті бували, яка хороша їхня віра та богослужіння. От раз і спитала вона в одного захожого, яким чином можна найкраще богові услужити. Той сказав, що найліпше ті люди богові служать, котрі, речей світових уникаючи, душі свої в Фіваїдській пустині спасають. Недійшла розумом дівчина (їй тільки чотирнадцятий рочок минав), не то що з якогось свідомого прагнення, а от собі з дитинної примхи, не сказавши нікому ні слова, другого дня рано-вранці рушила потихеньку одним-одна в дорогу до тої пустині Фіваїдської і за кілька день не без труднощів — що то охота! — прибилась до якогось пустельницького скиту. Забачивши здалеку хижку, вона попрямувала до неї і наткнулася у дверях на святого спасенника. Він дуже здивувався, що вона сюди зайшла, і спитав її, чого вона тут шукає. Дівчинка одповіла йому, що з божого надиху прийшла сюди шукати такого, хто б навчив її, як повинно служити богові. Побачивши пустельник, що вона молода і вродлива, збоявся, щоб нечистий не підкусив його, якщо він її до себе прийме, похвалив її за спасенні думки, дав попоїсти їй лопуцьків, кисличок та фініків, напоїв водою і сказав: — Дочко моя, пройди трохи далі, там живе один святий муж, який краще за мене може тебе на путь спасіння справити; іди ж до нього.

Дівчина пішла далі, куди показав їй пустельник, але й другий спасенник одвітував їй так само; так, мандруючи пустинню, приблукала вона до скиту, де спасався один молодий відлюдник, на ймення Рустіко, чоловік благий і побожний, і звернулася до нього з тим самим питанням. Відлюдник, бажаючи поставити на пробу свою

ДЖОВАННІ БОККАЧЧО

ДЕКАМ

твердість, не одіслав її, як інші, а лишив із собою в своїй келії. Як настала ніч, він постелив їй постіль із пальмового віття і поклав її спати. Та тут присіла його зненацька велика спокуса, і твердість його почала м'якнути; побачивши, що несила його тій спокусі опиратися, він уже не борюкався, а піддався їй до решти і, відкинувши набік святі помисли, молитви та бичування, зводив собі на думку, яка вона гарна та молода дівчина, та почав уже й способу прибирати, як би її на гріх підвести, так щоб вона про його спорзні наміри не догадалась. Розпитавши її де про що, переконався Рустіко, що вона ще не знала мужчин і справді така проста душею, як і здається, та й вирішив, що зможе підмовити її на все під покривкою служіння богові. Спочатку він розповів їй докладно про диявола, сього врага господнього, а потім дав їй зрозуміти, що немає милішої богові служби, як заганяти диявола в пекло, куди творець засудив його на вічні часи. Дівчина спитала його, як воно робиться.

МЕРОН

— Зараз побачиш, — одповів їй Рустіко, — роби тільки те, що я робитиму.

Сеє сказавши, почав скидати з себе своє злиденне рам'я і розібрався до голого тіла; так само зробила й дівчина. Тоді став навколішки, буцімто молиться, а її поставив навпроти себе. Як же побачив її нагою, ще кращою вона йому здалася і ще дужче хіть у ньому розгорілася, а плоть устала.

Дивлячись на те, дівчина зчудувалася й спитала: — Рустіко, а що то таке випинається в тебе між ногами, що в мене немає?

— Дочко моя, — рече їй відлюдник, — отож і є той диявол, що я тобі про нього казав. Бачиш, як він мене мордує, що просто витерпу немає.

— Хвала богові, — сказала Алібек, — мені легше, ніж тобі, бо в мене нема того диявола.

— Правду кажеш, — одмовив Рустіко, — але ти маєш натомість іншу річ, якої нема в мене.

— Що ж то за штука? — спитала дівчина.

Малюнок О. МІХНУШОВА

— Ось тут у тебе пекло, і істинно глаголю тобі, що бог прислав тебе сюди для спасіння душі моєї, бо як почне мене мучити сей диявол, а ти, зглянувшись на мене, дозволиш загнати його до тебе в пекло, ти даси мені велику пільгу і вчиниш тим богоугодне діло, якщо й справді ти прийшла в наші краї служити богові.

— Отче святий, — одповіла дівчина простодушно, — як у мене й справді є пекло, то нехай буде, як ви кажете.

— Будь же благословенна, дочко моя! — гукнув тоді Рустіко. — Ходімо ж та заженемо його туди, щоб він мені нарешті дав спокій.

По сій мові він повів дівчину до свого лігвища і показав їй, що має діяти, щоб того лукавого ув'язнити. Алібек досі зроду ще жодного диявола до пекла не впускала і попервах їй було трохи навіть моторошно.

— А й правда, отче, — сказала вона пустельникові, — той диявол, враг господній, мабуть, великий плюгавець, бо й пеклу боляче, коли його туди заганяють, не то що.

— Дочко моя, — заспокоїв її Рустіко, — не завше так буде.

Щоб же перевірити, як воно далі буде, вони, перше ніж устати з постелі, загнали диявола в пекло ще шість раз і аж тоді збили йому пиху, щоб він більше не підіймався. Коли ж він пізніше знову підіймав голову, Алібек була завше рада поскромити його гординю, бо їй почали подобатися ті побожні вправи. Не раз потім говорила вона пустельникові:

— Тепер я добре бачу, правду казали ті люди в Капсі, що служити богові — то найсолодша в світі річ. Зроду я не зазнавала такої втіхи і розкоші, що б я не робила, як тепер, заганяючи диявола в пекло. Тим я вважаю, що той, хто не бажає богові служити, а робить щось інше, просто тварюка, та й годі.

Вона часто приходила до пустельника й казала:

— Отче, я прийшла сюди спасатися, а не байдики бити: нумо ж заганяти диявола в пекло.

А під час тих трудів праведних іноді говорила:

— Рустіко, я не розумію, чого той диявол тікає з пекла? Якби йому так хотілося сидіти в пеклі, як пеклові його в собі тримати, то він би звідти довіку не вилазив.

Дівчина так часто викликала молодого священика на подвижництво, що зовсім його засмикала; часом бідолашного аж циганський піт проймав. Тоді він почав пояснювати їй, що диявола тоді лишень карати треба й до пекла заганяти, коли він зухвало підіймає голову, а ми вже, казав, з божою поміччю так його укоськали, що він благає дати йому спокій. Тими словами він на деякий час угамував дівчину, але, побачивши, що Рустіко вже кілька день не квапиться заганяти диявола в пекло, вона сказала йому:

— Рустіко, твій диявол уже поскромлений і не завдає тобі клопоту, зате моє пекло розсвербілося так, що я не маю спокою. Допоможи ж тепер своїм дияволом утишити ярость мого пекла, як я пеклом моїм допомагала збивати пиху твоєму дияволу.

Пустельник, що сидів на самих корінцях та воді, тільки почасти міг задовольнити її вимоги і казав їй, що для втишення пекла треба б цілої череди чортів, та він уже зробить, що зможе; іноді йому вдавалося її вдовольнити, але се було так рідко — все одно що в левову пащу бобину вкинути. Дівчині здавалось, що вона богові свого не дослужує, і Алібек почала ремствувати.

Коли отак між пустельниковим дияволом і дівчининим пеклом пішло на розбрат через надмірну жадобу з одного боку і недостатню спромогу з другого, сталося, що в Капсі вибухла пожежа і батько Алібек згорів у своєму домі з дітьми і всією родиною; таким чином Алібек стала єдиною спадкоємницею всього його добра. Тоді один молодик, на ймення Неербал, прогулявши всі свої статки-маєтки, подумав розшукати її, почувши, що вона жива, поки суд не загарбав батькової відумерщини. На велику радість відлюднику і проти її волі він забрав її з пустині в Капсу і одружився з нею, успадкувавши таким чином все її майно.

Коли жінки перед тим, як вести її на постіль до молодого, спитали, чим вона спасалася в пустині, вона одповіла, що служила богові, заганяючи диявола в пекло, і що Неербал учинив великий гріх, одірвавши її од того служіння. От давай жінки допитуватись, як робиться те заганяння, і вона їм усе докладно словами розказала, ще й на кивах показала. Тоді жінки розреготалися на всі заставки (ще й досі, може, регочуться) і сказали:

— Не журися, дочко, не сумуй, бо і в нас те діло вміють добре робити; Неербал незгірше служитиме з тобою вкупі богові.

Сюю притичину розславили кумасі по всьому місту, і з того часу пішла межи людьми приповідка, що немає милішої богові служби, як заганяти диявола в пекло. Та приповідка прийшла до нас із-за моря і досі ще не забулась.

1350-1353рр.

З італійської переклав
Микола ЛУКАШ

НАРОДНІ ЗАГАДКИ

1. Не тополя, а струнка,
   не лоза, а гнеться;
   не вогонь, а пече.

2. Положив — як дрюк;
   вийняв — як фляк.

3. Тьху на тебе,
   лізь на мене,
   прийдуть люди —
   встидно буде.

4. Вище коліна, нижче пупа
   всяк чоловік частенько щупа.

5. Лапу, лапу по лавиці,
   налапав мохнавицю,
   вложив голиш.

6. Що вниз дивиться?

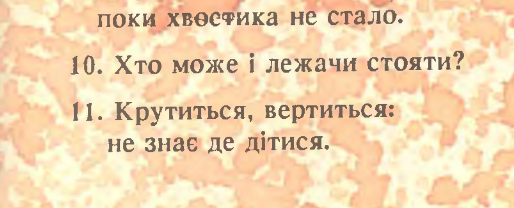
7. Паличка-черкалочка,
   головою черкне —
   вогонь спалахне.

8. З ким найчастіше цілуєшся?

9. Поринало, поринало,
   поки хвостика не стало.

10. Хто може і лежачи стояти?

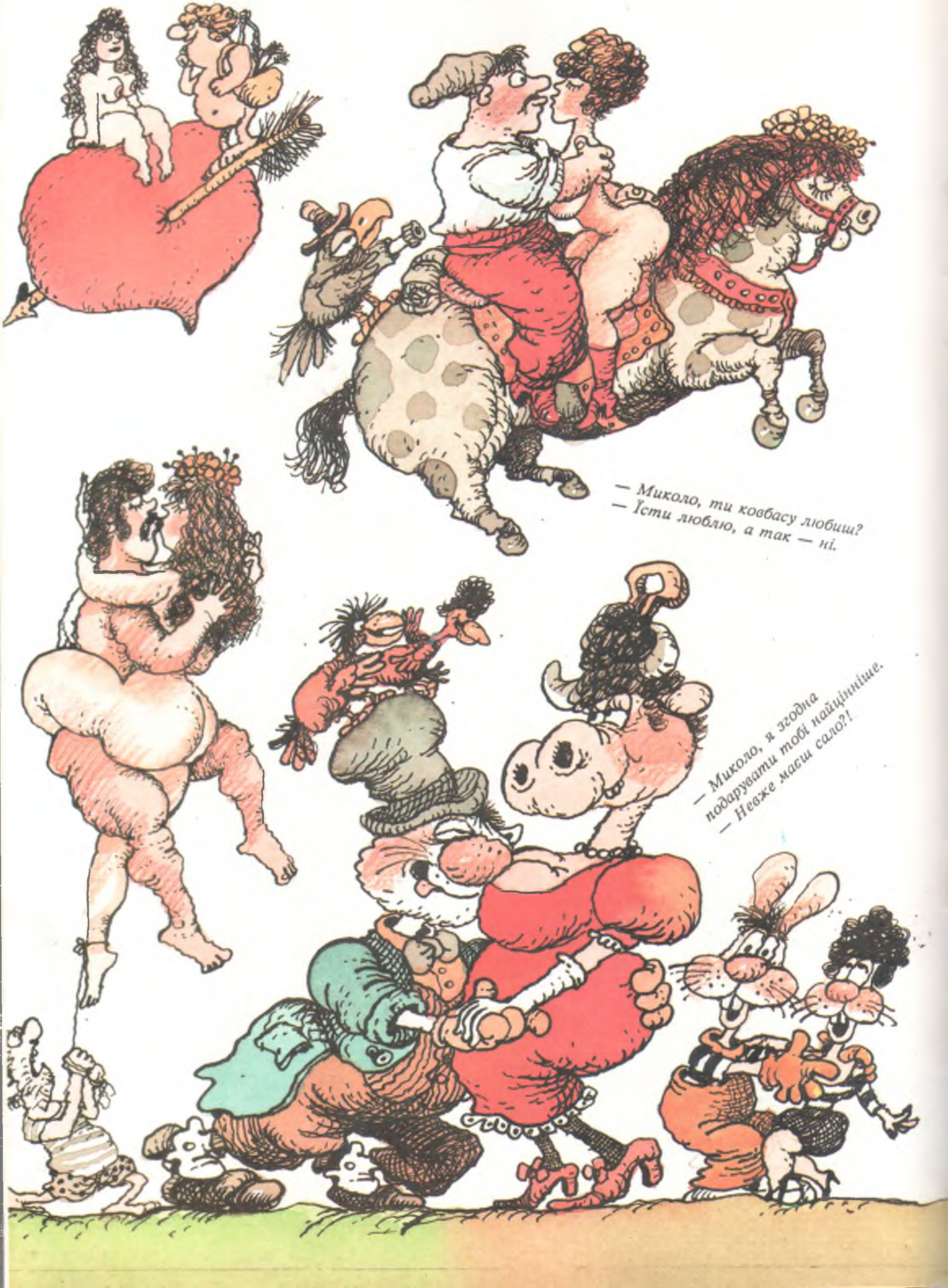
11. Крутиться, вертиться:
    не знає де дітися.

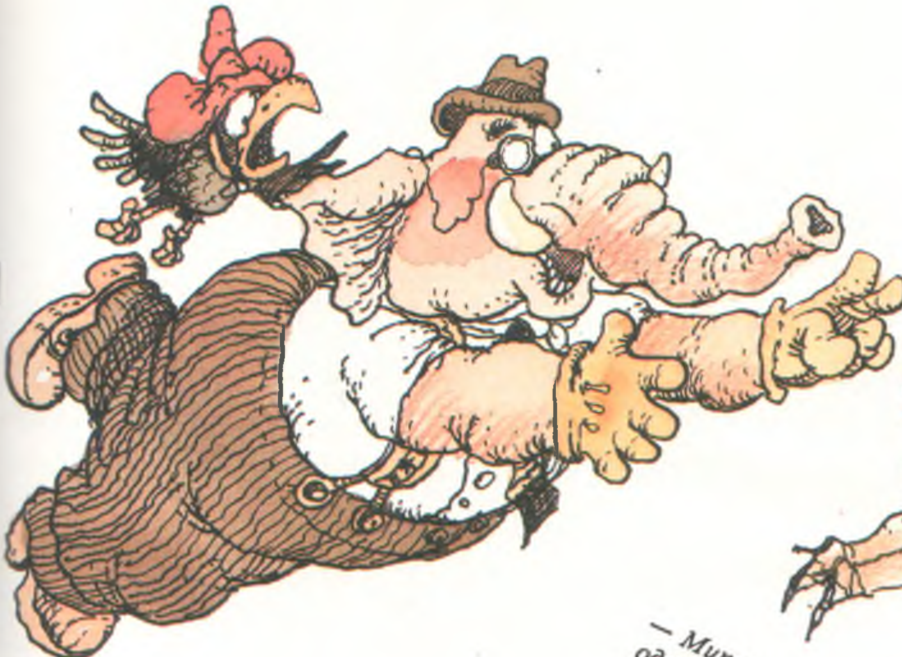
Малюнки В. Словожі

ВІДГАДКИ

1. Дівчина.
2. Квашений огірок.
3. Сорочка.
4. Кишеня.
5. Рукавиці.
6. Стріха.
7. Сірник.
8. З кухлем.
9. Голка і нитка.
10. Годинник.
11. Дзига.

— Миколо, ти ковбасу любиш?
— Їсти люблю, а так — ні.
— Миколо, я згодна подарувати тобі найцінніше.
— Невже маєш сало?!

Малюнки на паркані

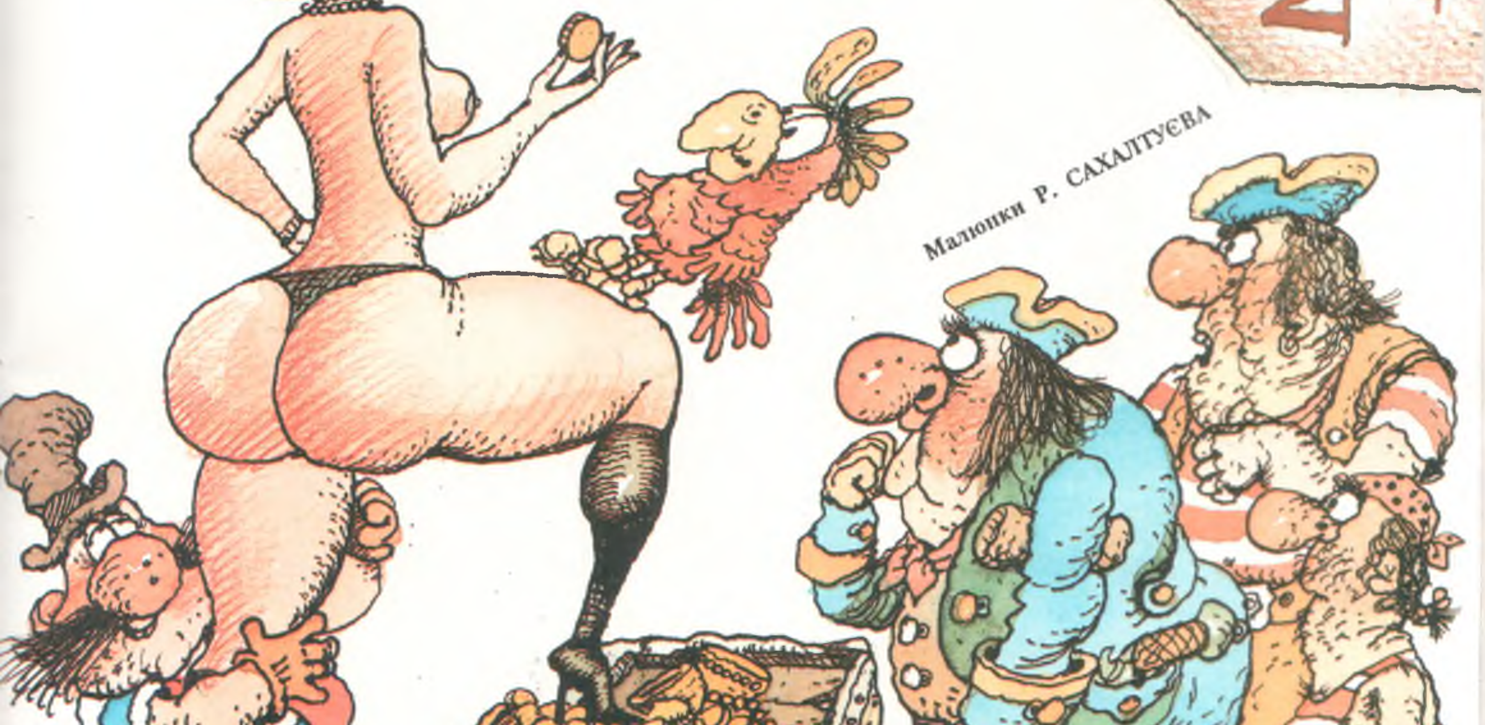

— Миколо, давай з тобою одружимося!

— Ну.

— Миколо, ти чого тепер замовк?

— Здається, я і без того сказав зайве.

Малюнки Р. САХАЛТУЄВА

Гороскоп для дівчат

ТЕЛЕЦЬ
(19.04 — 20.05)

Юнакам немає сенсу її обожнювати, переслідувати, спокушати чи приневолювати. Вона сама обирає собі коханого і лише за такої умови проявить глибину своїх почуттів. З іншими хлопцями вона холодна, недоступна, норовлива та зневажлива. Не кожен з обранців пристосується до її неврівноваженості, вимогливості та примхливості. Спілкування з нею потребує великого терпіння. Вона полігамна, тобто може одночасно дружити з кількома юнаками і при цьому чіпко тримається за кожного з них. Тих, до кого вона байдужа, полюбляє водити за ніс. А зі своїми обранцями вона чудово проводить час, за умови, що її не контролюватимуть. Ставши жінкою, вона трактує власне тіло як цінний інструмент, розрахований винятково на віртуозів. Коханням любить займатися тривалий час, залишаючись у збудженому мрійливому стані ще кілька днів по тому. Примітивний секс її не цікавить.

БЛИЗНЯТА
(21.05 — 20.06)

Та, що народилася під цим знаком зодіаку, рідко буває щаслива. Часто її життя закінчується трагічно. Вона приречена на тугу по єдиному ідеальному коханому, якого шукає ціле життя. Живе вона з відчуттям ущербності. Та коли їй вдається знайти свій ідеал, її життя стає справжнім земним раєм. Якщо вона почне зустрічатися з посереднім індивідуумом, він її не зрозуміє. Часом вона буває дуже пригнічена, мовби тужить за коханим братом, який колись загинув. Продовжуючи пошуки ідеалу, вона безліч разів наштовхується на повне нерозуміння. Вона тонко відчуває, талановита, але справляє враження кинутої коханим. Вона завжди приваблива і користується успіхом. Фізична насолода не дає їй повного задоволення. Прагнучи переконатися у власній привабливості, вона може міняти обранців. Минає час... Тягнуться вервечкою сірі роки. Відчайдушні спроби знайти щастя можуть привести її до самознищення. Це пошук "астрального шлюбу", без якого життя для неї — лише жалюгідний жарт жорстоких богів.

РАК
(21.06 — 22.07)

Справжнє кохання потребує такого стану свідомості, коли звичне мислення та самоконтроль поступаються місцем самозабуттю, самовіддачі, полонові стихії та екстазу. А Рак постійно прагне домінувати в усьому, чим займається, панувати над оточенням, контролювати близьких людей. Ця тенденція є в постійній суперечності з коханням. Дівчина, яка народилася під цим знаком зодіаку, не любить при інших виявляти власні почуття та емоції, бо сприймає таку поведінку як своєрідну форму капітуляції. У неї дуже чутливе тіло. У коханні думає лише про себе, тому частогусто бачить у обранцеві лише інструмент для задоволення своєї жаги. У любощах буває агресивна, легко збуджується, виявляє ініціативу й полюбляє грати перші ролі. Розчарована в коханні, вона подвоює енергію в галузі професійної чи громадської діяльності. Вона дуже марнославна; щасливою зможе бути, якщо зрозуміє, що в коханні найбільше виграє той, хто вміє не лише брати, а й віддавати.

ЛЕВ
(23.07 — 22.08)

Суттю її індивідуальності є невідповідність між чуттєвим потягом, який вона має, та біополем, яке вона випромінює. Перший — чахлий і недорозвинутий, друге — агресивне, таке, що привертає увагу. Вона помічає, що приваблива, і прагнення юнаків добитися її прихильності тішить її, задовольняє самолюбство. Вона бавиться залицяльниками, не розуміючи змісту цієї гри, бо сама не відчуває жадань. В майбутньому їй подобатиметься маніпулювати чоловіками. Цілком усвідомлюватиме власну привабливість і намагатиметься її підкреслити. Попри те, що вона ніколи не відчуватиме пристрасного бажання, любитиме кохання і легко досягатиме задоволення. Її незгода на певні екстравагантні пози в любо-

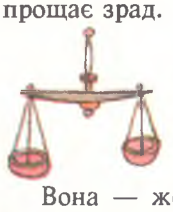
щах може бути викликана, скажімо, турботою про збереження своєї зачіски. Секс не цікавить її такою мірою, як може здатися з першого погляду. Протягом всього її життя юнаки та чоловіки приймають її за якусь іншу, тому й розчаровуються.

ДІВА
(23.08 — 22.09)

Щасливець, хто кохає її і досягає взаємності. В досвіді людства тяжко віднайти щось досконаліше і прекрасніше. Вона обожнює кохання, є послідовною і безмежною прибічницею моногамії — належності одному партнерові. Її готовність до кохання не залежить від години дня, місця та обставин. Готова до любощів у найнеймовірніших ситуаціях. Вона без комплексів, готова на будь-які екстравагантності та експерименти, але тільки в дуже інтимній обстановці. Кохання ніколи не втрачає для неї свіжості. Її емоції не суперечать її розумові. Вона прагне завше підкреслювати свою належність коханому ніжними жестами та ласкою. Якщо в неї немає коханого, вона страждає, адже постійно прагне близькості, дотику і тепла. Її можна легко образити, відхиливши її ласку, бо вона це сприймає як вияв ворожості, незважаючи на те, що розуміє: з боку партнера це лише наслідок перевтоми. Їй важко це уявити, бо сама ніколи не відчуває перевтоми від надміру чуттєвих імпульсів. Вона здатна бути одночасно ідеальною дружиною, коханкою, матір'ю, господинею. Вона завжди вірна і належить лише одному партнерові, через це не розуміє і не прощає зрад.

ТЕРЕЗИ
(23.09 — 22.10)

Вона — жертва протидіючих сил. В майбутньому фізичне задоволення від кохання вона відчуватиме дуже інтенсивно, але водночас психічно буде не здатна ні насолоджуватися, ні схвалювати його. В коханні вона не вміє проявляти ініціативу. Партнер змушений все повністю взяти на себе. При цьому його можуть заохотити або знехтувати ним — залежно від хвилинного настрою. Вона не любить розмовляти про кохання, адже не вміє переповісти свої відчуття. Зовні вона нічим не виявляє свого стану збудження чи жадання. Секс у її свідомості виведений з категорії вищих почуттєвих емоцій, він дає їй лише чисто фізичне задоволення. Вона дратується надмірною ніжністю, сентиментальністю, делікатністю — не відчуває цієї атмосфери. Опісля палких любощів вона може поводитися так, мовби нічого не відбулося, — жодного ласкавого слова, жесту, усмішки. Вона повинна обережно добирати собі партнерів. Найгіршим для неї є Козерог, а найкращими — Діва та Скорпіон. Найбільшим її ворогом є вона сама.

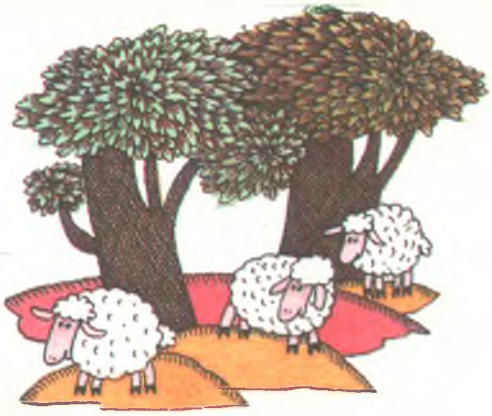
СКОРПІОН
(23.10 — 22.11)

Вона дуже темпераментна. Любить кохатися і охоче зізнається, що в любощах ненаситна. Кохання є в її житті предметом культу. Стримування вплине на неї лише негативно. Вона завше приваблива, втім, не стільки естетичною красою, скільки відчуттям особливої повноти життя. У неї невичерпна життєва енергія, яку вона в змозі спрямувати в різні галузі. Вона пишається власним тілом, його чарівністю, дбає про нього й зберігає в хорошій формі. Вона може бути чудовою дружиною для чоловіків, які мають нетрадиційні погляди на секс в родинному житті й на так звану подружню вірність. Її майбутні зради зумовлені не слабким темпераментом її чоловіка, а безмежним прагненням нових вражень. Якщо обранець їй імпонує і вона його кохає, вона по-своєму буде йому вірна, тобто чоловік завжди буде в неї на першому місці. Її любовні пригоди за таких умов ніколи не порушать наявних сімейних уз. Вона зуміє відділити секс від кохання, що відрізняє її від більшості жінок.

СТРІЛЕЦЬ
(23.11 — 21.12)

Характерною рисою тих, хто народився під цим знаком, є життєрадісність, поєднана з допитливістю та прагненням

вражень, особливо чуттєвих. В усіх проявах життя Стрілець бере участь з ентузіазмом. Полюбляє сенсацію, зміну вражень, неприродність. Вона врівноважена, товариська, чуттєво реагує на смак, аромат, зображення, звук. Вона ще в юності обожнює власне тіло, неначе знає, що воно стане згодом для неї чудовим інструментом кохання. Вона любить зміну відчуттів, різноманітність і наділена широтою еротичного збудження. Більша частина її енергії адресована коханому, з яким вона поєднана емоційно і якому зберігає вірність. Одночасно її надзвичайна комунікабельність і значна потреба в нових знайомствах за сприятливих умов призводять до того, що вона опиняється в чужих обіймах. Секс приваблює її не менше, ніж її сестру — Скорпіона. Вона має добре перевірити психологічні та фізичні можливості свого обранця. Якщо вона вийде заміж за чоловіка з середнім чи слабким темпераментом, то на неї чекає розлучення, невроз або нескінченна смуга позашлюбних пригод. Вона легко збуджується, реагує з відвертістю та ентузіазмом. Коли вона стане жінкою, секс у її виконанні буде завше чудовою містерією, спектаклем.

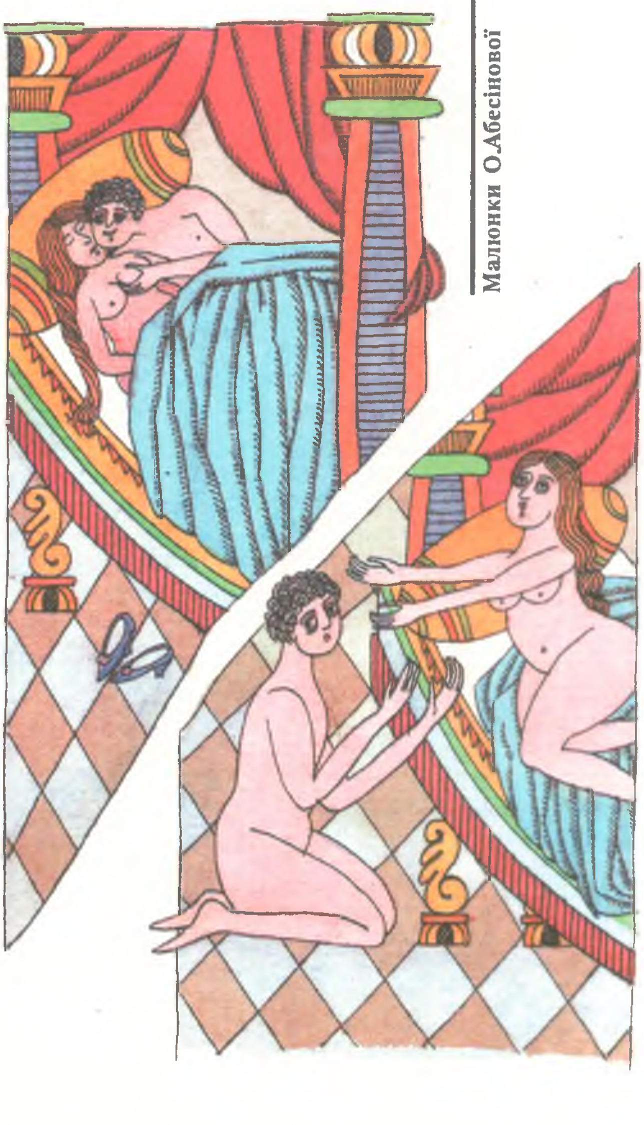
КОЗЕРОГ
(22.12 — 20.01)

Вона не в змозі відділити секс від кохання. Вона закохана в своїх партнерів. Цей тісний взаємозв'язок породжує обмеження і бар'єри на її шляху до щастя. Їй подобається далеко не кожен. Часто імпульсивно виходить заміж дуже юною, швидко й несподівано закохавшись ще до того, як зуміє зрозуміти і пізнати себе. До того ж їй здається, що це єдине, перше й останнє, кохання в її житті. Часто вона вже має сім'ю, коли її ровесниці лише починають експериментувати в цій галузі. Вона створена для бурхливих пристрастей. В найперших любовних пригодах її заполонює пристрасне жадання. Вона буває агресивна та ревнива, але не витримує таких рис у свого партнера. Почуття відповідальності не дозволяє їй кинути сім'ю, але якщо це стається, то вона досить швидко зближується з іншим чоловіком, щоб відчувати себе обтяженою новими зв'язками. Вона досягає в сексі вершини насолоди, відомої лише небагатьом обраним.

ВОДОЛІЙ
(21.01 — 18.02)

Вона рідко буває пристрасна чи холодна. Здебільшого не відчуває багатьох емоцій, які властиві Скорпіону, але завше протестуватиме проти найменшої спроби принизити значення сексу в її житті. Відзначається марнослав'ям, цілеспрямованістю. Її творча натура

Малюнки О.Абесінової

прагне досконалості, і тому вона буває нетерпима до помилок інших. Вона може бути ідеальною партнеркою для стриманого в коханні юнака. Бурхливі почуття їй недоступні. Згодом у сімейному житті секс стає для неї ритуалом, невіддільно пов'язаним з ніччю. Вона акуратно повісить свій одяг, старанно вмиється, зачешеться, напарфумиться й надягне нічну білизну. Чоловік лежатиме й читатиме, очікуючи на її прихід. Чинитиме вона так з найкращих міркувань, адже їй дійсно хотітиметься, щоб все було якомога краще. А він, можливо, хотів би хоч раз заволодіти нею на підлозі, з переплутаним волоссям, серед розкиданого одягу, хоч би один раз відчути аромат її тіла замість пахощів найвишуканіших парфумів. Вона багато може зробити для нього, але тільки не це, оскільки не відчуває таких поривів. Зрада чоловікові з її боку практично неможлива. Її улюбленим заняттям є ведення домашнього господарства і приймання гостей. Вона товариська, комунікабельна, любить привертати до себе увагу, любить подобатись і веселитися.

РИБИ
(19.02 — 20.03)

Вона невиліковний романтик, і її темперамент немовби звернений всередину самої себе. В різні періоди вона створює різні образи й плекає ілюзії, загальною рисою яких є їхня нереальність. В дитинстві вона захоплювалася казками, а витворені її уявою образи є для неї не менш реальними, як дійсність. Її перші захоплення — це милі, делікатні, романтичні, дещо інфантильні хлопчики. Майбутніх жінок, які народилися під цим знаком, можна поділити на дві групи. До першої належать ті, які виходять заміж за чоловіків, не наділених особливо бурхливим темпераментом. Як правило, вони живуть з ними довго і щасливо. До другої групи належать значно неспокійніші. Ті, в чиїй уяві замість шляхетного й романтичного коханця переважає пірат. Все говорить про те, що якби у неї вистачило відваги на зв'язок з подібним чоловіком, вона неодмінно була б дуже щаслива. Але, як правило, вона уникає справжніх чоловіків, почуваючи себе безпечніше в середовищі чоловіків психічно слабких, які потребують з її боку опіки та поблажливості. Часто вона знаходить себе в ролі коханки й довіреної особи артистів, політиків, тобто людей, велич і слава яких може значною мірою залежати від її захоплення та утішань. Вона боїться не так сексуальної сили справжніх чоловіків, як небезпеки позбутися захисного шару мріянь та ілюзій, тому її "хлопчики" залишаються, а чоловіки нерідко ображені йдуть геть.

ОВЕН
(21.03 — 18.04)

Вона артистка в житті. Це зовсім не означає її нещирості. Навпаки! Щоразу вона ототожнює себе з тією роллю, яку грає. Вона створює враження натури емоційно багатої, але не завжди такою є. Вона не приховує своїх емоцій, прагне гри, здатна повірити у все, чого сама побажає. Усвідомлюючи це, не довіряє своєму мисленню, прагне все перевірити фактами. Даючи вихід емоціям, вона впадає в крайнощі. В інтимних стосунках вона не така хороша актриса, як у житті. Тут вона швидше пасивна, націлена на одержання емоцій, відчуттів. Сама вона ніколи не впливає на формування стилю любощів. Свій стан ліпше пояснює словами, ніж мовою почуттів. Вона розчаровує юнаків, які оцінюють її відповідно до враження від неї в товаристві. Ставши жінкою, вона свої уявлення про культуру стосунків переносить на територію спальні. Але парфуми, прозора білизна, свічки, лампи, сентиментальність ніколи не принесуть їй задоволення. В глибокій підсвідомості вона прагне простого і грубого кохання. На жаль, її спосіб життя і поведінка приваблюють витончених юнаків та чоловіків, чуйних і чутливих, але жоден з них не зможе подарувати їй відчуття повноти щастя.

УКРАЇНСЬКІ ПРИСЛІВ'Я ТА ПРИКАЗКИ

Ще книжки в сумці, а вже хлопці на думці.
Біда з такими парубками: ще не підріс свині під хвіст, а вже біжить за дівками.
Межи двома парубками дівчина баламутна.
У парубка одна гадка, а в дівчини десять.
Всі дівчата - голуб'ята, а де ж ті чортові баби беруться?
До дівок - то я не змерз і не змок.
З гарної дівки гарна й молодиця.
Казала дівка: "Семене, не притуляйся до мене!", а сама тільки того й хоче.
Малина - не те, що дівчина: чим більше спіє, тим смачніша буде.
Честь дівоче щастя береже.
Краса минеться, а розум пригодиться.
На красуню дивитися любо, а з розумною жити добре.
Гарна дівчина швидше сподобається всім, ніж одному.
Хороша, вродлива, тільки біда, що сварлива.
Лице рум'яне, а серце - кам'яне.
Нарядилась, як пава, а кричить, як гава.
Любові, вогню і кашлю від людей не сховаєш.
Хлоп'яча любов - як вода в решеті.
Хто кохає, той спокою не має.
Чим більша любов, тим більша рана після зради.
Силою не бути милою.
Як залицявся, то золоті грушки обіцяв, а як дістав біле тіло, всього уже відхотілось.
Кожна птиця знайде свого Гриця.
І Гнат не винуват, і Килина не винна, тільки хата винувата, що впустила на ніч Гната.
Як дасть обійняти, то дасть і поцілувати.
Не поможуть і чари, як хто кому не до пари.
Два серця розуміють краще, ніж дві голови.

Малюнок В.Слововежі

92 ЛЕЛЬ

1 СІЧЕНЬ

		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		
П	В	С	Ч	П	С	Н

2 ЛЮТИЙ

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	
П	В	С	Ч	П	С	Н

3 БЕРЕЗЕНЬ

						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					
П	В	С	Ч	П	С	Н

4 КВІТЕНЬ

		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			
П	В	С	Ч	П	С	Н

7 ЛИПЕНЬ

		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		
П	В	С	Ч	П	С	П

5 ТРАВЕНЬ

				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31
П	Я	С	Ч	П	С	П

6 ЧЕРВЕНЬ

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					
П	В	С	Ч	П	С	Н

8 СЕРПЕНЬ

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						
П	В	С	Ч	П	С	Н

9 ВЕРЕСЕНЬ

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				
П	В	С	Ч	П	С	Н

10 ЖОВТЕНЬ

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
П	В	С	Ч	П	С	Н

11 ЛИСТОПАД

						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						
П	В	С	Ч	П	С	Н

12 ГРУДЕНЬ

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
П	В	С	Ч	П	С	Н

Уперше в ХХ столітті

ЗАБОРОНЕНІ — АЛЕ ЖИВІ

Пропоновані вашій увазі тексти сороміцьких весільних пісень збереглися в архіві відомого вченого М.О.Максимовича (1804-1873). Перший публікатор пісень Хв.Вовк відзначав, що на рукописі відбилися певні, цілком зрозумілі коливання вченого-фольклориста. З одного боку, він усвідомлював їхню велику наукову цінність. А з другого — характер пісень і деякі рядки бентежили його своєю відвертістю й надмірною солоністю. Очевидно, моральність середини XIX ст. переборола наукову об'єктивність, отож пісні були опубліковані лише в 1899 р. Однак і ці записи М.О.Максимовича, і паризький збірник українського, російського та польського сороміцького фольклору, виданий тим же Хв.Вовком, на жаль, залишились епізодом у науковому вивченні цієї сторінки народної творчості. Їх спіткала доля "Російських народних казок не для друку. 1857-1862", зібраних О.М.Афанасьєвим і нелегально виданих у Женеві 1872 року під назвою "Російські заповітні казки". І наш сороміцький фольклор, і "заповітні казки" відомі лише вузькому колу фахівців, оскільки пуританська мораль як царської Росії, так і тоталітарного соціалістичного суспільства накладала суворе табу на теми інтимних стосунків наших людей. Ще зовсім недавно чиновники, які на закритих переглядах насолоджувалися фільмом Нагісі Ошіми "Імперія почуттів", обурювалися перезвянським розділом у двотомнику "Весільні пісні" (К., 1982)...

Отже, наша публікація пісень, записаних М.О.Максимовичем, перша у XX столітті. Вони належать до так званих перезвянських пісень. Як відомо, весілля складається з багатьох самоцінних епізодів: сватання, заручини, готування до весілля тощо. Перезва — заключний епізод весільного дійства: родичі молодої після першої шлюбної ночі приходять або приїжджають на частування до хати молодого. Зрозуміло, це дає простір для дотепів, відповідних натяків і т.п. Слід підкреслити, що в перезвянській процесії беруть участь лише одружені чоловіки та жінки; хлопці та дівчата до неї не допускаються. Окремі тексти цих пісень, як бачимо, містять у собі більш-менш зашифровану інформацію. Є тут пісні, де зустрічається так звана обсценна лексика (пісні XX, XXII). У першій же пісні, яка співається, коли наречену заводять у хату чи у двір нареченого, бачимо, як "знижено" традиційну куницю, красну дівицю, відому з примовки сватів: тут "кунка" означає просто жіночий статевий орган... Наречена стеле ложе (пісня II), гості проводжають молодих до опочивальні (пісня III) або до комори (пісня V), кладуть молодих спати (пісня VI). VII — XII пісні присвячено статевому зближенню молодих; важливим тут є мотив крові, червоного кольору, тобто йдеться про те, чи незайманою вступила дівчина до шлюбу. У XII пісні згадується шовкова трава, якою зв'язані ноги дівчини: у рослинній символіці ця трава означає дівочу цноту. XI пісня співається, коли дружко показує гостям сорочку — "гарним" вважається те весілля, на якому гості побачать, що невинності наречена позбулася шлюбної ночі. У XIII — XVII піснях висміюється "нечесна молода". Решта пісень співається вночі в неділю, під час танців, тоді, коли після перезви перевдягнені гості йдуть по селу циганити. Є в цих піснях кепкування над старостою (пісня XXIII), над куховаркою (пісня XXIV) — у них натяки на статевий акт набувають особливої відвертості. Так, співання XXI пісні навіть передбачає тримання уда (чоловічого статевого органа) в руці з одночасним танцем, словом, весілля відгуляне, отже, гості можуть дозволити собі повне розслаблення перед буднями, які от-от настануть.

Публікуючи ці пісні, Хв.Вовк підкреслював "високу культурно-історичну вагу деяких із них", вказуючи, зокрема, на спільність окремих мотивів у них, скажімо, з Ведами (вчений вказує на пісні IV, VII, VIII, XII, де молодий прирівнюється до бугая, який оре цілину, або до дощу, який скроплює її). Все це, безперечно, надає додаткової ваги нашим пісням нарівні з глибокою моральністю, закладеною в них, а також здоровим ставленням до такої важливої складової частини людського життя, як продовження роду.

Микола СУЛИМА.

СОРОМІЦЬКІ ВЕСІЛЬНІ ПІСНІ

ЗАПИСАНІ
М. МАКСИМОВИЧЕМ

I

Приїхала молодая, мати;
Де ми її положимо спати?
Положимо на печі — то на печі душно,
На припічку важко, а на землі блохи;
Виведемо її до комори трохи!
Що ж тут чувать? Чорній кунці видать.
Кунко, голубко, шатайся, мотайся, не дайся!
"Як мені шататься, мотаться, не даться,
Коли мені батько велів, коли мені казала мати
Сивому голубку дати чорную кунку мотати".

II

По горі, горі там горять огні.
Не огні то горять, то Маруся ходить,
Біле ложе стеле, до його говорить:
"Ложе ж моє, ложе, хто ж на тебе ляже?
Коли б же я знала, що мій милий ляже,
То б я настилала перин та кожушок,
Під головки клала м'якеньких подушок;
Коли б же я знала, що мій нелюб ляже,
То б я настилала тернини, шипшини,
Наклала б я йому й у головки каміння".

III

Цвіт калиноньку ломить,
Сон головоньку клонить,
Клонить до комороньки,
Де лежить соломонька.
Треба тому постіль слати,
Хто піде удвох спати, —
Стелемо дві подушки,
Де ляже дві душки.
Спіте, дітоньки, чутко,
Щоб третє було хутко!

IV

Ведуть тура з ложа,
За ним мати Божа.
Чи тур, чи туриця,
Чи хороша молодиця?

V

Бреди, Марусенько, бреди,
Да не бійся холодної води,
А високо піднімайся,
Із сорому викупайся.
Я ж цього не боюся,
Із сорому викуплюся!

VI

Ой рак-неборак цівки суче,
Суха рибонька до гори скаче,
То в гору, то в долину
То в рожу, то в калину.

VII

Не йди, дівчино, у поле:
Там тебе бугай сколе
Довгою тичиною,
Не будеш дівчиною.

VIII

Плуг не оре,
І желізо не бере:
Тверда цілина
Материна!
Чепики кривиї,
Желіза тупиї,
Вони молодиї:
Твердая новина
Ой не моя, материна!
Дайте батога
Поганяти бугая,
Нехай пре!
Забивайте желізця,
Закладайте колісця,
Поїдемо орати,
Новини добувати,
Хто новини добуде,
Той господарем буде!

IX

Ходила Марусенька по піску
Задерла ніженьку на тріску,
Потекла крівця, як з рукавця,
Од Івасенька молодця.

X

Наїхали купці з Холма,
Питаються, почому вовна?
Чорная вовна
По червоному сповна,
А білая вовна

Сороміцькі весільні пісні

По золотому сповна.
Руно на руно клали,
Й усередині дірки шукали:
Тицю-тицю у білу вовницю,
Утрапили червону криницю.

XI
Дай ключів, мати, ключів
Одімкнути да шкатулочку,
Подивиться на кошулечку,
Нехай будем знати,
Якої співати...

XII
Ой ішов дощик кропнистий,
Ой уродив червчик зернистий.
Не й уміла Уляна красити,
Мусила Івана просити;
А наш Іван, молодець,
Рубав березу під корінець,
Рубав же її й не зрубав,
Гнув же її й не зігнув,
Виліз на вершок да розчахнув.
Ой їдь, родоньку, не бійся,
У червониї чобітки обуйся,
Топчи вороги під ноги,
Заробила Оксеня пироги.
Згоріла малина, згоріла.
Під нею Оксеня стояла,
Шовком ноги зв'язала,
Для Івана тримала.
Дайте нам рушничків з торочками,
А ми дамо сорочку з квіточками.

XIII
а) Зажену я квочку в бочку,
А курчата в вершу —
Скажи мені, Марусенько,
Хто тебе шморшнув спершу?
б) Да зажену квочку в бочку
А курчата в вершу:
Признайся, Марусю,
Кому давала спершу?

XIV
Під сосною росла,
А недобрая до нас прийшла;
Нічого дивувати,
Бо такою була й мати;
Напишіть її в леєстри,
Бо такі її були й сестри!

XV
Бодай тебе, да морозоньку,
Що заморозив ти да калиноньку,
Що засмутив всю родиноньку.

XVI
Скакав горобейко по точку,
Насеру сваточку за дочку,
За його нечервону калину,
За його нечесну дитину.

XVII
Ти, Васильку, калина-малина,
А на тебе дивиться мило.
Ти, Параско, чорна халяво,
Увесь рід покаляла.

XVIII
Кобила березу везла —
У Парасі курка замерзла.
Кобила пристала —
У Парасі курка розстала.

XIX
Ї..у, ї..у, чи не плачеш ти?
І матері чи не скажеш ти?
"Коли б я казала,
То я б тобі й не давала!"

XX
Гоциці, гоциці!
Коло курки косиці:
Як будемо ...тися,
Буде за що держатися!

XXI
Піймали сотника у Насті,
Повели його кувати
До залізної гармати.
"Стойте, панове, не куйте,
Не моя вина — вдовина:

Чорну стежечку топтала,
У оконечко торкала..."

XXII
Ой гоц-гоцки, горщок поцки
Як станем варить,
То й два накипить.

XXIII
Наш староста, як пан, як пан:
Соломою напхан, напхан,
Очі в клоччі, ніс у ремені,
Личком підперезався
На весілля прибрався!

XXIV
Сковорода тепла:
Баба рибу пекла.
В кого руда борода —
Тому риби шкода;
В кого чорний вусок —
Тому риби кусок!

XXV
Ой хто ж мене за рученьку —
Тому рукавички;
А хто мене за ніженьку —
Тому черевички!
Біля мене полежить,
За пуп мене подержить —
Тому горнець меду,
Коновочка пива —
Щоб стояла жила!
А я думала, що не буду жива;
А я жива та живісінька,
Як тая рожа та повнісінька!

XXVI
Гусак гуску кличе
Крізь тин колосок тиче:
"Ой, ти, гуско моя,
Ти голубко моя,
На тобі колосок з'їсти
Пусти мене на черево злізти!"

XXVII
Продрав котко стелю
Да впав на постелю:
Поти качався,
Поти валявся,
Поки тій Марушці
Між ніженьки вбрався!

XXVIII

Спечу тобі, Юрку,
Печеную курку,
І ковбасу,
Й кварту горілки принесу —
Перебий мені чорну вовну
Да наряди, як бавовну.

XXIX

Під сосною спала,
Шишка між ноги впала.
Свердлом вертів —
Да не вивертів;
Долотом довбав —
Да не видовбав;
Як упустив кишку —
Витяг з дірки шишку.

XXX

(до танцю)
Трохи мене рак не порачив,
Да, спасибі, дядько побачив.
Трохи мене півень не попірчив:
Уже був хвіст розтопірчив.
Трохи мене гуска не вбила,
Уже була хвіст задубила!

XXXI

Отут сухо, ой тут грязь,
Отут ляже, ой тут дасть!

***

Ой хочеться, хочеться
Пшеничного буханця:
Піди, серце, принеси
До буханця ковбаси.

***

Ой гипав, гипав, гипав,
Поки з баби кендюх випав!

Малюнки Р. САХАЛТУЄВА

Не детектив

РУКИ ВГОРУ!

РУКИ ВГОРУ! — кажу тобі.

Якщо втомився так тримати довго, згоден: поклади на стіл. Але обидві! Обидві руки. Так і тримай. Оскільки йтиметься про мастурбацію. Або про онанізм. Або про "карманний більярд". Називай як хочеш, але рук не опускай.

Явище, яке має стільки різних назв і є приводом для численних анекдотів, вельми поширене серед молоді, особливо підлітків — як хлопців, так і дівчат. Хоча навряд чи знайдеться такий жартівник, який відкрито зізнався б у цьому "захопленні".

Що ж це за "захоплення" таке?

Під час дорослішання підлітків настає час бурхливого розвитку статевих органів. Їхня чутливість до зовнішніх подразників суттєво зростає, що часом стає у хлопців причиною напруження і мимовільного підйому пеніса. Причини таких підйомів можуть бути різними, не обов'язково сексуальне збудження — часом довге сидіння, часом їзда на мотоциклі, іноді навіть просто тісні брюки. На певному етапі розвитку починають виробляти сім'яну рідину внутрішні статеві органи, тому часом у хлопців з'являються мимовільні викидання цієї рідини — полюції.

Усе це цілком природно і не повинно викликати занепокоєння. Якщо по-науковому, то напруження пеніса називається ерекцією, а викидання сім'яної рідини — еякуляцією. Але на тлі цих невідомих раніше і дивних для хлопців явищ з'являються й нові відчуття. Хлопець розуміє, що ерекція та еякуляція не тільки не бентежать його, а навпаки, викликають несподіване задоволення. (До речі, знову ж таки по-науковому, це називається оргазм). Полюції відбуваються мимовільно, найчастіше уві сні. Але можуть статися навіть і вдень, якщо хлопець надто збуджений. Оскільки це приємно, виникає бажання повторити полюцію — але вже цілком свідомо. Звичайно вся справа полягає в подразненні пеніса рукою, але буває і так, що хлопець настільки себе подумки збуджує, таке собі уявляє чи марить, що доводить до еякуляції. Оте свідоме викликання ерекції пеніса та еякуляції і носить назву онанізм.

Перепрошую, де твої руки? На столі? Чесно? Тоді підемо далі.

Оскільки хлопець у період активного розвитку часто перебуває в напруженому стані, дуже багато речей може впливати на нього збуджуюче — фільми, книжки, музика, картини, що містять еротичні образи, — і тому для більшості хлопців онанізм стає звичною справою.

Чи шкодить онанізм здоров'ю? Таке питання хвилює - якщо не сказати більше — всіх хлопчаків. Чесно кажучи, іноді вони відчувають справжній жах перед страшними наслідками онанізму, про які неодноразово чули у бесідах з "обізнаними" однолітками. По-перше, виросте волосся на долонях. По-друге, зміниться колір шкіри: станеш негром, якщо був білим, чи навпаки, білим, якщо ти нігерієць. По-третє, одірвеш собі цю штуковину. По-четверте... Втім, нема чого перераховувати, самі все знаєте. Не знаєте лише того, що все це — брехня. Хоча колись навіть медики вважали, що онанізм може призвести до імпотенції, до психічних збочень, до виснаження чи неврозів.

У тому, власне, й полягає найбільша небезпека, пов'язана з онанізмом: хлопець переконаний, що всі ці наслідки "захоплення" впадуть на його грішну голову, але не має волі зупинитися. Він починає боятися ще більше, переживає, нервує — і врешті може таки захворіти. Від жаху!

Нині достеменно відомо, що

всі ті хвороби, які приписували онанізму, не мають з ним нічого спільного. Ну що, полегшало тобі? Але тримай поки що руки на столі. Це ще не все.

Онанізм у період дозрівання є явищем природним. Якщо тобі доводиться звертатися по допомогу до власної руки не надто часто, аби лише зняти напруження, яке виникло під впливом сильного збудження, — тоді винне середовище, яке так на тебе подіяло, а шкоди від цього стільки ж, скільки від полюції — тобто ніякої. Та буває, що хлопець присвячує цій справі забагато уваги, "тренується" постійно й без причини, не знімає напруження, а навпаки, викликає його навмисне, аби лише помастурбувати. Отакі справи не можуть без сліду минути для організму. Треба шукати причини такої активності, звернутися до лікаря, аби допомогти хлопцеві повернутися до нормального життя, врівноважитися.

Так, від онанізму ще ніхто не завагітнів і не підчепив венеричну хворобу. Але чи варто доводити себе до такого стану, коли особи протилежної статі будуть тобі просто непотрібними? Звісно, з собою простіше — не треба бігати на побачення, нервувати, піклуватися про іншу людину. Тобто є всі можливості стати цілковитим егоїстом, поздоровляю!

Тож варто мастурбації все ж таки уникати. Чи можливо це? Важко відповісти одним словом. Усе залежить від гри гормонів у твоєму організмі, від темпераменту, від середовища, в якому ти ростеш, потреби в мастурбації. Але є й такі, яких гормони просто пригнічують, не дають спокою. Якщо така людина знаходиться в оточенні, яке діє збуджуюче, боротьба вельми ускладнюється. Та тим ціннішою буде перемога над самим собою, і вона дасть величезне задоволення людині, оскільки у такий спосіб виховується воля. Можна, наприклад, поставити перед собою складне завдання: чи то самотужки вивчити англійську мову, чи то щоденно по дві години займатися гімнастикою. Привчити себе до певної дисципліни і володарювати над власним організмом. Усе це можливе і корисне. Врешті, усім керує твій мозок — і твої бажання залежать від твого розуму.

Запитуєш, чи тільки від твоєї волі все залежить? Справедливе запитання. Є й інші засоби позбутися цієї звички. Перший серед них — гігієна. Часто статеві органи починають зудіти не від того, що ти чимось збуджений, а від того, що вони просто брудні. Зверни на це увагу. Дуже корисні заняття спортом на свіжому повітрі, обтирання тіла холодною водою. Не обов'язково дивитися геть усі відеофільми чи відвідувати всі лекції сексологів (хоча й не варто зовсім їх уникати, там теж дечого можна навчитися).

Якщо почали, то вже без недомовок — до кінця. Бо найгірше — це груповий онанізм. Як не

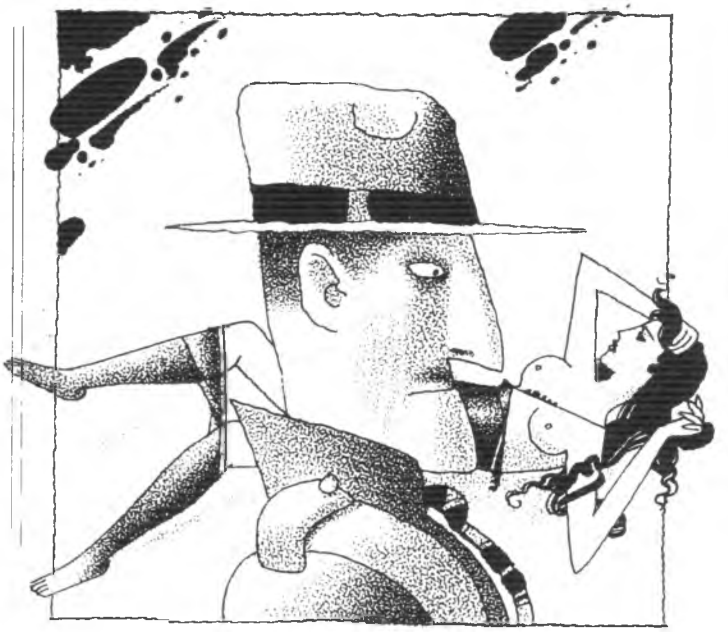
Малюнки О. МІХНУШОВА

прикро, буває й такий. Удвох — це теж груповий. Буває таке, наприклад, в інтернатах. Звичайно знаходиться один хлопець, який залучає до цієї справи інших. Якщо моє ставлення до онанізму, так би мовити, індивідуального дещо толерантне, то до групового цілком бридливе. Хоча й не завжди так буває, але він може призвести до збочень у статевому житті людини. Може змінити напрям потягу людини і стати причиною гомосексуалізму. Ще раз зазначаю: не всі, хто так робили чи роблять, гомосексуалісти. Але стоять на шляху до нього. Увага, друзі! Не схибіть на цьому шляху!

ЛЕЛЬ-сексолог

ІНСПЕКТОР

Андрій ВЕДЕНЯПІН

ЦІЛКОВИТОЇ

Антиутопія

Вечір пізньої осені. Пітьма огорнула будинки, бруківка дихала вільгістю. Вулиця була безлюдна.

Інспектор не збавляв кроку: од відділення через майдан, провулком, далі ще квартал, відтак униз, до невеличкого ресторанчика на закріпленій за ним території.

Усе почалося давно, кілька літ тому, коли в одній із своїх доповідей Президент сказав: тепер, за становища, яке склалося в країні, для подальшого розвитку прогресу виникла необхідність проголосити цілковиту свободу. Він особливо наголосив останні слова. М'яка південна президентова говірка імпонувала інспекторові, дещо з висловів Президента він часто подумки повторював. Але, вів далі Президент, багато громадян справедливо ставлять питання, чи не призведе така свобода до анархії, безладдя й підриву державності? Ні й ні — обіцяю вам з цієї трибуни. Ми віримо нашому народові. І для забезпечення гарантії того, що це не відкине нас назад, пропоную створити інспекцію цілковитої свободи громадян.

Цю промову інспектор пам'ятав до останнього слова. Тоді він ще працював в управлінні забезпечення порядку. Виступ лідера він дивився по телевізору, сидячи в затишному підвальчику за піццою та кухлем вина. Напівтуркітливий голос Президента виповнював усе підвальне приміщення, обличчя його, вміло омолоджене грим-операторами під час ефіру, дробилося і множилось у дзеркалах за стойкою, у пляшках і склянках на таці.

— Завданням інспекції буде контроль за проведенням абсолютно вільного поводження в ім'я охорони особистих і державних інтересів...

Широкочолий господар перехилився через стойку, підморгнув, посміхнувся: мовляв, ви без діла не лишитесь навіть за цілковитої свободи.

Перша реакція людей на повідомлення була хаотичною і безладною. На сірих стінах і огорожах з'явилися кострубаті написи: "ДАЙОШ СВОБОДУ!" чи «НАРОДОВІ УРА!» Виникали стихійні демонстрації, люди з утомленими, трохи переляканими обличчями ходили скверами, несучи транспаранти: "Я — ВІЛЬНИЙ". Одну з таких процесій навіть очолював зелений автомобільчик з написом уздовж борту: "НА РЕШТІ Я ВІЛЬНИЙ". У слові «нарешті» перший склад чомусь було написано окремо.

Поступово все вгамувалось. І далі диміли заводи, спізнювалися поїзди, зміїлися черги. А інспектор забезпечення порядку за місяць підготовки став інспектором цілковитої свободи із збереженням колишньої платні й казенних черевиків. Як правило, він сидів у відділенні, чекаючи на громадян, що воліли зареєструвати акт виявлення цілковитої свободи. Розповівши про вчинок, який він збирався здійснити, відвідувач отримував квитанцію і міг без будь-яких перепон втілити у життя свій намір. Перше, що згадав інспектор, перебираючи в пам'яті події тих днів, була зграйка дівчат, які заявили про свій намір ходити влітку в самих трусиках, і те задоволення, з яким він жартівливо наклеював на їхні груденята квитанції дозволу. Окрім чергувань у відділенні, до його обов'язків належав обхід району для активного пошуку актів вільного поводження. Саме цим він тепер і переймався. Добувшись до ресторанчика, в якому завжди робив зупинку, інспектор уважно оглянув вулицю. Вона була безлюдна. Двері, відчиняючись, різко заскрипіли, і до них із темряви задріботів господар. Цей чоловік з'явився тут недавно. Його попередникові інспектор не підписав акта після того, як він вимкнув телевізор під час виступу Президента. Куди зник той чоловік, ніхто не знав.

"Промови Президента розвивають творчу активність, — щодень лунало у відділенні. — Кожен громадянин зобов'язаний підвищувати творчу активність для розвитку своєї свободи і вигоди

суспільства".

— Як завжди?

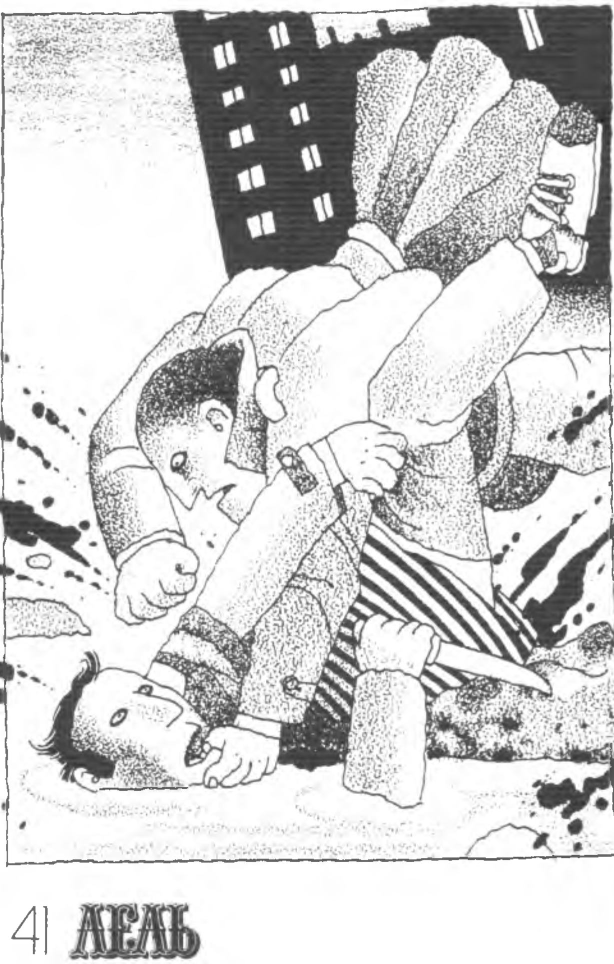
— Так.

Бармен дістав дві тарілки, в одну по вінця насипав юшки, в другу поклав зігнуту спинку рибини й синюватого пюре. Накрив рибину кружальцями квашеного огірка і, запопадливо дивлячись в очі інспекторові, поставив страву на стіл.

Інспектор пожував рибину, висьорбав рідку юшку і, відсунувши набік вочевидь неїстівні шматочки, згріб ложкою залишки. Їжа тут була непогана — інспектора побоювалися. Пригадалася сцена напередодні чергування, коли він застав у своєму кабінеті напарника, якого мав змінити; й жінку із скуйовдженим волоссям та червоними від сліз очима. Жінка стояла навколішки й благала видати акт її синові, який виніс на вулицю портрет Президента з великою чорнильною плямою на обличчі. Напарник був невблаганний, і тепер хлопець напевне вже у сільській колонії для підлітків, що не виправдали сподівань.

СВОБОДИ

Малюнки О. МІХНУШОВА

Однак час квапив. Відсунувши стілець, інспектор вийшов на вулицю. Холодна вільгість знов пройняла його наскрізь, проникла крізь рукави й комір і, здавалося, досягла самої душі. Інспектора аж пересмикнуло, і він пірнув у ніч.

Проходячи повз темний будинок, що самотньо стояв у провулку, він, як завжди, кинув погляд на порожнє напівпідвальне вікно. Зі стелі звисала обгорнута газетою лампа, що ледве блимала, а на підлозі сидів чоловік у майці й стругав обрізок дошки. П'яничка-столяр, удостоєний акта про творчість, бо жоден з його ослонів не був схожий на інші. Раніше вікно світилося не так, як нині, і життя за темними фіранками було іншим. Там жило молоде подружжя, що приїхало в місто здалека із білявенькою дівчинкою-триліточкою. Жили між собою в злагоді, але з сусідами не зналися і розповісти інспекторові нічого не могли, а це неабияк дратувало. Тісненька їхня господа сяяла чистотою щирих стосунків, відкидаючи все стороннє. Вони воліли триматися далі від штовханини у чергах, спотворених люттю облич перехожих, мертвих масок чиновників, далі від усього того, що було притаманне реальному життю.

Стояв такий самий мрячний вітряний вечір, коли він постукав у їхні двері. Відчинила господиня. Кучеряве світле волосся, соковита усмішка пухких губів.

— Інспекція цілковитої свободи.

— Ми не викликали. Одначе заходьте, все одно раді.

— Тому і прийшов, що не викликали. Чому не звертаєтесь із проханням про видачу актів?

— А навіщо вони нам? Ми й так живемо, без них.

Інспектор хотів був виголосити давно вгвинчений у пам'ять припис про необхідність для суспільства творчої пошукової поведінки його громадян, але тихий затишок господи, де не було нічого зайвого, де кожна річ, хай і найдрібніша, посідала своє і тільки їй належне місце, зливаючись у єдину систему буття, вже огорнув його, і ноги ослабли — чи не вперше за всі роки служби щось незбагненне притисло його до стільця, і важка, тепла втома розлилася по плечах і спині. А господиня вже несла чай у тонких чашечках. Увійшов господар, молодий, високий, з великими, трохи нервовими руками. Донечку лишили в спочивальні. Важка хвиля, напосівши, відкотила, й інспектор, одірвавшись од спинки стільця, обвів їх поглядом. Він побачив звичну боязкість, вдихнув наснаги й, діставши інструкцію, почав:

— Усі знають про тяжке становище в країні. Сам Президент, не криючись, заявляв про це. І тепер, як ніколи, постає питання про максимальне, — це слово він розтяг, наголошуючи кожну літеру й дивлячись жінці просто у вічі, — макси-

мальне виявлення творчої активності населення. Без цього не буде ривка вперед, життя не стане кращим. Відома всім теорія пошукової поведінки доводить, що така активність позитивно позначається на здоров'ї кожної людини й усього народу. Творчість — ось наш порятунок. І всі, хто бажає гараздів суспільству, відгукнулися на заклик Президента. Щодня видаються тисячі актів про вільну, творчу, пошукову активність. І всі вірять, що це принесе успіх у справі оновлення. — Голос інспектора ставав дедалі впевненішим, ноги твердо впиралися в підлогу, пальці стислися в кулаки. Він відчув, як виповнюється люттю, що піднімалася з найглибших глибин, люттю на цей маленький світ, де йому немає місця, де найгучніші слова тихо гаснуть і тиск зовнішнього ладу безсилий що-небудь змінити. — Але я не бачу у вас такого бажання. — Погляд його впав на округле жіноче коліно, що виткнулося з-під халата, на ніжну шкіру стегна. Він побачив маленьку ніжку з обтягненими капроном пальчиками, що визирали між смужок відкритих черевичків — і від мрій, на яких колись відпливав у сон, що так і не здійснився, йому болісно перехопило горло. Він не бачив більше нічого, окрім напружено стиснутих губенят, великих карих очей і цієї гострої, звабної лінії ніжок. І з того, як упали схрещені руки, закриваючи цей проміжок, інспектор збагнув, що думки його прочитано і самого його викрито, вивернуто назовні, і йому стало ще гірше, ще дошкульніше. І він повів далі: — Мені байдуже, хочете ви брати участь у загальному русі чи ні, проте ваша дитина, — тут він знову подивився в очі вже до краю жаданої жінки (пауза, довга, як напнута струна), — про неї ви подумали? Пошукову поведінку треба розвивати з дитинства. І суспільство не може допустити, щоб у вашої дитини в зародку було знищено творче начало. Я переконаний — і зможу це довести — у вашій неспроможності розвинути таку якість. Ваше чудове маля повинне потрапити в руки справжніх педагогів, вихованих у дусі теорії.

— Що ми маємо робити? — голос у чоловіка тремтів.

Інспектор витримав паузу, поглянув жінці в очі і сказав:

— Вона знає.

Жінка спалахнула, прикусила губу і раптом, згасши, повільно обернулася до чоловіка:

— Вийди на хвилину.

Той підвівся, важко одриваючись від стільця, похилив голову і вийшов, щільно причинивши двері.

Вони лишились удвох. Інспектор, не спускаючи з жінки очей, поклав руку їй між ноги й, вичекавши мить, посунув пальці вперед. Вона мовчала. Тоді він розгорнув поли халата й потяг її на підлогу. Жінка сповзла, сама шарпнула до колін колготки й оголила солодку білину свого тіла з пекучою темною плямою в центрі. Вона дивилася в стелю, вбік, ні на мить на заплющуючи очей, і тільки раз смикнулася вперед, мотнувши головою. Глухий стогін вихопився з-поміж зціплених зубів.

Потім інспектор підвівся і, притримуючи штани, сперся на стілець. Дослухаючи, як влягається його збудження, дістав папушу квитанцій, відірвав одну і розписався.

Жінка лежала в тій самій позі, і її нерухомий погляд впирався в запнуте шторою вікно. Інспектор проковтнув останню набіглу слину і, схилившись, поклав їй на груди заповнену квитанцію.

У темній вітальні нікого не було. Двері стояли відчинені. Інспектор вийшов, вдихнув вільге повітря вулиці й постояв, прихилившись до бетонної стіни. Відтак, похитуючи головою, пішов до відділення. Він дуже давно не злягався з жінкою.

Інспектор ішов повільно. Дрібна мжичка сіялася на тьмяні постаті перехожих. І що ближче було до відділення, то дужче проймав його і просторився страх. Страх, що скоєне ним випливе, не приховається: буде скарга, дзвінок із центру чи ще яка халепа, і доведеться хитрувати, викручуватись, перебріхуючи і плутаючи все поспіль. І вже не страх, а лють обійняла його — не стримався, не зміг, не захотів, і ось тобі маєш... І головне питання: як захиститися? І відповідь: головне — вдарити першому.

Він уже уявляв собі збори мешканців, скликані не ним, звісна річ, а його офіційним помічником, однією з тих осіб, які були майже в кожному будинку, — окадькуватою самотньою жінкою з маленькими риб'ячими очима на масному лиці. І буде громадський розгляд сімейної поведінки і осуд. І тоді їхня скарга обернеться помстою за критику — треба тільки встигнути, встигнути раніше, узавтра ж. Він наддав ходи. Свіже повітря вщерть виповнило легені. Краплі дощу приємно освіжили обличчя. Він встигне, обов'язково встигне. І все буде гаразд.

Та встигати вже не було потреби. Наступного дня квартира виявилась порожньою. Родина виїхала з міста. Куди? Ніхто не знав.

Минув майже цілий рік, але те, що сталося, проти його сподівань, не відпливло у темні закутки пам'яті, аби лише подеколи нагадувати про себе, а жило, подразнюючи і розвиваючись, відвойовуючи більше й більше місця і стаючи дедалі нестерпнішим. З тим зітханням жінки поєднувалося все ніжне, що було в його житті й кінчилося так рано й до огиди безглуздо, — і пестощі матері, й м'яке, лагідне тепло дівчини, з якою він обіймався колись у під'їзді, але так і не

дочекався, що вона стане йому дружиною, і усмішки чужих дітей, і нестерпне відчуття яскравої сонячної осені, яке вимагає тихої ніжності й переходить у напад гострої, пекучої журби.

У такі дні інспектор намагався пригадувати статут, головні положення нової ідеології і, як випадала можливість, ставив відеозапис доповіді засновника теорії пошукової поведінки — завжди вдягненого в темно-зелений френч носатого чоловіка з постійно відкопиленою нижньою губою і трохи виряченими очима.

"Основу активної поведінки становить образне мислення. Воно розриває ланцюги свідомості з її лещатами приписів, правил і так званих норм. Те, що неможливе для формальної логіки, продиктованої нашою однозначною свідомістю, є нормою для живого багатозначного мислення і..."

Задерши голову, професор читав напам'ять:

"Тільки образне мислення дає змогу дотримуватись одночасно двох думок, які заперечують одна одну, і поділяти їх. Ось справжній вияв багатозначності, який розкриває нам нове бачення світу. Завдяки йому наші проблеми мають бути розв'язані, із складних стати простими, із заплутаних — зрозумілими. Різні вправи, що розвивають це мислення, — а вже якнайширше діють групи, які навчають цьому дітей, передусім дітей, — призведуть до того, що сама атмосфера мислення стане іншою. Мислення в нашому сучасному розумінні взагалі не буде. Чорне може стати білим і, — тут губи професора хитро підібралися, — два по два буде п'ять".

Вочевидь когось наслідуючи, він підніс долоню тильним боком до екрана, сховавши великий палець і розчепіривши решту.

"Скільки тут пальців? Ви скажете: чотири. Але людині з розвинутим багатозначним мисленням це не очевидно. Їх може бути п'ять. А може, й три. А може — всі, скільки є. І тільки розвинувши в собі такий спосіб мислити, ми врятуємо себе і врятуємо нашу державу".

Касета кінчилася. П'ятихвилинки розвитку творчості відбувалися в інспекції, як і по всій країні, щодня, але інспекторові так ніколи й не щастило перетворити з допомогою свідомості сірі стіни свого кабінету на зелені. І він підозрював, що, попри щоденні телевізійні запевнення, це не вдається нікому. І тим паче не зазнали змін його спогади, що стали головними в його житті.

Інспектор одійшов од вікна, біля якого простояв досить довго, і тепер треба було поспішати, щоб вчасно повернутись. Дорога його пролягала через пустирище, самотній ліхтар у центрі якого розгойдувався на вітрі, вихоплюючи з мороку каламутні калюжі. Поодаль від нього видніла темна пляма, якої інспектор раніше не помічав. Він ступив у багно й пішов на світло, намацуючи шматки ще цілого асфальту. За метр від нього пляма раптом випросталася, виявившись чоловіком у геть пошарпаному пальті.

— Довго я тебе чекав, навіть покуняв якусь часину, — прохрипів глухий голос, — та ось діждався. — Усмішка спотворила неголене лице. — Впізнав? І за що мене впік, теж пам'ятаєш? А тепер ти станеш зовсім вільним. — У руці в нього зблиснув ніж. — Кінчилися твої прогулянки.

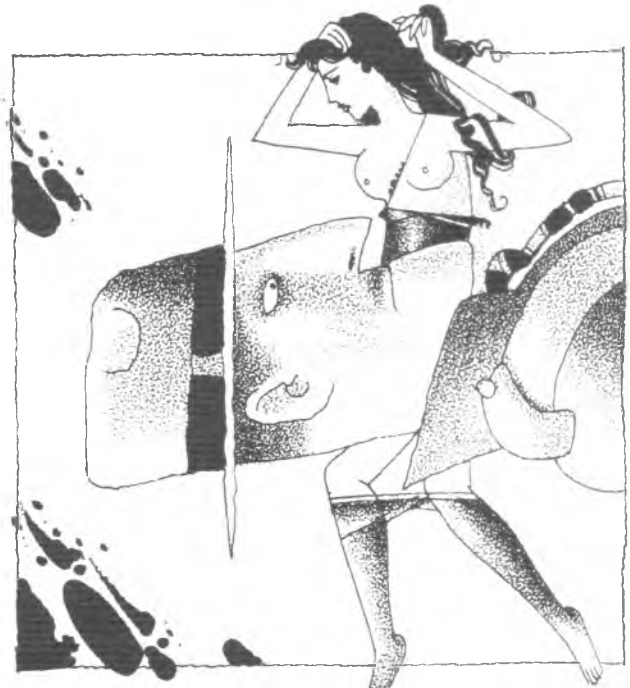
Він стрибнув уперед. Інспекторові пощастило уникнути першого удару і, послизнувшись, нападник упав на нього, збивши на землю. Вони вовтузились у холодному місиві, люто лаючись і силкуючись ухопити один одного за горлянку. Ніж відлетів геть. Інспектор був уже внизу, притиснутий смердючим пальтом до землі. Він задихався, занурений лицем у багно, але все-таки вивільнив руку і шарпнув нападника за волосся. Той похлинувся криком. Напруження спало, і, впершись другою рукою в щелепу, інспектор скрутив йому голову набік, повертаючи її сильніше й сильніше і тиснучи на шийні судини.

Нападник захрипів і охляв. Інспектор скинув його тіло із себе і став перед ним навколішки. Чоловік не виявляв ознак життя.

Інспектор важко підвівся і, прихилившись до стовпа, задер голову. Довкола ліхтаря, то з'являючись у його світлі, то зникаючи, кружляв метелик. Було тихо, оглушливо тихо. Чоловік не зворухнувся. І раптом інспектор відчув незвичайну полегкість. Невидимі лещата розтислись, і щось темне відпустило, відійшло під цим нічним світлом геть.

Він розстебнув мокре пальто, витер об полу пальці й дістав квитанції. Приклавши одну до стовпа, неслухняною рукою розписався, підійшов до чоловіка й засунув йому папір за вилогу пальта, лишивши стирчати крайок з печаткою. Тепер той міг спати спокійно. До ранку ніхто його не потривожить. Інспектор постояв над ним, повернувся й побрів назустріч пітьмі.

З російської переклав
Анатолій ГРИГОРУК

Ой лелю...

РОЗПОВІМ ПРО СВОЮ БІДУ

Про мене кажуть, що я симпатична, добра вдачею дівчина. А на мою думку, я зіпсована людина... Річ ось у чому. З 13 років я почала ходити на вулицю до хлопців. І в цих "райських польотах" зовсім забула, навіщо існую. А далі ще гірше. В свої теперішні шістнадцять років я п'ю спиртне і палю цигарки, ходжу з подругами до хлопців, як то кажуть, крутити буги-вуги. Дивлюсь на подруг і думаю: а чим я гірша від них? Їм дозволяється все, а мені — ні? І пішло-поїхало. Без перебору любила то одного, то іншого хлопця. Раніше хоч о першій годині ночі з'являлася вдома, а тепер і зовсім на цілу ніч, буває, залишаюся в компанії. Вдома постійні конфлікти з матір'ю (батька немає), не бачу, що діється в світі, перед очима лише гулянки.

А недавно подруга сказала, що в одного хлопця можна добряче заробити. Самі розумієте, як. Суму грошей назвала привабливу, і я погодилася... А потім ще і ще... А що діяти? Я ще школярка, заробити ніде, у матері заробіток маленький... А хочеться модно вдягнутися...

Знаю, що мій лист ви не надрукуєте. Ну й нехай. Але мені легше стало на душі вже тим, що розказала комусь свою біду.

Ірина.
Полтавська область.

Я БУЛА НА ДНІ БОЛОТА

Все почалося з 4-го класу. Я відмінно вчилась, та в класі мене не любили, я не мала подруг. Була зовсім самотня і часто плакала.

На горищі нашого будинку майже щодня збиралися хлопці й дівчата. Одного разу я піднялась туди (в цей час там не було нікого), сіла й почала плакати. Та незабаром почали сходитися спочатку хлопці, а потім — дівчата. Помітили вони мене не зразу — було темно. Але, коли вже трохи заспокоїлась і вирішила піти додому, привернула увагу одного хлопця. Він підійшов до мене і запитав: "Що ти тут робиш?" Я мовчала. Потім вже "отаман" поцікавився, що привело мене на горище, і я знову промовчала. "Ну що ж, не хочеш — не говори. Але зараз, коли вже ти прийшла, мусиш посидіти тут", — сказав він. Невдовзі всі захопилися піснею, яку один хлопець виконував під гітару, і я знову зробила спробу піти додому. Тоді Слава (той шістнадцятирічний хлопець, що перший помітив мене) сказав, щоб я сиділа і не рипалась... Потім вони мене відпустили, але за умови, що Слава заходитиме по мене щодня, аби йти на горище.

Я занедбала навчання, почала всім грубити. Нічим не цікавилася, майже весь час проводила на горищі. Батьки мене не сварили. Вони звикли, що з першого класу я була самостійна і не завдавала їм клопоту.

Життя йшло. Нашому "отаману" виповнилося вісімнадцять, і його забрали в армію. На його місце став Слава. Він завів свої

Фото Ігоря МАКСИМОВА

порядки. У мене була можливість залишити компанію, але я не скористалася нею. Лякало, що тоді однокласники знову б кепкували наді мною.

Прийшов час, і "отамана" Славу теж забрали в армію. Його замінив Юра. Він теж "перебудував" свою "гвардію" і заборонив вихід із компанії усім. Ось тут і почалися усі мої біди. У цей час мені було вже 12, а "отаману" — 16 років. Юра жодного дня не давав мені спокою. Він розумів одне: я його боялась. Чому? Сама не знаю. Юра змушував усіх коритись йому і був дуже жорстокий у ставленні до нас, дівчат.

Одного разу "отаман" прийшов до мене додому в хорошому настрої і з фотоапаратом. Що відбувалось у квартирі, де в цей час нікого, крім нас, не було, переказувати не буду. Йдучи додому, Юра залишив мені 25 крб. "за хорошу поведінку".

Все це було жахливо. Юра говорив, що, коли я не виконуватиму всі його "прохання-накази", фотографії побачать мої батьки. Найбільше я боялася саме цього. Адже мені було лише 12, а я вже...

Після чергового візиту Юрка в мені заговорила, мабуть, гордість... І я вирішила покінчити з життям. Хоча ні, це була не гордість. А що ж? Не знаю! Словом, вийшла я на балкон, стала на перила... Чую, гукають мені знизу: "Що ти робиш, зупинись!" Та раптом (таке буває лише у фантастичних фільмах) чиїсь дужі руки схопили мене ззаду. Я перелякалась, бо думала, що то повернувся Юра (двері ж лишилися незамкненими). Але це був Сергій, мій сусід, сімнадцятирічний хлопець. Сергій кричав на мене: "Тобі що, життя набридло?! А чи знаєш ти у свої 13, що таке життя? Свою честь ти продаєш за гроші, а життя — не продажна річ. Його не купиш і не вкрадеш. Найдорожче, що в тебе є, ти викидаєш на смітник...".

От тоді я вперше (?!) задумалась над усім пережитим. Важко зараз уявити, що мене вже не було б. Не було б — і все!

Я розповіла Сергію геть усе. І він був перший, хто мене зрозумів. Перший.

Через деякий час Сергій сказав мені, щоб я нічого і нікого не боялася.

Вже списала два аркуші зошита. Писати важко... Адже я ніби ще раз пережила ті жахливі три роки... Як мені хочеться попередити всіх: якщо ви самотні, якщо над вами сміються, не розкисайте, не падайте духом. Я знайшла компанію, а загубила три роки життя... Хтозна, може, у вас не буде такого сусіда, як у мене, і тоді ви навіки пропаща людина...

Л., восьмикласниця.
Рівненська область.

А ЯКЩО ВІН ТАКИЙ?

Мені подобається один хлопець, та й не мені одній. Він "проводир" нашого класу — король. Симпатичний, непогано вчиться, але, як то кажуть, вітер віє в його голові. Недавно Юрко запропонував мені дружбу. Не знаю, що й відповісти. Я вагаюсь. Якщо хлопці "встановлюють дружбу з дівчатами", вони їх б'ють, піднімають спідниці, вимагають їм підкорятись, лізуть обніматись (я сама це бачила). Словом, вважають своїх "подруг" своєю власністю. А що, як Юрко — такий самий?

Дзвіна, восьмикласниця.
м.Львів.

Я ЇХ БОЮСЬ

Коли я була в 5-му класі (зараз мені 15 років), у мене з'явився інтерес до всього забороненого.

Я вкололась. Не відчувши нічого "кайфового", вкололася вдруге. Мене почало нудити, тиждень снилися кошмари, гуло в голові. На сонці я втрачала свідомість. Ті, що мені порадили колотися, запевняли, що коли ще раз прийму наркотик, усе минеться... Але я не пішла на це, перетерпіла. Мені пропонували переспати з хлопцем. Я не погодилась. Тоді Лянка і Рем роздягли мене і штовхнули на постіль. Я була під невеликою дозою наркотиків і нічого не пам'ятаю, але той хлопець "помилував" мене.

Я живу в бабусі, бо мої батьки працюють за кордоном. Кожного дня Лянка та інші вимагають від мене "закордонних шмоток", які мені присилають батьки. Я віддаю, бо боюся їх... Боюся, щоб вони нічого не розповіли батькам, коли ті повернуться.

Ілона.
м.Київ.

НЕ ЗНАЮ НАВІТЬ ПРІЗВИЩА

Мені лише 16 років, а я уже стала матір'ю. Хлопець, з яким я зустрічалась, дізнався, що я вагітна, і залишив мене. Я зовсім не хотіла народжувати дитину, але так сталося...

Тоді був гарний сонячний день. Ми з Анатолієм (випадковий знайомий) пішли в ресторан. Пізніше він запропонував мені поїхати в село, де живе моя тітка, і я згодилась. Погостювали трохи в тітки, а потім Анатолій попросив, щоб я пішла з ним до лісу. В лісі він почав обнімати мене, цілувати. І тоді все сталось. Я нічого не змогла зробити, в нього більше сили... З лісу поверталися вже не разом... Я навіть не знаю, де живе Анатолій, не знаю його прізвища...

Рая.
Тернопільська область.

ТАЕКВОНДО—ВАШ ШАНС

Мистецтво рухів ногами і руками — так перекладається з корейської це звучне слово — таеквондо. Мистецтво особливе. Адже і дзюдо, і джіу-джитсу, і карате, і у-шу, і кунг-фу вчать, перш за все, атакувати. І лише благородне таеквондо виникло як засіб захистити честь та гідність людини, її життя.

Таеквондо — це шанс для тих, хто проти жорстокості і насильства.

Ще років 20 тому в наших селах всі віталися з незнайомою людиною. А в містах чоловіки поступалися місцем жінкам у транспорті. А зараз, якщо за старою звичкою намагаєшся підтримати жінку чи дівчину на східцях автобусу, вона сахається від твоєї руки. А то й зойкне з переляку. Хіба навчишся людяності чи джентльменства у черзі, коли дефіцит "дають"?

І вештаються вулицями усілякі "зграї", "команди", "кодляки". "Підігріті" видиком чи алкоголем, у пошуках розваг та пригод. Нелегко зараз порядній дівчині, миролюбному хлопцю. Щоб їм допомогти, ми й друкуємо кілька прийомів захисту від нападників.

ЗНАВ БИ — НЕ ЗАЛИЦЯВСЯ

Уявіть, що ви в кіно — у напівпорожньому залі — на вечірньому сеансі. Або чекаєте побачення на лаві у чудовім парку. А поруч — несподіване сусідство — чолов'яга напідпитку чи задерикуватий неприємний молодик. Ось він поглядає на вас, цинічно оцінюючи юні дівочі форми. І ось, вже збуджений, грубо обіймає вас, притискуючи до лави. Але ви — насторожі.

Вже немає часу для умовлянь, і ви даєте нападнику рішучу і, головне, ефективну, вмілу відсіч.

* * *

Роздивились, як це робиться? Тоді кілька порад:

1. Тренувати всю комбінацію треба до повного автоматизму виконання.

2. Захисні дії проводяться дуже швидко, щоб нападник не встиг їх блокувати.

3. Під час тренування з подругою чи з братом не завершуйте комбінацію щосили. Партнер і партнерка ще знадобляться для розучування інших прийомів.

4. Якщо сусід викликає у вас підозру або починає поводитись агресивно — чіпляється, ображає, — не очікуйте нападу. Краще піднятися та піти у більш безпечне місце.

ПОЗНАЙОМИВСЯ...

А ця ситуація може виникнути на чужій вулиці, у підворітті, у тому ж парку. Щоб налякати, не дати втекти, нападник хапає вас за комір чи за плече. Але ви, як справжня таеквондистка або мужній таеквондист, не дозволяєте так брутально і зневажливо ставитись до себе. І миттєво проводите ось таку комбінацію:

Запевняю вас — після неодноразових тренувань ваші захисні дії стануть майже інстинктивними, швидкими і точними. А найважливіше те, що ви зрозумієте — несподівана, загрозлива ситуація виникає, як правило, коли людина

Малюнки
В. ГОРДІЄНКА

неуважна, необачна. Оволодіваючи прийомами захисту, ви привчаєте себе оцінювати поведінку оточуючих. І внутрішня мобілізація, зосередженість допоможуть вам вчасно зреагувати на небезпеку.

ХТО КОГО НАЛЯКАВ?

Трапляються й більш непередбачені випадки. Тоді врятувати від наруги може лише вміння володіти собою, найперше — своєю

психікою. Й справді, коли вас зненацька захватять ззаду за шию — і у сміливця та відчайдуха серденько підстрибне. Й ноги затремтять, й подих перехопить. А врятувати зможе, знов-таки, вироблена на тренуваннях звичка до такого підлого нападу. Звичка надасть вам почуття впевненості, рішучість у діях. Непогано додати й фізичної сили.

Радимо не обмежуватись лише таеквондо. Точніше кажучи, успіх до таеквондиста приходить лише із спритністю, гнучкістю, координацією рухів, швидкою реакцією. Отже, не марнуйте часу, тренуйтесь. Біг, гімнастика, спортивні ігри — все це добре поєднується з мистецтвом самооборони.

Технічна порада: після удару ліктем права нога робить крок уперед на довжину замаху вашої лівої ноги.

Мстислава ЧАЙКА

ШЛЯХ, МЕТОЮ

...

Я захоплюю, вбираю, випиваю —
тебе, в тобі, із тебе.
Розуміючи
нерівність нашого становища,
за всі борги плачу дитиною
чи нагодою поуявляти,
ніби ти мене маєш.

...

Ти запам'ятав дещо із того,
що мені подобається.
Те, наприклад,
що роздягатися люблю
швидко і самостійно.

І коли лягла поруч тебе
в трусиках,
розгубився так,
наче коли б я лежала
на цьому скрипучому ліжку
в англійському костюмі.
Будь покараний,
любий.

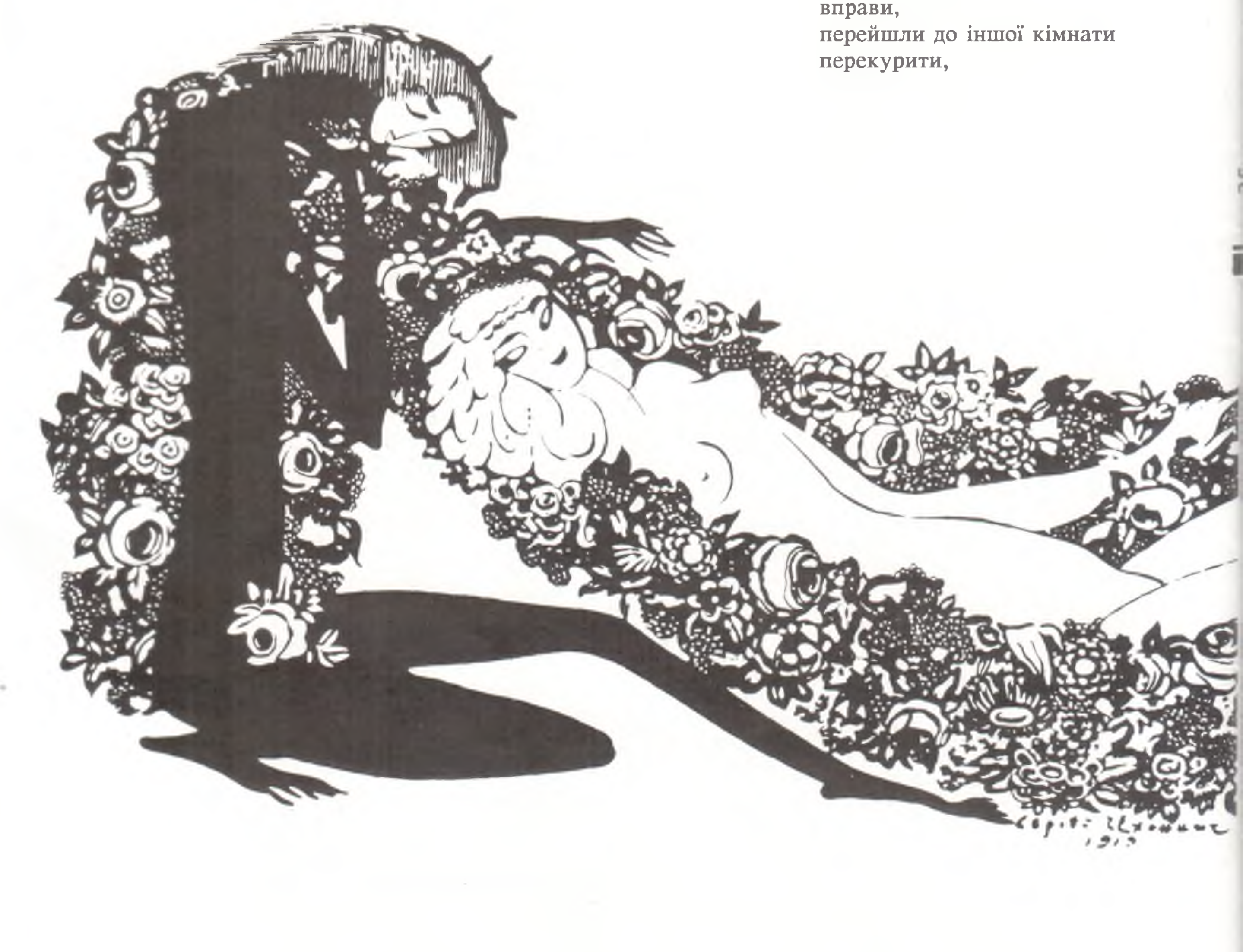
...

Надто багато
уявляла сьогодні
прозору краплю,
що проступає,
мов на капелюшкові медузи;
і пульсує коріння,
в такт бажанню заходячи
в мене.

В той час
ти бігав у безглуздих
справах
міськими установами,
сприймаючи втому як належне,
не здогадуючись
про справжню її причину.
Гаразд уже, безборонний чоловіче,
притиснись до мого обличчя.
маю тебе рятувати.

...

То було цілковито
безрезультатною справою
погамувати жагу.
Залишивши у спокої ліжко,
де, ніби майстри
з дивовижного виду спорту,
ми виконували неймовірні
вправи,
перейшли до іншої кімнати
перекурити,

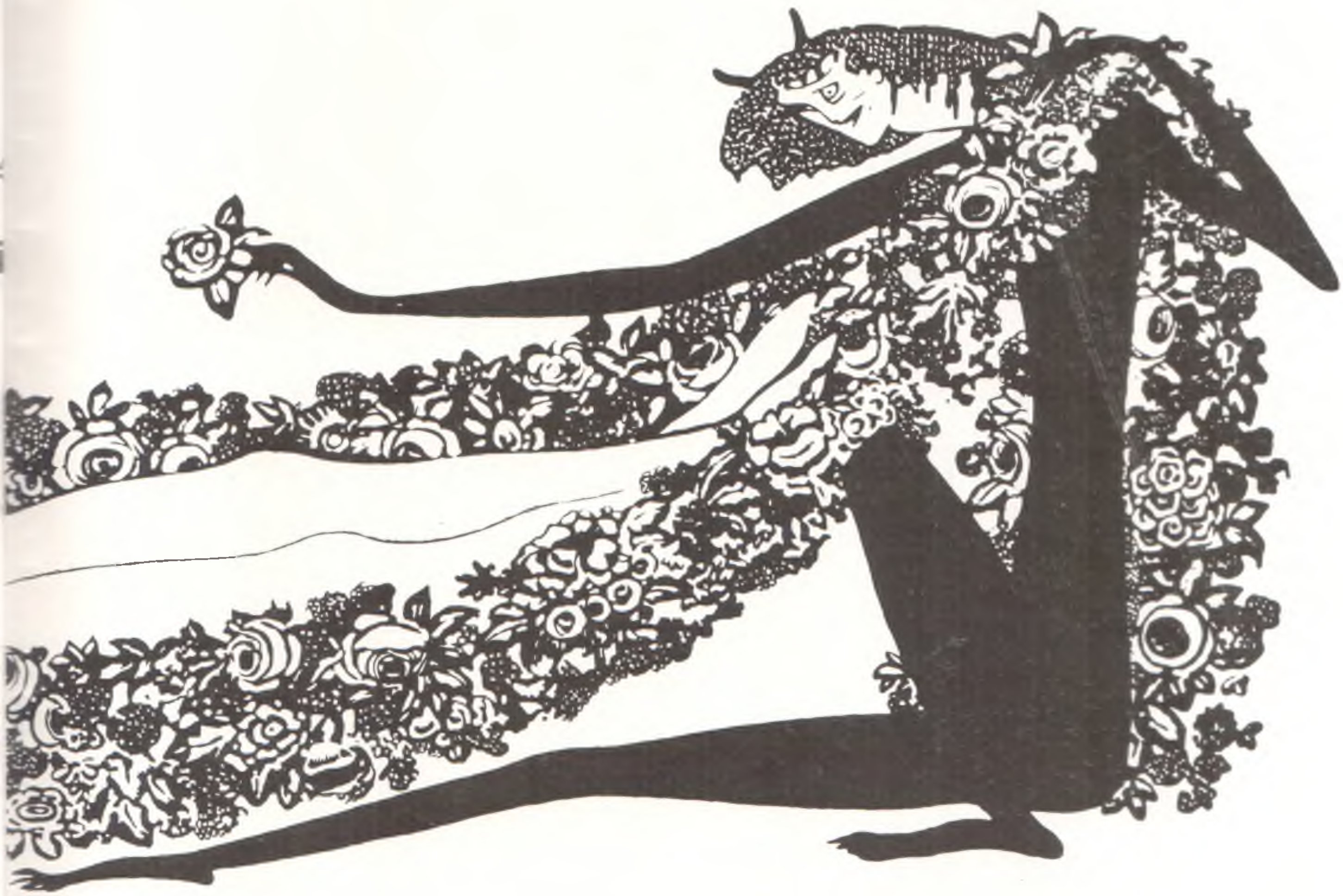
КОТРОГО Є МИ

але випадково
мої сідниці черкнулися
об умиротворену цяцьку,
яка ще десять хвилин тому
називалася твоїм фалосом —
і усе почалося спочатку.
Цигарки задимлено поглядали
і, певно, захоплювалися
нашою наполегливістю,
а стражденний стіл,
на гладенькій поверхні котрого
вони догорали,
зі скрипом терпів
наші ритмічні рукостискання.
Назавтра на ньому побачили
десять синців від пальців.

...

Спершу наснажували пустирі
у центрі міста
з напівзруйнованими будинками,
кожен з яких міг стати нам
пристановищем.
Тут не було, як минулого разу,
залізниці.
Був лише наш потяг,
на підніжці котрого
об'їхали ціле місто,
але так і не ризикнули
зайти до середини салону.

Інакше
довелося б кохатися
в громадському транспорті,
місці не зовсім доречному
для цього заняття,
а надто з погляду тих,
кому незрозуміла ідея
нашого шляху,
метою котрого
є ми самі.

ГОЙ-ЄСИ, КОЗАЧЕ!

ХРАМ ГОЙТОСИРА

ПОСПІШАЄМО ЖИТИ?

Мене не полишають сумніви. Навіть всесильному богові кохання Лелю не так часто доводиться вести мову про найпотаємніше з п'ятнадцятилітніми. І якби не сьогоднішня реальність, я ніколи б не зважився на відкриття власного часопису. Що маю на увазі?

Не маю даних по Україні. Але опитування, проведене журналом "Смена" (не думаю, що воно свідчить про щось нехарактерне для українців), малює ось яку картину.

Чи не половина старшокласниць живуть активним статевим життям. І розмовляють на перервах переважно про те, хто якими презервативами користується, де і за яку ціну їх дістає, про сексуальних партнерів, яких не соромляться міняти. На запитання опитуючого, чи є в класі бодай єдина цнотлива, одна з юних москвичок відповіла: "На мій погляд, нема".

За іншою анкетою лише 12 дівчат з 36 збираються зберігати цнотливість до весілля. Причини: так заведено (4 дівчини), інакше взагалі не вийдеш заміж (1), не вказали причин (2), з поваги до майбутнього чоловіка (5).

Лише 6 юнаків з 38 вважають цнотливість своєї майбутньої дружини обов'язковою.

17 юнаків та 11 дівчат (з 98) вважають, що вимагати збереження цнотливості до заміжжя не варто: "дико", "пережитки", "ненормально" і т.д.

Не знаю як кого, а мене все це приголомшує. Дуже прикро, що чистота, цнотливість падає в ціні. До кохання треба дозріти не лише фізично, а й духовно. Інакше справжнє кохання (не секс-спорт) може взагалі вас обминути. А без нього життя — не життя.

СКАЖИ, ЛЕЛЮ...

"ЩО ТАКЕ ЕРЕКЦІЯ, ЕЯКУЛЯЦІЯ?"

— Ерекція — збільшення попередніх розмірів пеніса, який набуває механічної пружності. Це складний рефлекторно-судинний процес, під час якого відбувається переповнення печеристих тіл пеніса кров'ю, напруження м'язів промежини й піднімання члена.

— Еякуляція — виверження сімені, виділення еякуляту, рефлекторний акт, який поряд із ерекцією є основним проявом чоловічої сексуальності.

"ЩО ТАКЕ ОРГАЗМ?"

— Найвищий ступінь любострасного відчування, що виникає в момент завершення статевого акту чи при інших формах сексуального задоволення.

"МАЮ ОДНЕ ЯЄЧКО ВИЩЕ ЗА ДРУГЕ. ЧИ ТО НОРМАЛЬНО?"

— Нормально. Чи не всі чоловіки мають одне яєчко вище за друге. Нікому це не перешкоджає, так само, як не перешкоджає, коли обидва яєчка знаходяться на однаковому рівні.

"ЧИ МОЖЕ ЛЮДИНА, ЯКА МАЄ ЛИШЕ ОДНЕ ЯЄЧКО, МАТИ ДІТЕЙ?"

— Може. Природа дала чоловікові два на той випадок, якщо одне буде ушкоджене, — тоді працюватиме друге. Одного яєчка досить для вироблення сперматозоїдів і розмноження. Але якщо в тебе лише одне яєчко, варто звернутися до лікаря.

"ЧИ НЕ ШКОДИТЬ НОРМАЛЬНОМУ ЗДОРОВОМУ ХЛОПЦЕВІ АБО ЧОЛОВІКОВІ СТАТЕВЕ УТРИМАННЯ?"

— Щодо твого віку, то утримання не тільки не зашкодить, але й піде на користь. Дещо інакша справа з дорослими. В деяких випадках тривале утримання призводило до психічних збочень, змін характеру людини.

У дорослих чоловіків, які впродовж тривалого часу не мають статевих контактів, можуть виникнути і деякі хвороби: скажімо, простатит, або запалення передміхурової залози. Схильні до цього захворювання полярники, моряки, старателі. Характеризується ця хвороба порушеннями статевої функції — передчасною еякуляцією, послабленням ерекції, зниженим або болючим оргазмом, що, на жаль, іноді призводить і до імпотенції.

ЛЕЛЬ-сексолог

Костянтин БАЛЬМОНТ

ПСАЛОМ ПОЦІЛУНКУ

Що б не казали, хто б не казав, що б не чинили, що б не діялось, а ніде, ніколи, ні в яку мить нічого немає кращого, ніж поцілунок. Завжди і всюди і в будь-яку мить найкраще, що знають мої губи, здатні говорити, — це поцілунок. Від очей до очей чи від уст до уст. О, найсолодше і найсамозабутніше, найпотаємніше, найглибше, найбезодніше, найзаповітніше, тремом двох світів виповнене, зустріччю двох безмірів — це поцілунок. Чи то від очей до очей, через ясні подовжні ці вікна, звідки дивиться душа і Вічність, через зблиск магічних цих дзеркал, промовистих речей, поза овидом тієї зачарованої кімнати, де ці дзеркала є життя і окраса, — чи то від уст тремтливих до інших запалених бажанням уст іде ця таємна розмова, так що уста торкаються одні одних, рум'яняться одні одними, притуляються одні до одних, як пташки на гілках, зливаються, любляться, цілуються, цілуються, — чи то від очей до очей, що побачили, чи то від уст до уст, що почули, — я щасливий, коли я цілую. Не знаю чому, але я раптом починаю глибоко дихати. Неначе повітря стало іншим. Я відчуваю радість дихання. Уперше, цілуючи, — знов і знов уперше, цілуючи, я розумію, що таке є життя, бачу Небо і Землю, чую все своє тіло й ніжне тіло інше. Цілую її, кого кохаю, а душею своєю розмовляю із билинкою, що хитається біля ніг її, на легкому вітерці. Чую та бачу все, не самими тільки вухами й очима — всім тілом і всім єством. Від поцілунку все тіло робиться співучим, зірким і чутким. Сліпнуть очі, а бачать ясніше. Гаснуть думки, а все думкою обертається. Велика нараз западає тиша, і все безмовно починає говорити: дерева, квіти, і порошинки, і стіни, і найменша дрібничка, найпростіша, та в цю мить люба, і тонкі дзвони, що ніжно зачинають Пісню Пісень у крові, і ці близькі рожеві губи, червоні губи, що цілують — і дивляться...

З російської переклала Валентина МИТРОФАНОВА

НЕКОРИСНІ ПОРАДИ

Добре обізнані у справах кохання друзі цілком щиро можуть дати тобі цікаві поради щодо того, як застерегтися від небажаної вагітності, не заходячи до аптеки.

Поради цілком безкорисливі — і водночас абсолютно некорисні (читай: шкідливі). Варто познайомити тебе хоча б з найнебезпечнішими з них.

Під час статевого акту утримуйся від оргазму (наприклад, думай про невиконане домашнє завдання).

Якщо цього досягти не вдалося і ти відчуваєш наближення оргазму, негайно тікай "звідти". Цей метод іноді має назву "вчасно вийти", хоча ніхто достеменно не знає, що значить "вчасно".

Перед "цією справою" випий склянку вина або чарку горілки — тоді сперматозоїди сп'яніють і втратять свою підступну силу.

Кохайся лише стоячи — на сперматозоїди впливатиме закон всесвітнього тяжіння і вони не зможуть дострибнути до мети.

Якщо дівчина займається "цією справою" вперше, нічого не бійся: з першого разу ніхто не влучає в ціль.

Першого разу користуйся презервативом, але якщо виникне бажання повторити успіх, нічого не бійся — сперматозоїдів на другу спробу вже не вистачить.

БУДЬТЕ ЗДОРОВИМИ!

НІМЕЦЬКІ вчені зацікавилися: а чи впливає кохання на здоров'я людини? І дійшли сенсаційного висновку. Той, хто одержує надто мало любові, частіше потерпає від головного болю, порушення кровообігу, шлункових захворювань та безсоння. До того ж він більше їсть — погодьтеся, в наші скрутні часи це дуже й дуже невигідно.

... І ВИХОВАНИМИ

ЗМІНИВШИ статус закоханого на законного чоловіка, залишайтеся такими ж уважними щодо своєї супутниці. Не забувайте:

— йдучи на роботу, поцілувати дружину, а повернувшись — ще й зробити їй комплімент;

— подавати дружині пальто, виходячи з транспорту — руку;

— робити дрібні подарунки навіть без приводу і якомога частіше радувати дружину квітами;

— на вечірці перший танець пропонувати коханій і в її присутності (принаймні) не озиратися на чужих жінок;

— йдучи не на роботу, повідомити, куди йдете й коли повернетеся, а також цікавитися, як проводить дружина час у вашу відсутність;

— похвалити обід, нову сукню чи зачіску дружини й не ходити по квартирі неохайним.

ПРОЧИТАЙ І РОЗКАЖИ ТОВАРИШЕВІ

ВІД МОМЕНТУ зараження вірусом СНІДу до появи перших симптомів захворювання може минути від кількох місяців до 5-8 років.

ПЕРШІ ОЗНАКИ ХВОРОБИ: швидка втрата ваги при збереженні колишнього режиму харчування; збільшення лімфатичних вузлів у ділянці шиї, під пахвою чи в паху; тривале незначне підвищення температури тіла, що супроводжується нічною пітливістю; млявість; тривалий розлад діяльності кишечника; білі плями чи незвичайні висипи на слизовій оболонці рота й на шкірі.

НЕСПРОСТОВНО ДОВЕДЕНО, що СНІД найчастіше передається під час статевих контактів. Другий шлях — через кров: донорська кров, щоправда, контролюється досить суворо, але залишається актуальною для нашої країни проблема багаторазового використання голок та шприців. Проникає вірус і через пошкоджені шкіру та слизову оболонку. І, звичайно ж, заражена СНІДом жінка передає його дитині: і під час розвитку плоду, і під час годування.

Є ВІДОМОСТІ, що смертельний вірус може передаватись і через поцілунки, користування спільним посудом чи предметами особистої гігієни.

Тому в побуті слід відмовитися від користування чужими бритвами (в тому числі й електричними), манікюрним приладдям і, особливо, зубними щітками. Всі процедури, пов'язані з руйнуванням шкіри (ін'єкції, голковколювання, проколювання мочок вух і таке інше), слід робити лише в медичних закладах, де гарантована стерилізація інструментів.

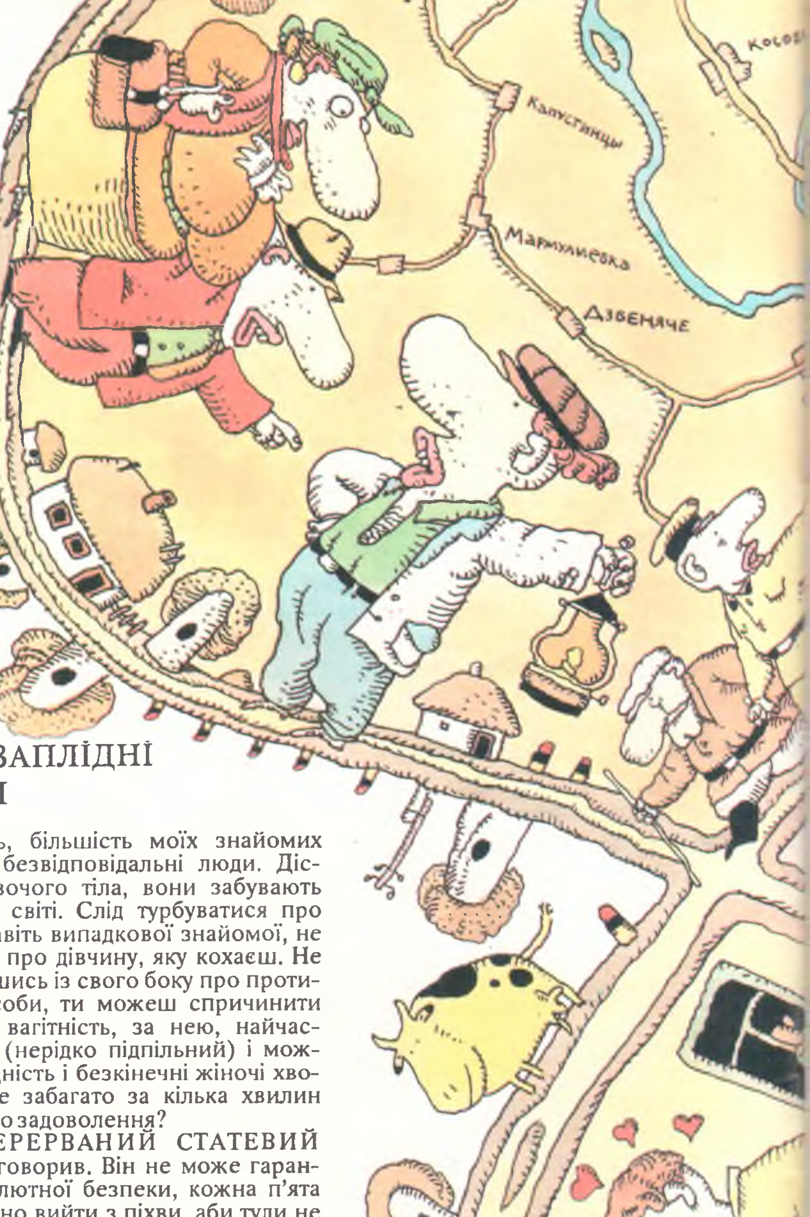
Якщо у вас протягом останніх трьох років були статеві контакти з випадковими особами, необхідно звернутися до кабінету довір'я, де обстежують на СНІД, не питаючи навіть прізвища. Такі кабінети працюють і в Києві, й в усіх обласних центрах. Телефони вам повідомить довідкове бюро міста.

СНІД — НЕ "ЗАКОРДОННА" ХВОРОБА! ВОНА ЗАЧАЇЛАСЯ ПОРЯД — БУДЬТЕ ОБЕРЕЖНІ!

У реєстрі Геродота Гойтосир стоїть поряд з богинею, що пояснюється як Афродіта Уранія. Сам Гойтосир ототожнюється з Аполлоном, тобто є близьким до Дажбога - Сонця.

Зі слов'янських мов "гоїло" перекладається як фалос, отож вислів "гой-еси добрий молодець" означає приблизно таке: "viro in plenis potentia". Всі слова з коренем "гой" пов'язані з поняттям життєвої сили й того, що є уособленням цієї сили.

(Див. монографію Б.О.Рибакова "Язычество древней Руси". М., Наука, 1988)

ПРОТИЗАПЛІДНІ ЗАСОБИ

На жаль, більшість моїх знайомих хлопців — безвідповідальні люди. Діставшись дівочого тіла, вони забувають про все на світі. Слід турбуватися про майбутнє навіть випадкової знайомої, не кажучи вже про дівчину, яку кохаєш. Не потурбувавшись із свого боку про протизаплідні засоби, ти можеш спричинити передчасну вагітність, за нею, найчастіше, аборт (нерідко підпільний) і можливі безплідність і безкінечні жіночі хвороби. Чи не забагато за кілька хвилин сексуального задоволення?

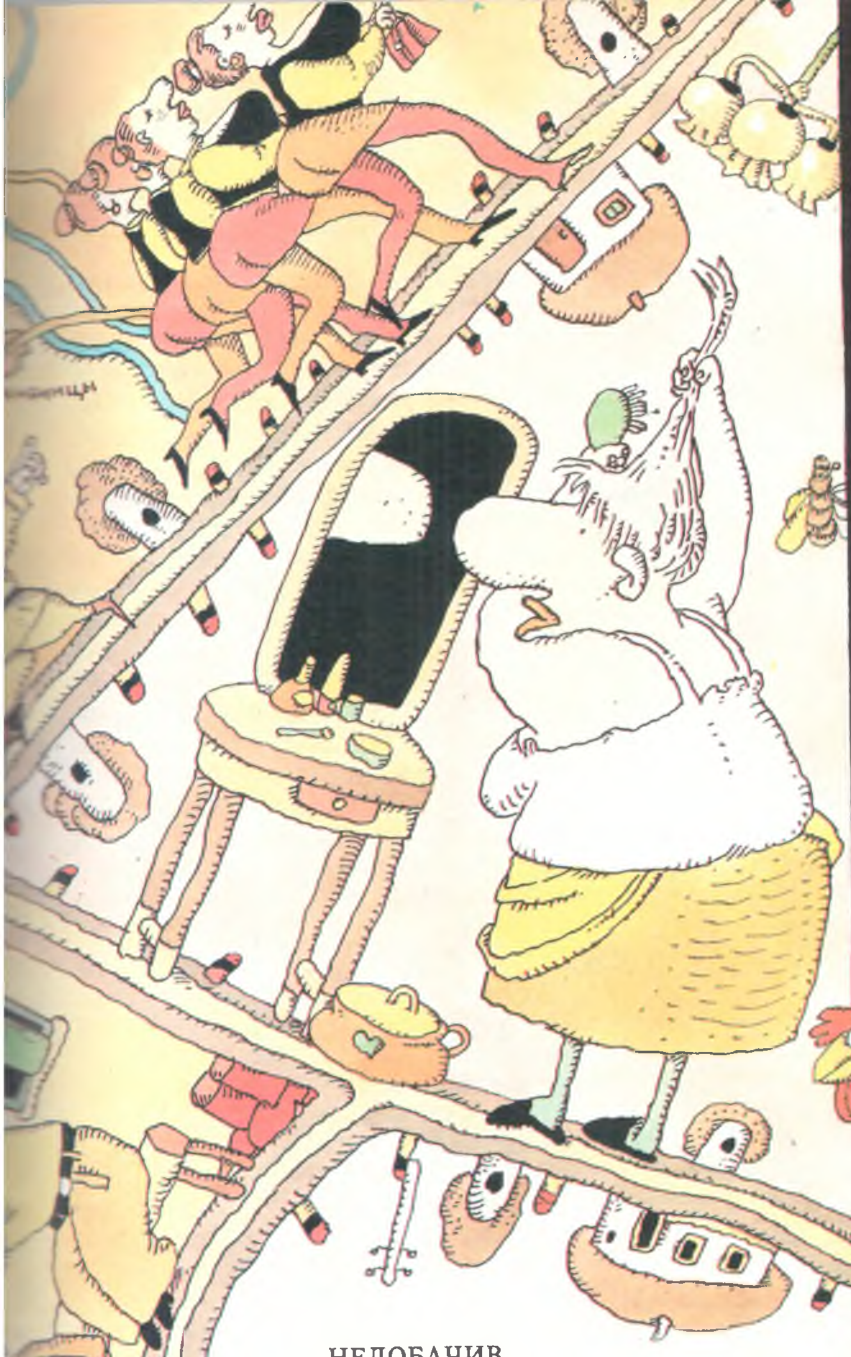
Про ПЕРЕРВАНИЙ СТАТЕВИЙ АКТ я вже говорив. Він не може гарантувати абсолютної безпеки, кожна п'ята спроба вчасно вийти з піхви, аби туди не потрапило сім'я, закінчується невдачею.

ПРЕЗЕРВАТИВ є механічним контрацептивом і запобігає контакту сперматозоїдів з жіночою яйцеклітиною. Служить він людям вже понад чотири століття. Й, за даними відомих лікарів Ю.І.Кушнирука та О.П.Щербакова, показник невдач при його використанні коливається від 2 до 20 вагітностей на 100 чоловіко-років, тобто досить низький.

Не можна користуватися презервативом, який пролежав понад два роки, бо він втрачає свою еластичність та міцність. Обов'язково перед тим, як надіти, треба перевірити, чи цілий презерватив. Якщо ж після акту виявиться, що він порвався, твоя подруга повинна негайно проспринцюватися теплим розчином (приміром, 2 столові ложки оцту на літр води). Тільки зробити це треба негайно, протягом найближчих 10 хвилин.

Але, звичайно, краще, коли ти не поспішатимеш і не починатимеш у підлітковому віці статевого життя. Воно від тебе нікуди не дінеться.

ЛЕЛЬ-сексолог

НАРОДНІ УСМІШКИ

ЩИРА

- Що б ти, Марійко, зробила, якби я тебе зараз поцілував? - Кричала б: "Мамо! Мамо!" - Ну, а тоді що було б? - Нічого, бо в хаті нікого нема.

ОСТОГИДЛО ЧЕПУРИТИСЯ

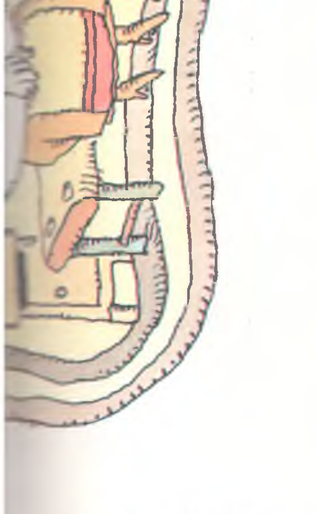
Крутиться дівчина перед дзеркалом і каже: - Хоч би швидше заміж вийти, так уже остогидло чепуритися!

ВСЕ ПЕРЕДБАЧЕНО

Мати до ледачої дочки: - І що з тебе буде, коли вийдеш заміж? Та вас же кури загребуть!

Дочка: - А ми курей не будемо тримати.

НЕДОБАЧИВ

- Куди це ти, Петре, так пізно з ліхтарем ідеш? - До нареченої. - Ех ти, боягузе! Я до своєї нареченої найтемнішої ночі ходив без ліхтаря. - Я так і подумав, коли побачив вашу дружину.

СИЛА ЗВИЧКИ

Іде солдат з батьком вулицею, а назустріч їм чотири дівчини в міні-спідницях. Солдат зупинився як вкопаний і уважно дивиться на дівочі ноги. Ті вже й пройшли, а він усе дивиться їм услід. А потім похитав головою і каже батькові: - А одна з них ішла не в ногу.

Василь ДОВЖИК

* * *

Я люблю сміятись зроду,
я люблю варити воду,
хоч воно мені й на шкоду,
але плакать не терплю.
Я люблю світанки, роси,
твої очі, плечі, коси
нижче шиї... досить, досить!
Що не взяти, те й люблю.
А "люблю" — таке... модальне,
вліжне слово й допоміжне,
навіть безвідповідальне,
що не знати, що й роблю, —
чути вже із мого тону,
що спіймався я на тому.
Хоч у соромі потону —
я іще т а к е люблю,
що не можна й говорити!
Їсти землю й не відкритись,
потім плакати з жалю —
я люблю тебе... дурити!
Я люблю тебе любити!
Я любить тебе люблю.

Іван
ГОЛОВЕРСА

ЗА ДВОМА

Перерваний каданс

Тема роздвоєння особистості вже віддавна бентежить уми багатьох філософів, літераторів і навіть нормальних людей. Тема ця цікавить і нашу скромну персону, яка після тривалих роздумів і вагань самозарахувалася все ж до літераторів. Роздвоєння особистості суть ріжні і розмаїті, але передусім слід виокремити роздвоєння внутрішнє (психологічне) і зовнішнє (побутове). Та найчастіше ці види роздвоєння є двоєдиним цілим, адже психологічний стан людини впливає на її поведінку, на її ставлення до навколишньої дійсності, натомість різні побутові чинники впливають на внутрішній, інтимно-індивідуальний світ тієї ж таки людини. Стоп! Тут автор щось почав філософствувати, а має ж бути музики понад усе. Пардон, літератури понад усе, а решта все — музика, філософія і такі інші штуки. Отже, перейдемо до оповіді, в якій без претензій на узагальнення висвітлюється один окремий випадок роздвоєння особистості.

Герой оповіді, носій практично усіх рис особистості (що їй, як ви вже здогадалися, доведеться роздвоюватися), називається Юрком. Крім героя, має бути ще й героїня, тобто — дві героїні, щоб було між ким роздвоюватися. Героїнь наших звати Іра і Надя, прізвище вони мають — Заяць, а в колі ближчих знайомих їх називають просто Заяцівнами. Яке прізвище в Юрка — немає ніякого значення. Зате має значення факт, що Юрко трішечки молодший від Іри і трішечки старший від Наді.

Познайомився Юрко спочатку зі старшою сестричкою — зовсім випадково. Йшов якось по вулиці зі своїм колегою, аж тут назустріч Іра, виявляється — трохи знайома того колеги. Побалакали трохи, і тут колега запросив Іру на наступний день до себе на маленьку забаву. Прийшов туди і Юрко. Там і домовився з Ірою про наступну зустріч — уже без колеги, звичайно. Пару разів бачилися, пили якусь каву, дивилися якесь кіно, провадили якісь розмови. А одного разу, домовившись перед тим, зустрілися в місті. Та було щось дуже холодно, і виникла ідея — зайти до Іри додому і вже там чимось зігрітися. Зайшли. Поки готувалися канапки і кава, прийшла і молодша сестричка.

— Прошу познайомитися: мій колега Юрко; моя сестра Надя.

"Вже колега, — подумав Юрко, — пару разів бачились і вже втерся в довіру. Добре. А молодша нічим не гірша від старшої, може, навіть..."

— Дуже приємно, — Надя.

— Взаємно, — Юрко.

Принеслося пляшку рому, чим Юрко був дуже втішений. Рому ненаського, бо на Україні рому чомусь не випускають. Юрко за не такий уже й довгий вечір втиснув практично сам цілу пляшку, бо дівчата випили дослівно по чарочці. Каву готувалося ще раз, а канапок вистачило і з першого заходу. Юрко дістав чудовий настрій і, прощаючись із сестричками, вважав себе й справді вже колегою старшої і досить добре знайомим молодшої.

Юрко мав намір грунтовніше підбивати клинці до Іри, але після знайомства з Надею задумався — чи не переорієнтуватися йому на молодшу. Та шкода було затраченої вже на старшу праці. Юрко

ЗАЯЦІВНАМИ

вагався-вагався, боровся зі своєю совістю і таки вирішив спробувати у двох місцях. Спочатку, безумовно, зі старшою, бо там вже були створені передумови, а далі — видно буде.

Стосунки з Ірою розвивалися так як треба: компліменти, цікаві ідеї, інтелектуальні розмови, музика, живопис, квіти, ніби випадкові поцілунки, і нарешті — ай лав ю, спочатку з Юркового боку, а потім і з Іриного. Принаймні Юркове освідчення було досить нещире, зате Ірине — мабуть, таки щире.

А незабаром Юрко вже й добився свого від Іри. Не так, щоб добився, а дістав своє. Все було не так уже й просто, бо для одного з них то була терра інкогніта — не для Юрка, звичайно. Але все сталося, втряслося, розвинулося і потекло звичним своїм плином. Втішаючись навзаєм, обоє об'єктивніше і оптимістичніше сприймали життя; кохаючись у розкошах, краще пізнавали одне одного. І вийшов би гарний альянс, якби Юркові не засіла в голові його ідея-фікус. Принагідно він не забував сподобатись і Наді, яку, правда, бачив не так-то й часто, бо Іра воліла, щоб її молодша сестричка як частіше йшла вдень з хати — щоб було де віддаватися спільним з Юрком інтересам.

— Як добре, що ти є, — Іра.

— Фатально, — Юрко.

— Я маю для тебе щось смачненьке.

— Люкс.

— Я хотіла б...

— Прошу.

Коханцям не бракло фантазій, і їхні стосунки скрашували й збагачували і без того не бідне на враження буття.

Якось Юрко зайшов на вар'ята до Іри, але її не застав — удома була сама Надя. Виявилося, що Іра має прийти не раніше як за три-чотири години. І тут Юрка став під'юджувати біс: маєш шанс, можеш здійснити свої потаємні заміри. Надя не далася довго просити; вона з самого початку симпатизувала Юркові і в глибині душі заздрила своїй старшій сестрі, бо знала, які в тієї з Юрком стосунки і наскільки далеко вони зайшли. Хитрий і підступний кавалір не був здивований, коли й для молодшої матеріалізація його палких поривань виявилася террою інкогнітою.

Наді не вадило, що Юрко і далі зустрічається з Ірою; вона єдиного хотіла — щоб він і її деколи не забував. Деякий час все йшло нормально, Іра навіть не підозрювала про Надин зв'язок з Юрком, а той, виявляючи надзвичайний такт і винахідливість, догоджав обом сестричкам. Але згодом нашого героя стало потроху гризти сумління. Хоч і сестрички йому всіляко йшли назустріч: старша — щоб він належав тільки їй і більше ні про кого не думав, а молодша — бо знала, що мусить витримувати конкуренцію і відстоювати своє право на прихильність Юрка, — проте він почував себе не зовсім упевнено, а все через ті докори сумління. Не знати скільки б ще тривала така ситуація, якби не сталося...

Та й чи сталося щось взагалі? Просто Юрко замислився над собою і дійшов висновку, що таке роздвоєння є на разі сенсом його існування. І в тому нічого поганого. От хіба...

м.Львів

Мирослав МИЛЯНОВСЬКИЙ

НЕНОВЕЛА

Я цілком забув, як ти виглядаєш. Забув, яке на дотик твоє каштанове волосся. Забув важкі, мов налиті яблука, груди з темними ямочками суцвіть. Забув високу шию, нескорене підборіддя, м'який лоскітливий зарис рота.

Забув твої руки з довгими пальцями-струнами, забув важке і сильне лоно з дикою притягальною силою, ненаситне, як чорна земля. Забув дві гілки рук, які я любив розводити в одну лінію так, що ключиці активно продовжувалися, творячи мій великий меридіан.

Я пам'ятаю, ми найбільше любили кохатися при світлі, коли твої ноги заступали цілий світ, а потім розбігались, імітуючи втечу, а тоді знову росли безконечно до найглибшого сенсу. А ми блукали навколо себе, вперто шукаючи виходу з нашого сліпого лабіринту. Безцільно, безконечно.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ...

... що чоловіків у світі більше, ніж жінок, на 10 мільйонів? На кожні 100 дівчаток в різних країнах народжується від 103 до 110 хлопчиків.

... що на земній кулі середня тривалість життя жінок на 3,6 року більша, ніж у чоловіків? У жінок вона складає 59,2 року, у чоловіків — 55,6.

... що у дівчат серце б'ється швидше, ніж у ровесників-хлопчиків, — у середньому на 6-8 ударів на хвилину?

... що хлопчача кров червоніша за дівчачу, бо має в літрі крові на 20 грамів гемоглобіну більше?

... що дівчата дихають швидше, ніж хлопці, але в останніх об'єм легенів більший?

... що у дівчат шкіра ніжніша, ніж у хлопців?

... що у дівчат потреба в їжі менша, ніж у хлопців, бо вони витрачають енергії, потрібної для підтримання життєдіяльності організму, на 10-15 відсотків менше, ніж представники сильної статі?

ВІДКРИТА ВІТРАМ
Фото О.Задираки

ХЛОПЕЦЬ І ДІВЧИНА

ХАРРІ ЯНЕС

Розділ 1

ЖІНОЧНІ ДІВЧАТА І МУЖНІ ХЛОПЦІ

Будова тіла дівчат і хлопців, як ви знаєте, неоднакова. Жіночому тілу притаманна м'яка округлість форм. Якщо додати до цього грацийність постави, горду посадку голови, гарну ходу, то можна сказати, що перед нами ідеальний варіант жіночності. А в чоловіків високо цінується розвинена мускулатура, широкі плечі та груди, вузькі стегна — усе це вважається ознакою мужності.

Жіночність і мужність, звичайно, не вичерпуються тільки фізичними особливостями будови тіла, даними від природи і вдосконаленими у процесі фізичного виховання. У поняття жіночності й мужності входять і такі складники, як поведінка і ставлення до товаришів, до представників протилежної статі, до близьких людей і сторонніх.

Наші правила поведінки диктують особливу повагу до жінки. Дівчат і жінок пропускають уперед, входячи у двері, їм першим пропонують сісти, за столом чоловіки раді прислужитися жінкам, їм допомагають нести важку сумку, подають руку, виходячи з автобуса, і т.ін.

Звичаї поводитись відповідним чином часто беруть початок у далекій давнині. Вони формуються століттями. Всі народи світу ретельно відбирали і зберігали свої звичаї, традиційну манеру поведінки. Ці звичаї переходили від батьків до дітей, з покоління в покоління. У правилах поведінки відбито народну мудрість, до якої належить ставитися з великою повагою. Ця мудрість визначає і ставлення до дівчат і жінок. Дбайливе і шанобливе ставлення до жінки — не просто гарний звичай. У цій вимозі приховано глибший зміст. Хлопцям варто час від часу замислюватися над тим, що кожна дівчинка з часом стане дружиною і матір'ю. Наша спільна турбота про здоров'я майбутньої матері й визначає наше ставлення до дівчат.

У сучасному світі, здавалося б, стираються грані між чоловіком і жінкою. Проте не хотілося б, щоб дівчата в усьому наслідували хлопців. Не слід забувати, що, будучи в усьому рівноправними з хлопцями, вони все ж таки лишаються дівчатами.

Так, жінці притаманне деяке кокетство. Цілком природно, що жінки більше цікавляться своєю зовнішністю, ніж чоловіки. Західноєвропейські косметологи твердять, що точно вирахували, скільки часу жінки проводять перед дзеркалом. У дівчаток у перехідному віці на це йде в середньому 18 хвилин на день, у дівчат — уже 50 хвилин. Жінки у віці від 20 до 40 років дивляться в дзеркало 93 хвилини на день, причому не проминають нагоди подивитися на своє відображення і у вітринах магазинів, у дверних шибках і в будь-якій іншій дзеркальній поверхні. Жінки за 60 років уже не витрачають на дзеркало стільки часу й енергії. Їм досить семи хвилин на день, тобто стільки ж, скільки 6-7-річним дівчаткам. Отакі справи в дівчат та жінок. А хлопці? Про їхні стосунки із дзеркалом я не знайшов відомостей ніде. Хоч, мені здається, хлопцям не вадило б частіше зупинятися перед ним. Кокетство, щоправда, не чоловіча риса, та що вдієш — зовнішність часто справляє вирішальне враження, особливо при першому знайомстві.

Наше розуміння жіночності й мужності веде походження від культури давніх часів. Природознавці й лікарі для позначення статевої приналежності використовують знаки, якими в Месопотамії п'ять тисяч років тому позначали небесні світила. У давнину люди ототожнювали зірки з богами. Грецька богиня Афродіта, яку римляни згодом називали Венерою, була уособленням любові та краси, і їй обрали ніжну осяйну зірку, котру й назвали Венерою. Друга зірка — точніше, планета — була червонуватого кольору і нагадувала кров і пожежі, тому стародавні римляни обрали її для бога війни Марса. В уявленні римлян Марс був мужнім, непереможним воїном у блискучій броні, мав непохитну волю. Отож знак планети Марс став і символом чоловічої статі.

Втім, не скрізь уявлення про жіночність та мужність тотожні з нашими. Так, на одному з островів Нової Гвінеї живе папуаське плем'я, в якому жінки войовничі, жорстокі й заповзятливі, а чоловіки полохливі, люблять побазікати, погомоніти з сусідами.

Поняття жіночності й мужності залежить від того, на якому ступені розвитку перебуває суспільство і, звичайно, від звичаїв того чи того народу.

Що ми розуміємо під жіночністю? Особливу жіночу чарівливість, яка складається з душевної м'якості, ніжності, доброти, співчутливого ставлення до людей навколо. Дівчата справляють певний вплив на хлопців, облагороджуючи їх.

А що ж таке мужність?

Мужність — це вміння відповідати за свої вчинки, прямота, сміливість, стриманість, внутрішня сила, з якої випливає впевненість у собі, і, звичайно, самодисципліна.

8 «Лель» № 1.

Та, мабуть, найголовніша якість, яку цінують у чоловікові, — це благородство і, як наслідок, шанобливе ставлення до жінок, старих людей, дітей.

Як жіночість, так і мужність можна виховати у собі самому. Це нелегка праця, але якщо дівчина хоче стати справжньою жінкою, а хлопець — справжнім чоловіком, варто докласти зусиль.

Розділ 2

ЧОЛОВІК І ЖІНКА

Дівчата грали у баскетбол на майданчику перед нашим будинком. Хлопці стежили за грою, боліли, підбадьорювали дівчат вигуками. Вони чекали, поки гра скінчиться і настане їхня черга. Як подорослішали діти на моїх очах! Адже зовсім недавно вони ще грались у пісочниці. І які ж вони все-таки різні! Не тільки зовні, але й внутрішньо. Одного разу Маті спитав: "А чоловіки й жінки такі ж, як хлопчики й дівчатка?"

— Взагалі такі ж, хоча, звичайно, в міру того, як людина, хай то чоловік чи жінка, росте і старіє, вона змінюється. Що ж до фізичних можливостей чоловіків і жінок, то вони також різні, їх можна розвивати спеціальними трєнуваннями, але й тоді однаковими вони не стануть. Те саме можна сказати й про душевне життя: воно завжди відрізнятиметься у чоловіків і жінок.

Душевні, або психічні, властивості почасти є природженими, почасти формуються протягом життя під впливом виховання та життєвих обставин. І ти, Маті, ще будучи хлопчиком, почав набувати рис, притаманних чоловікам, бо мама й тато, тітка і дядько та інші близькі люди на кожному кроці пояснювали, які вимоги до тебе, хлопчика, ставляться, якої поведінки від тебе чекають як від майбутнього чоловіка. Різниця між дівчатками й хлопчиками підкреслюється тим, що для них існують різні ігри та іграшки, згодом це виявляється і до книг, у навчанні домашнім роботам. Хлопчикам дарують іграшкові автомобілі, танки, пістолети, дівчаткам — ляльки, іграшковий посуд. Тим часом як хлопчиків навчають будувати іграшкові кораблі, дівчатка шиють платтячка лялькам і вдають, ніби готують їм їжу. На пляжі або в пісочниці хлопчикам показують, як будувати фортеці, а дівчаткам — як ліпити паски. Правила поведінки також недвозначно розрізняють існуючі відмінності між статями. А прикладом для наслідування служать мама, тато, бабуся, тітка, дядько, знайомі й незнайомі люди, герої книжок, фільмів...

Отже, вже у дошкільному віці стає ясно, як належить поводитися дівчинці, а як — хлопчикові. Дівчатка частіше знаходять собі приклад для наслідування серед родичів або знайомих, хлопчики — серед спортсменів або знаменитих людей. Школа у процесі навчання та виховання продовжує розвивати чоловіче та жіноче начала і виробляє правильне ставлення до протилежної статі: дівчат до юнаків та юнаків до дівчат.

Маті не здавався: "То як же все-таки — я народився хлопчиком чи мене ним виховали?"

— Ти народився хлопчиком і вихований хлопчиком, майбутнім чоловіком і батьком. Аннелі і Маар'я з'явилися на світ дівчатками, і їх виховували і виховують, та й самі вони навчаються бути сучасними дівчатами, майбутніми жінками та матеря-

ми.

— Тато й мама завжди у злагоді, майже ніколи не сваряться, — зауважив Маті. — Зате мамин брат зі своєю дружиною достоту наче кіт з собакою. Іноді навіть смішно стає.

— Смішного тут нічого немає. Якщо вони собака і кіт, які живуть у злагоді, тоді все добре. Чоловіки й жінки, щоб жити разом, повинні знати психічні особливості одне одного. Я зараз спробую тобі коротенько охарактеризувати ці особливості.

Дорослого чоловіка відрізняє тверезий розум, на нього не впливають хвилинні настрої та дрібниці життя. Тому чоловіки звичайно краще, ніж жінки, здатні розв'язувати важливі питання, які вимагають перспективного мислення, далекоглядності. У жінок більш розвинені почуття, вони ніжніші. У стосунках з людьми і у виборі рішень жінки частіше керуються почуттями. Жінки здебільшого краще розуміються на людях, ніж чоловіки. Цим, очевидно, пояснюється та обставина, що в разі сварки між мамою і татом інші члени сім'ї, як правило, стають на мамин бік. Взагалі, судячи з усього, мама вміє краще залагодити неприємності в сім'ї, особливо коли ці неприємності стосуються малих дітей. У старших дітей звичайно краще взаєморозуміння з батьком.

Чоловіки ж потребують енергійнішої діяльності, ніж жінки, вони активніші. Цим, як видно, пояснюється і їхнє сильніше прагнення до незалежності. Ти сам знаєш, як прикро, коли тебе навіть жартома називають матусиним синочком. Хлопчики й чоловіки потребують свободи дій, проте розумне задоволення цієї потреби вимагає від них високорозвиненого почуття відповідальності та самодисципліни. Жінки ж менш активні, ніж чоловіки. Вони терплячіші і обережніші й не люблять великих перемін у житті. Жінки намагаються створювати й зберігати традиції. Тому з усіх поглядів розумно й корисно розподіляти обов'язки в сім'ї відповідно до цих особливостей чоловіка й жінки. Як правило, батько бере на себе серйозніші сімейні проблеми, які належить розв'язувати поза межами дому. А мати клопочеться ладом у домі, школою і такими іншими речами. Щоправда, в деяких сім'ях може бути й навпаки.

Часто твердять, що чоловіки мають більшу силу волі, ніж жінки. Загалом це твердження хибне. Коли жінка вважає щось дуже важливим для себе й для своєї сім'ї, вона здатна наполягти на цьому й бути твердою, як скеля. У повсякденному житті можна зустріти як вольових чоловіків, так і вольових жінок.

Іноді кажуть, що в жінок більш м'яка вдача, що їх легше переконати й змусити поступитися. Це слушно, але в цьому виявляється не слабкість, а навпаки, сила жінки. Жінки пристосовуються до інших людей легше, ніж чоловіки. Матері можуть швидше примирити протилежні сторони, бо здатні краще уявити себе на місці іншої людини, ввійти в її становище.

А знаєш, Маті, що жінки над усе цінують у чоловікові? Чоловічу красу, підтягнутість? Можливо! Але найважливішим вони вважають внутрішній зміст чоловіка, душевну рівновагу та самодисципліну.

Що ж, ми могли б довго говорити про відмінності між чоловіками і жінками, але й того, що сказано, досить. Ми ж вели розмову тільки про загальні відмінності. А в житті кожна людина має безліч найрозмаїтіших якостей. І кожна — особистість, оригінальна і неповторна.

Малюнки О. АБЕСІНОВОЇ

Гороскоп для юнаків

ТЕЛЕЦЬ
(19.04 — 20.05)

Основним в його психічному стані є тверда впевненість у власній чоловічій гідності. Він не потребує підтвердження цього ні для себе, ні для свого оточення. Також він не відчуває потреби підкреслювати свою чоловічу гідність такими сумнівними методами, як зловживання алкоголем, азартні ігри, удавана грубість та жорстокість, прагнення влади і домінування. Він не часто закохується, але в усіх своїх любовних контактах відчуває максимум емоцій. Він дуже чутливий, бачить у дівчині не лише об'єкт любощів, але й людину. Дівчата, спілкуючись з ним, почувають себе дуже юними, вродливими, а також у повній безпеці. В майбутньому він не залишатиме на своєму шляху жінок нещасними та ображеними. В житті йому доведеться кохатися з багатьма, але не для того, щоб колекціонувати перемоги. Кількісне ставлення до сексу йому абсолютно не властиве. Для нього характерна любов до повної особистої свободи, самостійності та незалежності, а також повне небажання підкоряти себе загальноприйнятим нормам, усьому тому, що називають рутиною. В товаристві він жвавий, дотепний, у нього широке коло зацікавлень. Він нічого не робить з примусу. Ніколи не вступатиме в контакти з жінками з ницого потягу, образливого для жінки. Його мета — пізнавати й дарувати насолоду та щастя.

БЛИЗНЯТА
(21.05 — 20.06)

Він невиліковний романтик. У різні періоди життя створює для себе різні образи й плекає ілюзії, загальною рисою яких є їхня нереальність. Як правило, він не переживає глибоких пристрастей. Будь-яка фаза любощів може його задовольнити, після чого він швидко й міцно засинає. Безумство у коханні, про яке він розпитує і чує час від часу, незнайоме йому. В майбутньому він буде вірним чоловіком, любитиме господарювати, приймати гостей. У нього товариський характер, він любить, щоб на нього звертали увагу, любить усім подобатися, веселитися.

РАК
(21.06 — 22.07)

Так само, як Телець, він знає собі ціну. Телець любить дівчат і прагне до контакту з ними. На противагу Рак не любить їх, вважає, що дівчата повинні здобувати його прихильність. Значну частину енергії він спрямовує на інші життєві цілі. За що б він не брався, він має бути найкращим. Бажання домінувати й надмірне марнославство невпинно рухають його до вершин. Прагнення досягнути досконалості охоплює у нього і сферу кохання. Хоча він і не здатний на емоційні злети, на відміну від Тільця, але він здатен на дещо не менш "ефективне", а саме: викликати у партнерки почуття знесиленості, оскільки вона знає, що, незважаючи на величезне бажання, вона ніколи не зможе заволодіти ним повністю. Вона знову й знову намагається поневолити його, та марно, адже в його ієрархії цінностей жінка стоїть досить низько. Він гадає, що головний обов'язок дівчини — бути готовою на його поклик побачитися в будь-який момент, навіть за півгодини до відльоту його літака. Поняття вірності не має для нього великого значення. Його майбутня дружина, якщо вона одного з ним соціального прошарку, користуватиметься привілеєм "королеви", чоловік якої може мати не одну утриманку.

ЛЕВ
(23.07 — 22.08)

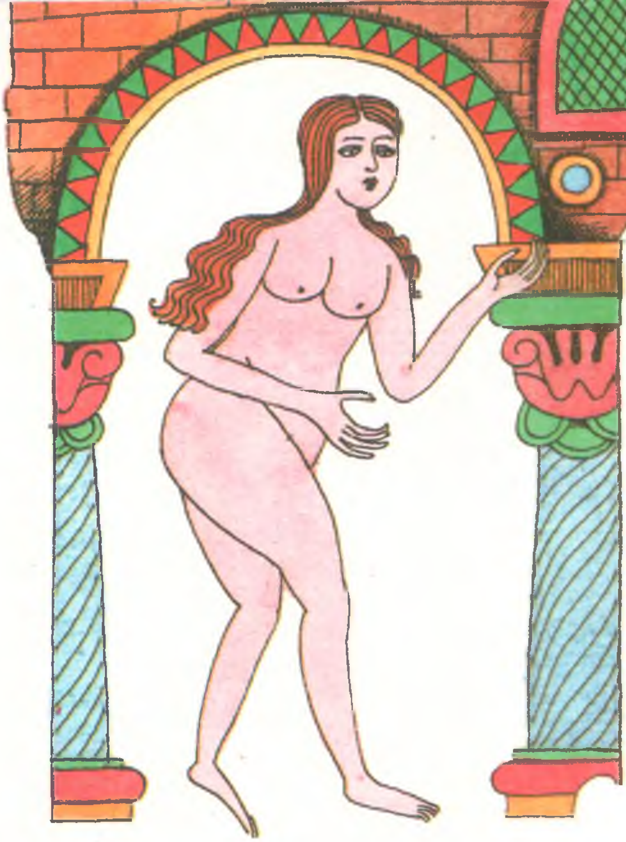
Так само, як Овен, він не впевнений у власних фізичних можливостях, однак шукає їхнього підтвердження діаметрально протилежним способом. Його вчинки нагадують інколи водія маленького автомобіля, який будь-що прагне обігнати всі інші авто. Якщо він колекціонує чи роздає порнографію, то головним чином для того, щоб створити враження про себе як хлопця, який багато знає і вміє в коханні. Замолоду він дуже активно займається любощами, і все заради потреби довести самому собі, на що він здатний. Значно переоцінює технічний бік кохання, адже сам

не здатний на глибокі емоційні переживання. В подружньому житті схильний до хворобливих ревнощів, які виливають із підсвідомого страху, що його партнерка може зустрітися з чоловіком, від якого отримає такі емоційні відчуття, після яких він уже не зможе її задовольняти. В майбутньому дрібні та випадкові невдачі, відомі майже всім чоловікам, неймовірно засмучуватимуть його. Він їх панічно боятиметься і тому більше від інших буде схильний до неврозів й тимчасової імпотенції.

ДІВА
(23.08 — 22.09)

Розвиток його індивідуальності часто буває уповільненим, запізнілим. Сексуальне життя його починається досить пізно. В юності він, як правило, обожнює всіх дівчат. Досить часто його першою партнеркою виявляється його майбутня дружина, а він сам до весілля не усвідомлює цілком ні власних сексуальних можливостей, ні запитів. Він буває схильний до надмірного захоплення та переоцінки своєї партнерки, що зумовлене відсутністю порівнянь. Він є чудовим матеріалом для відданого чоловіка та батька. Щоправда, його поступливість і постійна прихильність призводять до того, що він несподівано зазнає глибоких розчарувань, оскільки більшість жінок чекає від чоловіків зовсім іншого, ніж ідеалізація та самопожертва. Спокійні та делікатні, сповнені ентузіазму й непрактичні, чоловіки, народжені під цим знаком, подружню зраду чинять так само пізно, як і пізнають першу жінку. Трапляється, що аж сорокарічним він починає розуміти своє біологічне покликання, яке було відоме його друзям ще в шкільні роки. Від цього моменту його життя може піти двома напрямками. В першому випадку він відкриває для себе секс, помічає, що ідеалізм його молодих років був цілковитим самообманом, і у віці, коли його ровесники один по одному здають позиції, він починає тривале й інтенсивне сексуальне життя і не має вікових обмежень. Однак може статися й так, що його неординарний темперамент так і не зможе скинути з себе шори забобонів, скутості та замороженості. В цьому випадку на нього чекає розчарування, сум за втраченими юними роками.

Малюнки О.Абесінової

ТЕРЕЗИ
(23.09 — 23.10)

Любощі є для нього настирливою ідеєю. Жоден інший юнак не потребує любощів такою мірою, як він. У той же час жоден інший юнак не наражається так, як він, на небезпеку зазнати глибокого розчарування. В майбутньому у нього ніколи не виникатимуть так звані чоловічі проблеми. Його потенційні можливості дуже великі, але шанси їх використати мізерні. Він має бути дуже обережним у виборі партнерки. Дівчата для нього є винятково об'єктом любощів, тому він не здатний зрозуміти і оцінити яскравість їхньої індивідуальності. Не багато дівчат здатні тривалий час витримувати таке ставлення. Він же непохитно вірить, що заслуговує на те, чого прагне і що належить йому в житті. А якщо життя не відповідає його прагненням, то його охоплює відчай і страх. В його уяві процедура природного відбору носить максималістський характер. Він помічає дівчину, знайомиться з нею і готовий відразу ж іти до неї в ліжко, але власний досвід підказує йому, що лише незначний відсоток дівчат реагує позитивно на таку його поведінку. В любощах він простіший від юнаків, народжених під іншими знаками зодіаку,

але його кількісні сексуальні можливості за сприятливих умов просто вражають.

СКОРПІОН
(23.10 — 22.11)

У нього могутній сексуальний темперамент, який, втім, не стає настирливою ідеєю. На відміну від Терезів, він має більші шанси реалізувати свої потреби та жадання. Вищість над дівчиною не є для нього чимось, в чому він прагне постійно переконуватися, і тим, що повинен щоразу наново собі доводити. Він боїться домінування коханої, її зверхності. Протягом свого життя він вивчає не так секс, як слабкості, вразливі місця, психіку жінки. До того ж він це робить з напруженням, властивим тому, хто вивчає свого супротивника. Його численні успіхи є для нього однаковою мірою актами тріумфу й досягнення в накопиченні еротичного досвіду. Він здатен бути холоднокровним витонченим тактиком, гравцем, відмінним актором, який при потребі береться за найрізноманітніші ролі. Він уміє грати на жалості, злості, ревнощах, заздрощах, сумнівах, комплексах, материнському інстинкті, а витонченість цієї гри є похідною від рівня його вродженого інтелекту. У всіх інших галузях (крім кохання), в стосунках з людьми він сердечний, доброзичливий, чуйний, лагідний. На його думку, дівчат потрібно остерігатися, не давати їм підкорити себе, а прагнути підкорити їх собі. Коли він досягає цього, починає нудитися й обирає собі нову мету. В любощах йому, можливо, не вистачає спонтанності, однак це повністю компенсується його необмеженими фізичними можливостями й еротичною програмою.

СТРІЛЕЦЬ
(23.11 — 21.12)

Він надзвичайно сприйнятливий до чуттєвих емоцій. Обожнює смачні страви, гарні напої, музику, твори мистецтва, сонце, природу, товариство. Має дуже розвинений інстинкт забави, найбільше любить дівчат. Він може бути чудовим коханцем, але йому потрібно багато займатися самоудосконаленням, щоб не стати найгіршим варіантом для чоловіка. Він може бути чарівним приятелем, відвертим і прямолінійним, але емоційно поверховий. В контактах з дівчатами їхня молодість, врода й знадливість цілком захоплюють його, будять різнопланові відчуття, якими він інтенсивно насолоджується. Лестощі і компліменти, вимовлені ним в цей момент, є правдиві. Він, природно, прагне фізичного контакту, але якщо натрапляє на перешкоди, то не дуже близько бере їх до серця і не стає через це агресивнішим.

КОЗЕРОГ
(22.12 — 20.01)

Класичний Козерог — язичник. Життя для нього — невичерпне джерело радощів, щастя, і тому його, на думку Козерога, не можна марнувати. Життя для нього найбільша цінність, а серед його проявів — любощі, котрі для нього найдивовижніша містерія, котрі він вивищує майже до рівня релігії. Для Козерога любощі на 90 відсотків — це психічні, емоційні переживання, в яких доводиться брати участь не лише тілу. Козерог цінує фізичні радощі, однак прагне чогось більшого. Повне задоволення він отримує тоді, коли може зануритися в переживання та відчуття аж до втрати свідомості. Козерог не знає кохання без психічних переживань. Емоційний зв'язок з однією дівчиною робить неможливим займатися іншими. Козерог буває найнещаснішим серед юнаків, але може бути щасливий більше, ніж будь-хто. Він здатний бути чудовим товаришем лише для небагатьох. Ті, що його оточують, про нього знають не багато, бо часто він буває надто замкнений в собі.

ВОДОЛІЙ
(21.01 — 18.02)

Він є цілком нормальним в сексуальному плані. Дівчат вважає створіннями нижчими, але не є їхнім ворогом, як Терези чи Скорпіон. Дівчина асоціюється в нього найчастіше з "невинністю", яку він щиро захищає. Так само як Лев, він схильний вірити в найабсурдніші "чоловічі міфи". Він один з небагатьох, хто ототожнює естетичну красу дівчини з її сексуальною цінністю, адже цих цінностей він не розрізняє. В майбутньому схиляється до думки, що секс — це одна з помилок юності, з якої чоловік виростає, щоб зайнятися серйозними справами: заробляти гроші, заводити сім'ю, дітей. Тож не дивно, якщо його дружина стане набридливою й незадоволеною. При цьому Водолій завжди вважатиме себе ображеною стороною. Він не уявляє собі, що його "максимальні досягнення" в любощах не такі вже й значні в порівнянні з середньою активністю інших чоловіків. До своєї дружини він ставитиметься дещо поблажливо, вважаючи, що вона не завжди усвідомлює власні вчинки.

РИБИ
(19.02 — 20.03)

Він людина, обернена всередину, інші для нього є лише інструментом його самоаналізу. Змужнівши, він охоче займатиметься любощами, даруючи незабутні відчуття своїм коханим, та при цьому завжди залишатиметься для них загадкою. Він наділений щедрою уявою, яка відома лише йому самому. Полюбляє вести розмови про ліжко і говорить про це чарівно. Він сповнений тепла й еротизму, коли змальовує вроду і принади тіла своєї коханої. Дівчата, згадуючи про нього, відтворюють в своїй уяві образ, дуже далекий від дійсності. Він завжди почуває себе безмежно самотнім, тому, врешті-решт, в любощах зазнає поразки. Немає такої дівчини, яка змогла б проникнути в його внутрішній світ і зрозуміти, який він насправді. Кожна з них до кінця життя згадуватиме проведені з ним хвилини, тим часом як він забуде про всіх і володітиме винятково лише сам собою.

Передбачаю: одному з читачів його гороскоп сподобається, іншому — категорично ні. Першому я б порадив не радіти, а другому — не засмучуватися. Окреслені гороскопом, інтимні можливості ваших душі і тіла не повинні сприйматися як щось незаперечне, раз і назавжди визначене. З'ясувавши, якими саме здібностями вас наділила природа, ви можете спробувати внести бажані корективи. До того ж люди закохуються й одружуються не по велінню астрологів, а за підказкою серця — отож, як потече ріка вашої долі, ніхто наперед сказати не може. Головне, щоб ця ріка була чистою. Прагніть цієї чистоти і в коханні. Насамперед — у коханні.

ОВЕН
(21.03 — 18.04)

Щоб подарувати йому задоволення, любовна пригода має бути з інтригою. В його стилі загадкові телефонні дзвінки, продумано організовані таємні зустрічі й таке інше. Сама здобич приносить йому значно менше радощів, ніж її завоювання. Інтриги можуть стати змістом його життя. Він особливо схильний до стурбованості з приводу власних фізичних можливостей, хоча тривоги ці майже завжди безпідставні. Він полюбляє "серйозні" розмови про секс, словесний еротизм, любить схиляти до кохання і свідомо збуджувати. Все це слугує йому доказами власної цінності. Він добре почуває себе з нервовою дівчиною, яка сумнівається в своїй сексуальності й можливостях, оскільки процес подолання її комплексів його жагуче збуджує. Його збуджують несміливі й невпевнені в собі дівчата. За сприятливих умов він може бути чудовим коханцем. В основному він дуже доброзичливий, товариський, чемний, словом, загальний улюбленець. Більшість тих, хто народився під цим знаком зодіаку, схильні до культу речей, снобізму, зовнішнього лоску і поверхових методів підвищення своєї вартісності в очах свого оточення. Він є полігамістом (може одночасно зустрічатися з кількома дівчатами), йому не властива глибока емоційність і захопленість, тож саме це, а також відданість одній людині й потрібно в собі розвивати.

П. ПІКАССО. "Оголена".

ПІСНЯ ПІСЕНЬ

ПІСНЯ СЬОМА

(...) О, прекрасні твої ноги у сандалях,
Милоданочко шляхетна молода!
Твоїх стегон круглота — немов коралі,
Що їх виточив найліпший із митців;
Твій пупок — округла чаша з порцеляни,
Повсякчас пахкого сповнена вина,
А живіт твій — сніп пшениці серед лілій;
Два соски — як ті сарнята-близнюки;
Твоя шия — мов із кості біла вежа;
Твої очі — єсевонські озерця,
Що лежать біля воріт у Батрабимі;
Ніс — варовня у Лівані осяйнім,
Що бійницями повернена к Дамаску;
На тобі твоя голівка — мов Карміл,
В тебе коси на голівці пурпурові
(Полонили твої кучері царя);
О, яка ж бо ти прекрасна та принадна,
Прерозкішна солодашечко моя!
Тонкостанна, милованко, ти, як пальма:
Твої перса — виногрона наливні.
Я подумав: аби вилізти на пальму,
Ухопитися за павіття її;
Замість кетягів я мав би твої груди,
Запах ніздрів твоїх — яблук аромат;
А уста твої — як трунок найміцніший.
Він до милого струмує напрямки,
І знеможеним втамовує він спрагу.
Закоханцю! Я належу лиш тобі,
І до мене твоє звернене жадання.
Ти прилинь, коханий, підемо в поля
І у селах заночуєм із тобою;
Рано-вранці в виноградник забредем
І поглянем, чи лоза уже брунькує,
Чи ряхтять зірками росяні квітки
Та чи пагони гранатів одцвілися:
І дознаєш там ти пестощів моїх.
Запахтіли запашисті мандрагори,
Наші двері затінили наливні,
Соковиті і нові плоди, і давні:
Все те, любчику, надбала я тобі.

Переспів Станіслава ЗІНЧУКА

РОЗПАЧ.
Фото
Олександра
ЗАДИРАКИ

ЛЕЛЬ
Щомісячний ілюстрований
літературно-художній та
науково-популярний журнал

Засновники:
фірма "Довіра" і С. М. Чирков.

Видавець: фірма "Довіра".

Головний редактор С. М. Чирков.
Художній редактор В. П. Вересюк.
Літературний редактор В. Я. Митрофанова.
Редактори відділів: В. І. Стах, В. В. Чистяков.
Технічний редактор Р. О. Марковець.

Макет О. Г. Личик.
На 1-й і 4-й стор. обкладинки фото О. Задираки.

Підписано до друку 15.05.92 р. Формат 60×84 /8. Друк офсетний.
Умовн.-друк. арк. 7,91. Умовн. фарбовідб. 31,62. Обл.-вид. арк. 11,34.
Тираж 20 000 пр. Зам. 0158201.
Адреса редакції:
254119, м.Київ-119, вул.Пархоменка, 38-44.
Телефон для довідок: 213-32-20.
Комбінат друку видавництва "Преса України". Адреса комбінату:
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.